

אמרי מודש מאדמו"ר הקדוש מריזון זיע"א

ב"ה בר"ה תמצ"ד רפ"ה.

וה' פקד את שרה כאשר אמר ויעש ה' לשרה כאשר דיבר הנה ידוע למי שידוע וכן הוא האמת שכמו שאית יראה ואית יראה עלאה ויראה תתאה כמו כן אית אהבה ואית אהבה שהיא חכמה עילאה וחכמה תתאה והנה חכמה הוא כ"ח מ"ה מ"ה הוא שם הוי' ית' שעולה מספר מ"ה במלואו והוא סוד כ"ח מ"ה שכוחו ית' בכל הדוממים והלוממים והחיים והמדברים ולולא כוחו וחיותו והשפעתו הכל לאין ולאפס נחשבו וכל זה מחויב האדם להשתמודע בחכמתו וזכותו להגיע למעלה ומדריגה הזאת לחכמה תתאה וכן להעמיק חכמתו וזכותו ושכלו בעולמית העליונים שהכל בחכמה עשה סוד כ"ח מ"ה שמחיה ומהוה כל העולמות העליונים ולולא שפעת אורו יתצרך וכוחו וחיותו כלה נחשבו וכן בענין תורתו ותפלתו ומלותיו הכל מחויבים להיות בחכמה תתאה סוד כ"ח מ"ה שזכוחו וחיותו ואורו ית' עושה כל המעשים ולית ליה מגרמי' כלום וכן בענין השגות גדולתו ורוממותו ית' עד אין סוף ותכלית הכל היא ע"י כוחו ושפעת אורו ית' שנותן לו חכמה וזיכה שישתמודע ל' כל זה היא ממדריגת חכמה תתאה וממעלות ומדריגות חכמה תתאה בהתמדה וברגילות בתמידות בכל עת ורגע יכול להגיע למעלות ומדריגות חכמה עילאה וסוד חכמה עילאה היא ג"כ סוד כ"ח מ"ה כי רזא דאין היא רזא דמה דא אחת היא כמאמר והחכמה מאין תמלא כי כל מה שהאדם מרצה ללכת בדרבי החכמה אזי יודע יותר פחיתות ערכו וקילורו בעבודתו ית' כי תכלית הידיעה הוא שאינו יודע רזא דאין ומ"ה כנ"ל והוא סוד חכמה עילאה וזה סוד עשי' לעשי' אז בחכמה תתאה וממנה יגיע להגמה עילאה סיד שאינו יודע רזא דאין ומ"ה כנ"ל אזי יודע שכל מה שפעל ועשה לריך עוד לעשות כי יודע פחיתות ערכו וקילורו בעבודתו ית' וזה עשי' לעשי' שלריך עוד עשי' וזהו סוד הכתוב כה תאמר לבית יעקב ותגיד לבני ישראל אמירה היא לשון רכה ותגיד היא לשון קשה כפירוש רש"י ז"ל דברים הקשים כגידין והנה מדריגת יעקב היא מדריגה קטנה ופחותה לשון יעקב וישראל הוא מדריגה גדולה ורמה לשון לי ראש כידוע למי שידע באמת וזהו כה תאמר לבית יעקב שהוא מדריגה הקטנה תאמר לשון רכה תאמר להם התורה והאמנות כפשוטן בחכמה תתאה כי למדריגה הזאת שהוא קלה יכול להגיע אליו אפילו בית יעקב סוד מדריגה הקטנה כנ"ל ותגיד לבני ישראל שהוא מדריגה הגדולה לי ראש כנ"ל תגיד להם שהוא לשון קשה סוד חכמה עילאה שכל מה שירצי ללכת בעבודתו ית' הן בתורה הן בתפלה ומעשה המלות אזי יהיו יודעים יותר פחיתות ערכם וקילורם בעבודתו יתצרך כי תכלית הידיעה שאינו

פאר לישראל

יודע והוא פוד אין ומ"ה סוד החכמה מאין תמלא ויהיו תמיד צפוד עש"י
דעש"י וזהו לשון קשה שיהיו קשה צעיניהם הדבר הזה שיהיו יודעים תמיד
שהם בתכלית הרחוק ועדיין לא התחילו אפלו פסיעה אחת בדרכי העבודה
המעולה והחשובה שיציעו לחכמה עליונה רזא שאינו יודע וכ"ה ומ"ה ואין
כנ"ל וזהו סוד הכתוב כי חק לישראל הוא משפט לאלהי יעקב חק הוא סוד
הדברים שהם צלי טעם כידוע כמו כן גם כאן חק לישראל שאם ישראל יהיו
הולכים בכל הדברים בלא חכמה תתאה סוד כ"ה מ"ה כנ"ל שהוא י"ת מהוה
ומחיה בחיותו וכותו ושפעת אורו את הכל כנ"ל רק בדרך חק שהוא צלי
טעם בדרך הטבע והעולם כמנהגו נוהג אזי הוא משפט לאלקי יעקב שיהי'
עתידין ליתן את הדין ע"ז להשי"ת וזהו ג"כ סוד הפסוק אבן מאסו הבונים
היתה לראש פינה בונים נקראים ת"ח כמאמר חז"ל ל תקרא בניך לא בניך
שהם ת"ח הבונים קומת השכינה בחכמה תתאה וחכמה עלילה כנ"ל אבן הוא
לירוף א' בן בן הוא לשון בינה שמבינים באלופו של עולם בחכמה תתאה
וקבמה עלילה ומחמת זה מאסו מחמת שהם יודעים ערכם ופחותם בקיטורם
צעבודתו ית' ובהצגתם בחכמה עליונה רזא דאין ומ"ה כו' כנ"ל הם מאסו
צעיני עלמם וע"ז מסיים היתה לראש פינה כי מהנשמה הזאת מקבל הש"י
תענוג ושעשועים מחמת דכותו ושפלותו כמו שאמר הכתוב אני את דכה
אשכון יותר מזנשמות הגבוהים והרמים צעיני עלמם וזהו ג"כ סוד הכרוב שלום
שלום לרחוק ולקרוב אמר ד' ורפאתיו כי ככאורה הקרוב מה רפואה לריך
והרחוק למה יתרפא אך לפי ענייניו מבואר לכבון כי הקרוב לריך רפואה
יותר מן הרחוק כי הקרוב יודע יותר בקרבותו להש"י אך שהוא בתכלית
הרחוק צעבודתו ית' ולקרוב ונתרחק כזה אמר ה' ורפאתיו שהש"י מקבל
תענוג ושעשועים ממנו וזהו שלום לרחוק ולקרוב שמחמת קרבתו נתרחק
מאללו כנ"ל וזהו שאמרו רז"ל במקום שצעלי תשובה עומדים אין לדיקים
גמורים יכולין לעמוד כי הצע"ת מסתמא תשובתו מחמת גדול ידיעתו שפגם
בגלותו ורוממותו ית' ותורתו ומלותיו ויודע שהוא בתכלית הרחוק באמת
מעבודתו ויודע בגודל כבודו ורוממות ית' שהוא בכל אחר ואחר ומחיה ומהוה
כל הדברים מרום המעלות ע"ס הדומם ויודע פחותות ערכו וקיטירו צעבודתו
ית' ועי"ז נשבר לבו בקרבו לשברי שברים וחתוכות ומהנשמה כזאת מקבל הש"י
תענוג ושעשועים יותר מהנשמה הגדולה צעיני עלמם כנ"ל וזהו מושיבי עקרת
הבית אם הבנים שמחה מושיבי הוא לשון תשובה ועקרת היא לשון עקירה
והריסה כי הוטה עוקר הבית והבנין של השכינה ע"י מעשיו הרעים
בתחלה צעת עשותו הרעה ועכשיו בתשובתו ציודע חטאיו ופגמיו הגדולים שפגם
בגדלת

בגדלות ורוממות השי"ת בחכמתו וצינתו שנותן אל לבו בעומק מחשבתו אזי מושיבי
 עקרת הצית שמושיב העקירה של הצית שעקר צמעשיו הרעים תחלה ועתה
 הוא משיב ע"י התשובה בחזקה מעומקא דליבא. ומוחא ואזי אס הצנים שמחה
 שהשי"ת מקבל תענוג ושעשועים ממנו יותר מהגשמות הגדומות כנ"ל ואזי את
 דכא אשכון וז"ש שהע"ה אמרת:י אהכמה והיא רחוקה ממנו והוא ג"כ כנ"ל
 שכל מה שמרבה האדם ללכת בחכמה עליונה הנ"ל אזי יודע יותר שהוא רחוק
 ממנו ית' כנ"ל ומחמת זה נאמר עליו צאמת ויחכם מכל אדם כי זה תכלית
 החכמה עליונה והידיעה שהוא רזא דאי"ן ומ"ה כו' כנ"ל וזהו ג"כ סוד הפסוק
 נר לרגלי דבריק ואור לנתיבותי דהיינו מי שהוא צסוד ל"צ נתיבות החכמה
 שסם היא צסוד אור גדול מחמת גודל אור החכמה והצינה אזי יודע שהוא
 עדיין צסוד נר אור קטן ומעט כשהוא צסוד אור לנתיבותי שמשגי האור של
 ל"צ נתיבות החכמה שמחמת גודל ורצוי האור של החכמה יודע ציותר שאינו
 יודע רזא דאי"ן ומה כנ"ל ודבריו הם לי אור מועט וקטן בתכלית הריחוק מלד ידיעתו
 וצינתו בחכמה עליונה וזהו תפלה לעני כי יעטוף ולפני ד' ישפוך שיחו היינו כשהוא
 במדריגה כזאת שהוא לפני ד' אזי צסוד תפלה לעני שמתפלל על עניותו
 ושופלותו שאז יודע צאמת שעני הוא בחכמתו וצינתו מחמת גודל ידיעתו כנ"ל והנה
 כתיב ראשית חכמה יראת ה' שעיקר חכמה היא היראה ועיקר היראה הוא החכמה
 כי הם שניהם קשורים זה בזה כי האחד בלא השני לא טוב היותו לבדו והם
 שניהם צסוד חכמה וצינה צסוד תרין רעין דלא מתפרשין והם צסוד י' ה' כי
 י' הוא חכמה וה' הוא צינה והם שניהם נכללים זה בזה וזהו ו'ה' פקד את שרה
 כאשר אמר כי שרה מרומז על האדם השלם שהולך תמיד בהחכמה העליונה
 כי שרה היא אוחיות שר ה' סוד החכמה והצינה כי הם שניהם צסוד אחד
 כנ"ל ולאדם כזה השי"ת נפקד אללו כי פקד הוא לשון חסרון כמו ולא נפקד
 ממני איש כי לאדם שנכנס לחכמה עילאה כנ"ל אזי נפקד ממנו ידיעת השי"ת
 כנ"ל וזהו וד' פקד את שרה לאדם שנכנס צטעם צסם שר ה' כנ"ל נפקד ונחסר
 ממנו ידיעת השי"ת כי תכלית הידיעה היא שאינו יודע רזא דאי"ן ומ"ה הנאמר
 אלל חכמה עילאה כנ"ל וזה כאשר ר"ל שאמירה ג"כ נפקד ממנו כי אמירה היא
 לשון רכה כמאמר כה האמר לציט יעקב כפשוטו כנ"ל בלא חכמה עילאה רק
 בחכמה תחאה ולאדם שנכנס בחכמה עילאה צסוד שרה שר ה' נפקד ממנו
 ונחסר ממנו סוד האמירה סוד חכמה תחאה שאינו יולא צאמירה ותיבת פקד הולך
 על שניהם וה' כנ"ל שנחסר ממנו ידיעת הוי' צה' ונחסר ממנו ג"כ הכאשר אמר
 סוד אמירה לשון רכה סוד חכמה תחאה שמצינ בחכמתו וצינתו בהגיעו למדריגת
 שרה שר ה' כנ"ל סוד חכמה עילאה שהיא רחוק בתכלית הריחוק מהשם

פאר ליישרים

הזי' צה' צחסרון ידיעתו צרזא דחי"ן ושחינו יודע וחינו יולא צאמירה צחכמה
תתאה כי יודע פחיתות ערכו וקיעורו צעבודתו ית' וזהו ויעש ה' לשרה כאשר
דיבר כי לאדם שגכנס צסוד שרה שר ה' היינו לחכמה עילאה חזי הוא צסוד
עשי' לעשי' שרריך עוד עשי' לעשיתו שמחמת גדול ידיעתו עומד צגדר שלא
עשה עדיין שום פעולה ומעשה צעבודתו ית' שעדיין צריך עוד לעשות וזהו
ויעש ה' לשרה כי לאדם שגכנס לשם שרה שר ה' ככ"ל צריך עדיין לעשות
להי' צרוך הוא וזהו כאשר דיבר כי דיבור הוא לשון קשה כפי' רש"י ז"ל
ותגיד לבני ישראל שלצני ישראל שהוא המדרגה הגדולה ככ"ל הוא קשה להם
שכל עוד שמרצים צעבודתו ית' יודעים יותר שלא פעלו ועשו ועדיין עומדין
צרחוק צתכליה הריחוק צסוד עשי' לעשי' כמזכר למעלה חמן כן יהי רלון
לנח סלה ועד:

שבת תשובה שנת תמציד לפ"ה

היי"ג השמים ואדברה והשמע הארץ אמרי פי הגה ידוע למי שידע וכן הוא
האמת כי כחוב לדיק חוכל לצוצע נפשו כי נשמות צמו ישראל חלוצות
מתחת כסא צבויו יג' הגבוה והרמה יותר מהמלאכים ושרפים ואופנים וחיות
הקודש שהם צסוד עומדים תמיד צמעלה אחת ולא צסוד מהלך וע"כ נקראים
צסוד עומדים חכל צן האדם השלם שהוא מכונה צשם מהלך שהוא תמיד
ממדריגה למדריגה וחינו יכול לעמוד על מדריגה אחת עד צצזיכך חומרו
וגופו עולה למעלה ומדריגה היותר גבוה ורמה מהמלאכים ושרפים ואופנים
וחיות הקודש צעת התהפך חומר ילצורה וצעסרת וצזיכך חומרו וגופו וחינו יכול
לשאוב חללו כל חיות גבה של הדוממין והעלומים והחיים והמדברים לי זה
ידוע למי שידע וכן הוא האמת כי דרך הענק להתקרב אל השורש כי הכל
הולך וגשמך וגשאב אל השורש ולכן הדוממין נמשך וגשאב חיותו וכוחו אל העומה
מחמת צצוי החיות שיש צהעומה יותר מן הדומם חזי רוב החיות שיש צהעומה
מושך ושואב המעט חיות שצהדומם כי הכל הולך אל השורש ודרך הענק להתקרב
אל השורש ולכן הדומם נמשך וגשאב חיותו וכוחו אל העומה וכמו חבן השואב
שכל מה שהוא זך ציותר חזי שואב ומושך חליו ציותר כל הדברים השייך
לשרשו וכן החי מושך משואב החיות והכח שיש צהעומה שהוא ג"כ מחמת רוב
החיות והכח שיש צהחי יותר מהעומה ככ"ל וכן המדבר מושך ושואב החיות
והכח שיש צהחי הוא ג"כ ע"ד האמור כי הענק חפלי ורלנו חמיד ומשחוקק
להתקרב לשרשו הגדול ממנו ולהתכלל עמו להיות צלוחת חדח לכל יפרד
ממנו נמלא שחם צדברים הגשמיים והעצמיים היא כך כמ"ס וקו"ח צדברים

הרוחניים

הרוחניים שמתויב להיות כן כי כל הדומם לומח חי מדבר וכל דבר שזא לכלל עשי' ילירה ובריאה הכל באמירה וברוח פיו של הקב"ה המה נבראו ועומדים זכה ושפעת אורו ית' ולולא זאת היו כאין וכאפס נחשבו וע"כ הלדיק התמים שמוכך חומר וגופו אזי מחמת רבי' וגודל אור נשמתו נמשך ונשאב אללו החיות והבה של כל הדברים הגשמיים שבדומם לומח חי מדבר כפוצע הענק למכלל בהשורש כנ"ל ולכן לדיק אוכל לשוצע נפשו כי הכל מתאווים וחפלים וחושקים שהמעט חיות וכה של השי"ת שיש בתוכו שיתקרצ ויהיו נשאב וככלל בהשורש הגדול שבהלדיק סוד הנפש שבו שהוא מושך ושואב בזיכוך ועהרת גופו כל הרוחניות והחיות שבדומם לומח חי מדבר ובהנעשים והילורים והנבראים וזהו לדיק אוכל לשוצע נפשו שכל האיכלים מתאווים וחפלים ומשתוקקים להשציע נפשו של הלדיק אעפ"י שנפשו הוא קטן צערך הגשמה והכה שבו אטפוי"כ לגבי כל הדברים הגשמיים והעצמיים נפשו היא השורש הגדול למשוך ולשאוב כל החיות והרוחניות שבעולם השפל שרוחניותם וחיותם יתדצקו בהשורש ויהיו ללווא חדא והוא סוד רשעים צחייהם קרואים מתים ולהיפוך הלדיקים צמיתתם קרוים חיים הוא ג"כ מחמת זה הענין שהרשעים מחמת גשמיותם ועביותם בשקיעת העוה"ז ותאותיו והנאותיו נתגברו אללו הגשמיות של כל הדברים הנ"ל בסוד הענק להיות נכלל וכמשך בהשורש שהוא הגוף והחומר של הרשע ונתצטל הנפש והרוח שבו ברצוי החומר והגוף העצ והגשמי וזהו צחייהם קרוים מתים כנ"ל שמעט החיות והרוחני של הרשע שבהם סוד הנפש והרוח של השי"ת נתצטלו ברצוי הגשמיות שהם ממנא תצירא סוד המיתה שלהם וזהו צחייהם קרואים מתים שהחיות שלהם הם בסוד המיתה סוד הגשמי כנ"ל וכן להיפוך לדיקים צמיתתן קרוין חיים כנ"ל שהמיתה שלהם שהוא הגשמיות שלהם סוד הגוף והחומר שלהם שהוא ממנא תצירא הוא בסוד החיים סוד הרוחניות שנהפך אללם החומר לזורה להיות כולו בסוד הרוחניות וזהו שאמרו חז"ל לה' הארץ ומלואה קודם זרעה והארץ נתן לבני אדם לאחר זרעה שצברתו של האדם על כל דבר הגשמי אזי נתהפך הגשמיות והעציות של הדבר לרוחניות ע"י הזרעה שגושה זכוונה להשי" ולחיות בסוד אדם ולהיות עמו לאחדים ע"י שימלא נפשו בסוד לשוצע נפשו וכנ"ל וזהו ג"כ סוד הכתוב השמים שמים לה' שהיא סוד החכמה כי שמים כנוי לחכמה עילאה ר"ל שזאם האדם מוכך ומטהר גופו וחומר וזוכה להיות בסוד שמים לה' להיות הכל ברוחניות אזי והארץ נתן לבני אדם שממילא ניתן הארץ לבני אדם בסוד לדיק אוכל לשוצע נפשו שהארץ סוד הגשמיות של עולם הזה מתאווים וחפלים וחושקים להתקרצ אליו ולהיות נשאב כוחם וחיותם ורוחניותם בסוד האדם להיות

פאר לישראל

להיות נכלל בשורש הגדול שלהם שאדם השלם הוא השורש הגדול של הרוחניות
ושל גשמיות העוה"ז ע"י הזדככות וטהרת גופו וחומריו וזהו והארץ נתן לבני
אדם שממילא יתן לו הגשמיות של העולם הזה צסוד לשוצע נפשו ככ"ל
וזשאה"כ אם ישים אליו לבו ורוחו וכשמתו אליו יאסוף שאם בגשמיות הדברים
ישים האדם השלם את לבו בחכמתו ובינתו על רוחניותם וחיותם של הדברים
אזי רוחו וכשמתו של האדם השלם יאסוף הדבר אללו להיות הכל צסוד הרוחניות
כי הרוחניות נמשך וכשאז בהשורש הגדול שלו כי דרך העקף להתקרב ולהתכלל
בהשורש ככ"ל צסוד לשוצע נפשו וזהו מים תחתונים צוכין אן צעינן למהי
קדם מלכא כי הלדיק ציזכך חומריו וגופו מקרב כל הדברים שבאו לכלל הוי'
להיות מקורב אל השורש סוד חכמה תתאה צסוד חכמה עילאה ובהעדר
הלדיק ח"י הם צוכים וזהו סוד יהי רקיע צהוך המים ויהי מצדיל צין מים
למים כי רקיע מכונה צשם הלדיק והשם ית' נתן אוחו צאמלע לקרב חכמה
תתאה צחכמה עילאה כי מים כנוי לחכמה והלדיק מקשר ומקרב ומיחד המ'
התחתונים סוד חכמה תתאה החיות והרחניות של כל הדברים צמים עליונים
סוד חכמה עילאה כי הוא יתן צאמלע ככ"ל אמגס בהעדר לדיקים ח"י אזי
מים התחתונים סוד חכמה תתאה צוכים שאין מי שיקרב אותם וזהו אין צין
מים תחתונים למים העליונים אלא כמלא נימא כי ידוע מה שאמרו חז"ל
כי לעתיד קדמה הילכה"ר ולרשעים כחוט השערה וללדיקים וכו' הללו צוכין
כו' וזהו החוט השערה שהילכה"ר קדמה לרשעים הוא כמלא נימא האמור כאן
שבין מים למים הוא סוד שלא נתקרב המים התחתונים סוד חכמה תתאה
צחכמה עילאה סוד מים עליונים היא מחמת כמלא נימא שבין מים למים
שאין ח"י לדיקים צדור לקרב אותם ויש הצדלה ציניהם כמלא נימא שהרשעים
שקדמה להם הילכה"ר כחוט השערה לעתיד זה מצדיל צין מים תחתונים לעליונים
שאין מי לקרב אותם ומחמת רעת הרשעים יש הצדלה ציניהם שלא נתקרב
חכמה תתאה צחכמה עילאה וזהו האזינו השמים ואדברה ותשמע הארץ אמרי
כי אדברה היא לשון הנהגה לשון דבר אחד לדור שהיא הנהגה היינו שבהנהגת
האזינו השמים כי שמים כנוי לחכמה עילאה שאם האדם מתנהג בהאזינו
שמאזין לסוד השמים סוד חכמה עילאה ומתנהג בה ועמה כמשמעות ואדברה
ככ"ל ציזכך וטהרת גופו וחומריו אזי ותשמע הארץ אמרי פי שממילא משתקקת
הארץ סוד הגשמיות לאמרי פי להיות נמשך וכשאז הרוחניות והחיות שבה
להשורש הגדול שלה כי כל ישעו וחפלו של העקף להתקרב ולהיות נכלל
בהשורש להיות לאחד צסוד לדיק אוכל לשוצע נפשו ככ"ל שהיא צסוד האזינו

השמים

השמים כ"ל להיות לאחד בהשורש שלו וממילא ינתן לו מאכלו ורכבו בסוד
 לריק אוכל לשזבע כ"ל

באופן אחר האזינו השמים ואדברה ותשמע הארץ אמרי פי כי הנה כתיב
 ד' בחכמה יסד ארץ כגון שמים בחכמה נמלא הארץ מכונה בשם
 חכמה והשמים מכונה בשם בינה והחכמה היא סוד אהבה עילאה והנה
 כתיב עמדו את ה' ציראה וגילו ברעדה ודרשו חז"ל במקום גילה שם תהי
 רעדה שבמקום אהבה שם לריך להיות היראה כי אהבה בלא יראה וכן
 יראה בלא אהבה לא כלום כי הם שניהם מדובקים יחד ותלויים זה בזה
 והנה אדברה היא לשון קשה ואמירה היא לשון רכה כמו שפירש רש"י ז"ל
 והנה אדברה שהיא קשה מורה על יראה עליונה לכן נאמר אלל השמים
 ואדברה כי השמים מודה על בינה כמו שכתוב כגון שמים בחכמה שהיא בינה
 ואדברה היא ג"כ יראה עילאה בסוד גבורה בגימט' יראה כי מבינה דינין
 מתערין ואלל הארץ כתיב אמרי פי כי הם שניהם בנושא אחד כי הארץ
 בסוד חכמה כמ"ש בחכמה יסד ארץ וחכמה היא אהבה עילאה כ"ל ואמרי
 היא ג"כ לשון רכה כ"ל ולכך נאמר אלל הארץ אמרי כי שניהם הם בסוד
 אהבה לכן אלל השמים כתוב האזינה כי האזינה היא באהבה כי לריך
 האהבה מתוך יראה ואלל הארץ כתיב ותשמע לשון שמוע שהוא היראה כי
 לריך יראה מתוך אהבה ואהבה מתוך יראה אמר כי"ר

עוד יש לומר באופן שלישי האזינו השמים ואדברה ותשמע הארץ אמרי פי
 יערוף כמטר לקחי תזל כטל אמרתי הנה ידוע למי שיודע וכן היא
 האמת שהתורה הקדושה היא קדומה אלפים שנה לצריחת העולם בסוד הכתוב
 ואהי אללו שעשועים יום יום ויומו של הקצ"ה היא אלף שנים כמאמר כי
 אלף שנים בעיניך כיום אתמול ויום יום הן תרין יומין בסוד אלפים שנים
 הגמשך מספירת החכמה והבינה בסוד ואאלפך חכמה ואאלפך בינה שהם
 שניהם בסוד אלפים שנה כי שנה בגימט' ספירה וקדומתה מורה על גודל
 ההעלם והשגה מרעיון בני אדם שהחכמה והבינה הם משלשה ספירות
 הראשונות שנאמר בהם במופלא ממך אל תדרוש בסוד הגסתרות לה' אלקימו
 שהמה קודמין לשבעת ימי הציין סוד השבעה ספירות שלמטה מהם שנאמר בהם
 והנגלות לנו ולבנינו שמורה על השגתם ותפיסתם והוא סוד אורייתא מחכמה
 נפקא ולכן מחמת קדימתה כ"ל בסוד החכמה והבינה הקודמים לשבעת ימי
 הציין המורים על צריחת וחידוש העולם נבראו בה כל העולמות מן העולם
 עד העולם התחתון ועד בכלל כמאמר הרשב"י באורייתא ברא קצ"ה עלמא
 כי היא בסוד ששים ריבוא אותיות וכל עולם ועולם לפי גודל ועוצם השגת
 ובהירתו

פאר לישרים

זבירטן ככה נלערן אלע הששים ריבוא אונטער וירופי שמוע הקדושים להאיר
לו ולהשפיע לו מאורה הטובה והגדולה לקיום העולם ההוא כי זה ידוע
למי שידע וכן היא האמת כי שני אצנים זונים שני צנים ושלשה אצנים
זונים ששה צנים ר"ל בי אצנים נקראים אונטער ומן שני אונטער יולאין לירוף
שני תיבות ומשלשה אונטער יולאין לירוף ששה תיבות כמ"ב וק"ו מששים
ריבוא אונטער שפולה לירופיהם עד אין מספר לפי שיעור העולמות ששה
עד אין סוף ומספר ועד אין תכלית

ב'צ"א העולה מזה כי לכל עולם ועולם לפי גודל ועולם זבירטן וזיוו ככה
נלערן אלע הששים ריבוא אונטער של התורה וירופי תיבות על
שמות הקדושים להאיר לו בירופי שמותיו הק' והטהורים וזהו באורייתא ברא
בב"ה עלמא ועל' קיימא עלמא, עד רדתה לזה העולם בששים ריבוא אונטער
וששים ריבוא נשמות שכל נשמה יש לה אור בתורה המושך ומשפיע
חיות והארה לנשמה לו לקיימה ולהחיותה צפוד קיום העולם ולכן תמלא
בעשרה דורות שמאדם נח מפורש בתורה מעשים גשמיים ועצבים שמחמת
שהיו קרובים לחטא אדם הראשון וזוהמת הנחש ולא היה כח באור נשמת
לקבל אור התורה על לירופי התיבות של מעשה המלות מחמת חומרותם
ועצמותם יקלות אור נשמתם של חטא אדם הראשון שלא ישבר הכל כי רבוי
השמן גורם כבוי הנר והיו מוכרח להיות הלירוף של האונטער של התורה
הקדושה על לירוף מעשים גשמיים כדי שיהיו יכולת בידם לקבלם ונשתפק להם במלוא
אחת וכן בעשרה דורות שמנה ועד אברהם שנתרחקו מעט יותר מן חטא אדם
הראשון וזו נתגדל מעט אור נשמתם ונתלבן מעט חומרות גופם ואז נלערן
אלע האונטער של התורה"ק על ספורי מעשיות דקים מעט יותר מהעשרה
דורות הראשונים ונלערן אלע מעט מן אור התורה על לירופי מעט מן
המלות שנלעוו בני נח מחמת שנתגדל מעט האור של נשמתם ונתלבן מעט
חומרות ועצבות גופם והיו יכולת בידם לקבל אור התורה על לירופים מן
המלות שלא ישבר הכלי שלא היו כן בעשרה דורות הראשונים וכן הדורות
שמאברהם ילחק ויעקב והי"ב שצנים שנתרחקו יותר מן חטא אדם הראשון
שנתלבן אברהם ונלערן צילחק ונזדכך ציעקב ואז נזדכך חומרות ועצבות
גופם עוד ביותר וצפרע בעומדים על ה"ס שאז פסקה זוהמתן ואז נתגדל אור
נשמתם עד שהיו כח בידם לקבל אור התורה על לירופים ותיבות של מ"ע ול"ח
ומעט שנתלרן אלע על ספורי מעשיות גשמיים כי נתמעט עצבות גופם
ונתגדל אור נשמתם **ב'צ"ב** העולה מזה שהששים ריבוא אונטער של התורה"ק
בהעלמות העלונים שמה המה מאירים בירופי שמות הקדושים והטהורים

כל עולם ועולם לפי גודל צהירותו ועולם עהרתו ככה מאירה שמה צלירופי' השייך לכל עולם ועולם כפי גודל אורו צלירוף שונה מן עולם חצירו ושמה מאירה כל התורה צלי לבושין רק צלירוף שמותיו הקדושים צאורות זכיס וצהירים רק צירידתה לזה העולם הגשמי הולרכה להלטרף על ספוריס גשמיים ומ"ע ול"ת מטעם הג"ל:

והנה ידוע למי שידע וכן הוא האמת שמשנה רצינו ע"ה מחמת זיכך חומר וגופו מכל וכל והאות על זה כי שלש פעמים ארבעים יום ולילה בעת קבלת התורה לא אכל ולא שתה זכה למעלה היותר גבוה מהמלאכים ושרפים ואופנים עד שנתקנאו בו המלאכים ובודאי ציזוכך חומר וגופו ידע כל התורה כולה כפי לירופי שמותיו בכל העולמות העליונים צלי הלצשה והעטפה וזה ידוע למי שידע וכן היא האמת שלשון האזנה מורה על דבר הקרוב והשמעה על דבר מרחק והדבר הקרוב מרמז על זיזוכך הדבר צלא הלצשה והעטפה ודבר שהוא רחוק מורה על חומריות ועציות הדבר שנתלצש ונתעטף הדבר צרצוי לבושין וכסוין וזה ידוע למי שידע שהשכינה היתה מדברת מתוך גרונו של משה ממש כי הוא היה כלי מוכן לשכין צתוכו הש"י ממש ציזוכך חומר וגופו מכל וכל וז"ש מרע"ה האזינו השמים כי שמים כימי לעולמות עליונים שהמה יכולין לקבל אור התורה צלשון האזנה שמשמעו צקרוב שהוא צלי לצוש והעטפה כפי לירופי שמותיו בכל עולם ועולם לפי גודל עהרתו כנ"ל וזה שאמר להם ואדברה מורה על גלוי הדבר צלא לצוש וכסות כמאמר רז"ל ששכינה היתה מדברת מתוך גרונו של משה וזהו ואדברה שממילא יולא הדיבור מתוך גרונו צלא התלצשות ולהארץ שהיא עיה"י השפל אחר לה צלשון השמעה ותשמע הארץ שמחמת חומריות ועציות העולם הולרך לומר צלשון השמעה שמשמעו רחוק הדבר שהולרך להתלצש ולהתעטף התורה הק' צרצוי לבושין וכסוין כדי שתוכל לקבל אור התורה שלא ישבר הכלי מחמת רצוי האור וזהו אמרי פי כי אמרי היא לשון לצוש כמו צלע אמרתו שתרגימו צזע פורפירא דילי' שהיא לצוש שמחמת גשמייות העולם והגופים- הולרך לעשות לצוש ועיטוף לפיו להלצים התורה צספורי מעשיות וצמלות עשה ולא תעשה כדי שיהיו יכולת צידם לקבלה ע"י רצוי הלבושין וזהו אמרי פי כנ"ל.

וזהו יערוף כמטר לקחי תול כעל אמרתי כי זה ידוע למי שידע וכן היא האמת כי המטר אינו יורד צכל המקומות צשזה רק פעם צמקום זה ופעם צמקום אחר אבל לא כן הטל שיוור צכל המקומות צשזה וזהו יערוף כמטר לקחי דהיינו התוה"ק צמקום לקיחתה ששס היא צלא לצוש והעטפה רק צלירופי שמות הק' כל עולם ועולם לפי גודל אורו הרב שס היא

פאר לישראל

היא מערפת כמטר שאינו שזה בכל העולמות כי כל עולם ועולם לפי גודל ועולם טהרתו ובהירתו ככה למרף שמה בלירופי שמותי' וזהו כמטר לקחי במקום לקיחתה שהיא בעולמות עליונים שם היא כמטר כנ"ל אבל כשהיא בסוד אמרתי דהיינו בירידתה לזה העולם שהולכה להחלש כנ"ל אזי היא ככל ששהו ירידתה בכל עולם השפל הזה כי מחמת ריב' לבושין ובושין יכול כל איש לקבלה כאו"א לפי חומרו שכיון שרובה להלששה אזי אין לה חילוק ברבוי' לבושין אמן כי"ר כס"ו :

עוד י"ל באופן רביעי האינו השמים ואדברה ותשמע הארץ אמרי פי והיא קרוי' לאופן השלישי רק בהפרש דק נפרש אופן הזה מן השלישי והסביר הענין לפי משל לקרב אל השכל ובאופן הזה יתורץ ב' ענינים תמוהים האחד מה שאמרו חז"ל במקום שבעלי תשובה עומדין אין לדיקים גמורים יכולים לעמוד וכבר עמדו על זה כל הספרים למה יגדל ויתנשא כחו של הבע"ת מהלדיק גמור שלא טעם טעם חטא מעולם וכ"א מתרץ לפי טעמו והענין השני שאנו רואים בחוש שהלדיקים שצדורות הללו אינם עוסקים בהתמדת התורה יום ילילה כמו הלדיקים הראשונים ואעפ"כ נמסר להם רזי התורה וסודותיו ללמד לעם המסתופפים צלילס להורות להם הדרך אשר ילכו בה לעבודת הש"י לבל יכשלו בהנהגתם ומחדשים תורות גדילים ופירושים מתוקים לשומעיהם ומגלים פנים בתורה כהלכה ללכת בדרכי היושר בעבודתו ית' וכל דבריהם כחרב חדה ובשכל עמוק על פי הסוד ומאין נמשך להם זאת והסביר והטעים בענין על פי משל ועל פי ההפרש שיש בין שני המלכים הללו וצוה יהיו מתורץ הענין בעצם טעם ודעת והוא שיש מלך המולך בירושה מאבותיו שכל אבותיו היו מלכים בודאי מלך כזה מולא הכל מוכן לפניו כל ענינים הנלרכים לעניני המלוכה הן ציית המלכות והן כלי תשמישו ולבושים הנרכיכים למלכותו הכל מולא מוכן לפניו בירושה מאבותיו וכן המלוכה בעלמא צאה לו בירושה בלא ערחה ויגיעה ובמעט שכל והבנה יכול להגדיל מלכותו אבל לא כן הוא המלך שמלך מעלמו ברוב חכמתו ושכלו ופחו ועולם ידו וגבורתו עשה את כל הכבוד הזה בכבישות מדינות הרבות בחכמתו ושכלו עד הגעת המלכות לשבת על כסא מלכותו ובודאי המלך הזה לא נמלא אללו שום דבר מוכן כי מאין יהי' והוא מוכרה בעלמו להבין לו כל לרכי המלוכה ועניני מלכותו נביכליו והדריו וכלי תשמישו ודבנה המלך הזה המולך מעלמו בגודל חכמתו ובינתו אין נאה לו לשבת בחבנית הבית והיכולות ולבושין כו' שיש להמלך המולך בירושה מאבותיו כי מה יהיו החילוק בינו שפעל ועשה ברוב חכמתו ובינתו להמלך שמלך בירושה מאבותיו בלא חכמה ובינה וערחה ויגיעה

ויגיעה וזודאי מוכרח המלך המולך מעלמו מחכמתו לעשות כל עניי המלוכה כפי שכלו וחכמתו שהי' צעת כבזש המדינות עד הגעת המלוכה ואז זודאי יהיו ההפרש ביתר שאת ויתר עז זינו לבין המלך שירש המלוכה שלו זלי חכמה ודעת ככ"ל והנה המלך צעלמו אי אפשר לו לעשות צעלמו כל לרכי עניי מלכותו והיכלותיו ולבזשו וכלי תשמישיו ומוכרח ליחד אומנים הבקיאים צטוב כל עניי המלוכה והם יעשו כתצנית והמראה שיראה להכ המלך צרוב חכמתו וצינתו וגודל שכלו וזודאי כל לבס ועיניהם של האומנים על המראה שיראה להם המלך לעשות כדמותם ותצניתם והנה המלך מגודל חכמתו ושכלו העולה על מוחו ולבו צענין עשיית הדברים הג"ל אי אפשר לו להוליא מכה אל הפועל כפי מחשבתו אל הדיבור צעשיית הדברים הג"ל ומוכרח ליקח יייר חלק ולזייר על הכיר תצנית הצית והיכליו ודמות עשיית כלי תשמישו וליור הלבושים כי להוליא הדברים מהמחשבה אל הליור ויתר צנקל מלהוליא המחשבה אל הדיבור והאומנים הבקיאים יעשו זאת זודאי כתצניתם אשר ילייר להם המלך הג"ל

והנביא מוזן מאליו כי התוה"ק הקדומה אלפים שנה מקודם זריחת העולם ככ"ל צפי' הגימל שבה נבראו כל העולמות מן העולם העליון עד עולם התחתון הזה שהיא זודאי ליור כל העולמות ומן הליור שנלטייר על הנזיר אש שחורה על גזי אש לבנה יכול להגיע ולהשיג כל העולמות העליונים וכו' כי התורה היא צסוד ששים רבוא אותיות וכלטרפו האותיות שלה זכל עולם ועולם לפי גודל ועולם זהירחו ככה הלירוף שלו כל עולם זלירוף שונה מן העולם תזירו להתנהג לפי לירופי שמותיו השייך לו כפי זהירחו וטהרתו **צמצא** מן התוה"ק יכול להגיע ולהשיג כל העולמות כפי לירופי שמותי' הק' זכל העולמות ככ"ל צפירוש הג' והוא מן הליור יודע הצנין אצל לא כן הוא מי שמזכה ומטהר רעיוניו גופו וחומריו גשמייתו ועציותו ואין מסך המזדיל זו צין גופו לאור שכלו ונשמתו שהיא חלק חלק' ממעל החלוצה מכסא כזודו ית' ומדמה הורה ליורה בהפיכת החומר לורה אזי מחמת גודל יור נשמתו הנחלצה מכסא כזודו ית' יודע כל העולמות העליונים שהם מלרופים שמותיו הק' כל עולם ועולם כפי הלירוף שלו וכשרואה בהתוה"ק כל האותיות שלו אזי יודע כל לירופי שמותיו הק' כמו שהם מלרופים זכל העולמות כי התורה היא רק ליור כל העולמות אצל מי שידע היטיב זאמת צטוב הצנין ממילא יודע הליור וזהו צמקום שצנ"ת עומדים אין לדיקים גמורים יכולים לעמוד ואין פירוש של צעל תשובה ששז מעצירות שעשה שא"כ למה יגדל ויתנשא מהלדיק הגמור שלא טעם טעם חטא מימיו אלא פי' של צנ"ת היא כך שמי שמזכך חומריו וגופו מגשמייתו ועציותו מכל וכל ואין

פאר לישרים

מסך מבדיל בין גופו לאור נשמתו וכו' כנ"ל אז ממילא יודע כל העולמות
העליונים כמו שהם מטרופים בשמות הק' כו' וממילא כשרואה בהתוה"ק אזי
רואה זה הטרופים שנלטרפו זה כל העולמות וזה במקום שצ"ת עומדין
ר"ל ששז מעולם העליון שמחמת זיכוך ועהרת גופו וחומר נגדל אור נשמתו
סוד חלקי ממעל שידע כל עולם ועולם כפי הליור שלו בשמות הק'
וממילא יודע כי שז וחוזר בעולמות עליונים ורואה בתוה"ק וזה פי' צע"ת
ששז וחוזר מעולם עליון וזה לדיקים גמורין אין יכולין לעמוד כי לדיק גמור
משמעתו לשון גמור וסביר שאינו מזכך ומטהר גופו וחומר רק שעוסק בתורה
תמיד יומם ולילה כמשמעות גמור שגומר תמיד בתורה הק' בלא זיכוך
חומר וגופו ולדיק כזה אינו יכול לעמוד במקום שצ"ת היה יכול לעמוד
כי הוא יודע הבנין בעלמו וממילא ידע הליור והלדיק גמור הנ"ל יודע הליור
ולא הבנין עלמו סוד עולמות עליונים וזה הירוח ג"כ של הענין השני הנ"ל
למה הלדיקים שצדורות הללו יודעים רזי התורה וסודותיו כי הוא ממילא מוזן
שמי שידע באמת בטוב הבנין בעלמו ממילא יודע הליור המלייר על הגייר
שהלדיקים שצדורות הללו המה סוד צע"ת הנ"ל

וידעו האיניו השמים ואדברה כי שמים כנוי לעולמות עליונים ר"ל שאם האדם
מזכך ומטהר גופו וחומר ואין מסך המבדיל בין גופו לאור נשמתו
בהפכו החומר לאורה ומדמה האורה ליורה כנ"ל אזי יכול להאזין כל העולמות
העליונים כמו שהם מטרופים בשמות הק' מן האותיות של התוה"ק כל עולם
ועולם כפי לירופו כנ"ל וזה ואדברה ר"ל שממילא אח"כ כשרואה בתוה"ק
אזי ממילא התורה מדברת בו בלירוף שמתו"ה הק' כנ"ל שמי שידע באמת
הבנין בעלמו ממילא יודע הליור אבל ותשמע הארץ ר"ל כשאדם שומע להארץ
סוד הגשמיות והעציות שאינו מזכך חומר וגופו כנ"ל אזי אינו רואה בתוה"ק
רק אמרי פי סוד הלבוש שנתלכשה זה התוה"ק בספורי מעשיות ומ"ע ול"ת
והוא סוד הליור הנ"ל ברוך ה' לעולם אמי"ן כס"י:

מיש בשב"ה ש' תמציד ר"פ"ק

אם בחוקותי תלכו ואת מצותי תשמרו ועשיתם אותם ואתי גשמיכם בעתם
כו' כחוצ בכל דרכיך דעהו והוא יישר אורחתיך כי זה ידוע למי
שיודע וכן היא האמת כי דרך פירושו דרך הכבושה לרבים צסוד דרך
הרבים שהכל הולכים ודורכים זה ואורח משמעותו נתיב ושביל שאין הרבים
הולכין זה רק יחידים שידעו אותה נתיב מן הדרך והולכים בהשביל והנה
עבודת האדם להש"י בתורה ובמעשה המצות בהתמדה יום ולילה מכונה בשם

דרך שזאל יודעים אותה ויכולים להגיע לזה כי הוא דרך כבושה וסלולה ע"כ נקראת העבודה הזאת צעם דרך שזאל ממשמשין וזאין עליו והאורח מכונה צמי שעובד הש"י באכילה ושתי' וצכל דבר שזאל לכלל תענוג וצכל תענוג שצכל הדברים הוא לופה ומציע על החיות והבה של הש"י השופע ושוכן שם ולוקח ממנו רמיזא דחכמתא לקרב הכל לשרשו שלקח ממנו ועבודה כזאת יותר קשה מהעבודה שאדם עובד בתורה ותפלה וצמלות שהם אין יכולין לעבוד בעבודה הזאת ולהיות גבור הכובש את ילדו לכופו מיני' וצי' ולכן נקרא העבודה הזאת צעם אורח כי אין הכל הולכים בשביל הזה רק יחידי סגולה שמשצרים גשמיותם ועצותם מוחטנוג הגשמי ויהעביי וזהו צכל דרכיך דעוהו שאם האדם מקיים תמיד לילך בדרך הכבושה וסלולה בתורה ותפלה ומעשה המלות אז הש"י מסייע לו שיוכל לילך בהאורח הנ"ל כי הצא לעהר מסייעין לו שיוכל לצא להעבודה השניה המכונה צעם אורח כנ"ל וזהו אם צחקתי תלכו חקת מכונה צעם דרך שעובד בתורה ותפלה וצמלות החקוקים בתורה שאם תהיו הולכים תמיד בהתמדה יום ולילה בעסק התורה והתפלה ומעשה המלות כמו שנאמר ושמרתם ועשיתם אותם אז הש"י מסייע לו ומצטיחו ונחתי גשמיכם בעתם שהש"י יעזור לו ומסייעו שיוכל לעבוד אוחו אפילו בגשמיות הדברים המרומז צפסוק ומכונה צעם אורח כנ"ל ויקבל הקב"ה תענוג ושעשוע מעבודתו, שיקרב הכל לשרשו שלקח משם שיהפוך אללו גשמיות של הדברים לרוחניות ויגיע למעלה ומדריגה של אורח כנ"ל:

באופן אחר אם צחקתי תלכו ואת מלותי תשמרו ועשיתם אותם כי הנה כתוב ראשית חכמה יראת ה' שטיקת החכמה היא היראה וחכמה בלא יראה לא כלום וכל שיראת חטאו קודמת לחכמתו חכמתו מתקיימת וכל שאין יראת חטאו קודמת לחכמתו אין חכמתו מתקיימת כי היראה היא עיקר החכמה וזהו אם צחקתי תלכו סוד המלות הנחקקות בתורה כנ"ל ועל זה מסיים ואת מלותי תשמרו ועשיתם אותם כי השמירה היא סוד היראה ועשיי' היא סוד האהבה סוד החכמה שתי' היראה קודם לחכמה ותי' חכמתו מתקיימת ואז אם יהיו שניהם יחד צכל המלות היראה וההבה יהיו צתכלית השלימות שיהיו למעלה לנחת רוח לפניו יתברך חמן בן יהי רלון:

באופן שלישי אם צחוקתי תלכו דזה ידוע למי שידע מה שאמרו חז"ל לעולם ירגזו אדם יל"ע על יל"ר וסוד ההרגזה הוא שלעולם יתאמץ ויתחזק האדם בעבודה הש"י הן בתורה הן בתפלה וצכל המלות לעשות אותם בחפילה וחשוקה ובהתלהבות חזקה לעפ"י שאינו יודע הכוונה של המלות ורמיזתה בעולמות העליונים שאפשר יוכל להיות שיהיו ניגף לפני היל"ר

פאר לישרים

מחמת תחבולותיו המזימות ומתכוין לדחות אותו מן המלכה שיראה לו פנים שלא כהלכה ויפתהו שלא לעשות המלכה הזאת, כי הוא לכך נברא ואומנתו צדק ע"ז מצטיח הש"י ואומר אם בחוקתי תלכו כי חק היא דבר שאין לו טעם היינו אם תלכו בהמלכות שיש להם טעם רק להאנשים היודעים בטוב הכוונה תלכו אחס אעפ"י שאינכם יודעים בטוב הכונה ולדחוף היל"ה"ר ולומר לו שקך לזה הש"י בלי טעם ויעשה המלכה עפ"י חק כי כך לזה הש"י ואז יעשה כל המלכות בזריזות וחשיקה בהתלהבות לעשות רצונו ית' וזהו אם בחוקתי תלכו שהיא לשון חק בלי טעם תלכו היינו אעפ"י שאינו יודע הטעם והכוונה ברמיזתה בטולמות העליונים אעפ"י יעשה בזריזות וחשיקה וע"ז מסיים ושמרתם את מלכותי ועשיתם אותם שהש"י מצטיחו שאם יתנהג צדק ה' יעזור לו הש"י ויסייע לו שיעשה אח"כ המלכה עפ"י הכונה שיגלה לו רמיזתה בטולמות עליונים וזהו ושמרתם את מלכותי ועשיתם אותם שישמור ויעשה כפי רמיזתה למעלה כנ"ל וזהו ענין ההרגזה של היל"ה"ר שהיל"ע מרגיזו ומדחה אותו ועושה המלכה אפילו אינו יודע הכונה אעפ"י עושה אותה בהתלהבות כנ"ל:

באופן רביעי אם בחוקתי תלכו כי זה ידוע למי שידע וכן הוא האמת שדיוקנו של יעקב חקוקה בכסא הכבוד וע"כ אמרו רז"ל שופרי' דיעקב מעין שופרא דאדם קדמאה כי הם שניהם חקוקים בכסא הכבוד כמו שראה יחזקאל הנביא ועל דמות הכסא כמראה אדם עליו מלמעלה וכל נשמות עמו ישראל נחלצות ונחשכות מתחת כסא כבודו ית' מסוד אדם קדמאה הנושא את הכסא שהיא כללות נשמות ישראל ולכן אם כן הוא הדבר אזי מה מאד לריך אדם דלתחא לרעוד ולפחד מלהגשים ולתעב סוד נשמתו הנחלצה מכסא כבודו מאדם דלעילא מסוד יעקב כנ"ל ולריך האדם לראות ולהסתכל תמיד על שורש מחלצו הנחקק והגלוק מתחת כסא כבודו ית' משורש אדם דלעילא וממידת יעקב החקוקים שם בכסא הכבוד כנ"ל שיראה האדם לחקן שורש מחלצו ויראה ויביט תמיד על שורש נשמתו מאיזה מידה וספירה היא נחקקת ממדת החסד או ממדת הגבורה או משאר שבט מידות וישים כל מגמותיו וחפלו בחכמתו וזינתו ושכלו ודעתו לזכך ולטהר אותה מכל סוג ופגם בשבירות החומר והגוף ועוד להש"י בהמידה והספירה של שורש נשמתו וזהו **אם** בחוקתי תלכו חקתי היא לשון חקיקה סוד הנשמה החקוקה מתחת כסא כבודו ית' כנ"ל אם תלכו בהחקיקה הנ"ל היינו שיראה להציע ולהסתכל מאיזה מדה וספירה נחקקת שורש נשמתו וילך בעבודת הש"י כל ימי חיו לקרב הענף אל השורש בעבודתו הזכה והטהורה כמו שנחקקת משם ואז יקבל הש"י תענוג ושעשועים ממנו אכ"ר:

באופן

באופן חמישי אס בחקתי תלכו כי זה ידוע למי שידע כי אדם מספר מ"ה כמספר שם הוי' ז"ה צמילו או כי נשמתו חלוצה מתחת כסא כבודו ית' ואס מוזך ומטהר גופו וחומריו מגשמיותו ועציותו לצלתי לכת אחרי תלותיו והנאותיו למלאות כריסו מתאות עוה"ז אזי מאיר בו סוד נשמתו בהארה זכה ובהירה ואז צללס יתהלך איש ומאיר בו השם מ"ה סוד נשמתו כנ"ל כי אינו מלכלך אותה במעשיו הרעים לצבל אורה ואז כל מה שמרבה צטהרתה וזויה אז יודע ביותר פחיתות ערכו איך שהוא בתכלית הריחוק והוא בסוד האין והענוה כמו שנאמר אלל משה רע"ה והאיש משה עניו מאד מכל האדם אשר על פני האדמה ומחמת זה זכה באמת למעלה היותר גדולה מכל הגבראים כי מי שמשיג יותר גדול אורו ית' יודע יותר פחיתות ערכו וע"ז כתוב אזי אשכון את דכא ושפל רוח אצל לא כן הוא אס אדם צהול ולהוט תמיד למלאות כרסיו ותלותיו יום וליילה לא ישבות ויטח מרדוף אחר הענוגו למלאות גופו וחומריו תלותיו והנאותיו הגשמיות והעציות ואז היא מכזה אור הגשמה כי לא צאלה חפץ ה' בצריאת עולמו ואז אינו שורה בתוכו סוד הנשמה סוד האדם שמספרו מ"ה כשם הוי' ז"ה צמילו כי מה לתצן את הבר ואז מסתלק ממנו אור הנשמה סוד הללס כנ"ל וזמ"ס חז"ל אתס קרויס אדם ואין אה"ע קרויס אדם כי איש הישראלי יש לו סוד הנשמה הנתונה לו מתחת כסא כבודו ית' סוד השם מ"ה שמספרו אדם כנ"ל אצל אה"ע אין להס שום שייכות צהשם מ"ה וז"ס חז"ל איזהו שועה המאצד מה שנותנים לו כי השועה הזה בשטותו וצמעשיו הרעים מאצד סוד אור הנשמה סוד האדם שמספרו כשם מ"ה כנ"ל וזדה אס בחקתי תלכו דהיינו סוד הנשמה החקוקה הנתונה לכס שלא תאצדו אותה צמעשכים הרעים ואת מלותי תשמרו ועשיתס אותס שעי"ז תוגדל אור הנשמה סוד האדם על ידי זכות גופו וחומריו כנ"ל.

באופן ששי אס בחוקתי תלכו כי הגה כתיב כי שמש ומגן ד' אלקים שכמו שהשמש לריכה למגן מחמת גודל צהירתה ואורה הגדול שאין העולם יכולין לסבול ולריכין למגן לשכך על ידה גודל הצהירות כמו כן ה' אלקים שהשם הוי' ז"ה שהוא סוד אה"ס מחמת גודל אורו שהיא צלי גבול ותכלית אין העולם יכולים לקבל גודל הצהירות והולרך השם ית' ללמלס אור צהירתו ע"י שם אלקים סוד הלימנוס לקיוס העולמות והנה אור אה"ס ז"ה צלי למנוס נקרא אור דאתגליא שהיא צלא לצוש ולמנוס והאור צהלימנוס והלבוש נקרא אור דאתכסיא והנה האור דאתגליא אינו יכול להגיע אליו רק יחידי סגולה שמוזכרים חומרס וגופס מכל וכל בתכלית היזוכך והצהירות ואינס מרגישים צעלמס מכל וכל והמה בתכלית האין הגמור סוד כלות הנפש וזהו והחכמה מאין תמלא

פאר ד'ישראל'

כי החכמה היא סוד כ"ח מ"ה שהיא כח של שם הוי' צ"ה שמספרו מ"ה במילואו סוד חיר דחיתגליא בלי למאוס ולבוש מאין תמלא כי מי שהוא במדריגת אין שהיא ציטול חומרו וגופו מכל וכל ע"י זכותו וטהרתו תמלא ר"ל יכול להגיע למעלה ומדריגת אור דחיתגליא כי מלא מין את מינו וכיעור ועל אור הלמאוס כאמר ושכותי כפי עליך שהוא סוד הלמאוס וראית את אחורי ופני לא יראו כי מחמת תפיא העגל, הורידו למרע"ה ממעלתו ומדריגתו הרמה והולרך לסוד הלמאוס והלבוש וזה ושכותי כפי עליך וכ' וראית את אחורי היא ג"כ סוד הלמאוס ופני לא יראו סוד אור דחיתגליא כנ"ל ודגנה אמרו חז"ל במקום שבע"ת עומדין אין לדיקים גמורים יכולים לעמוד ואין פרושו של בע"ה ששז מעבירות שבידו שא"כ למה יגדל כמו מלדיק גמור שלא טעם טעם תמא אך הפירוש של בע"ת שמחמת זיכוך חומרו וגופו מכל וכל והיא בסוד אין הגמור ועי"ז מגיע למעלה ומדריגת אור דחיתגליא וזהו בע"ת ששז מאור הגמאוס אור דחיתגליא ועולה למעלה ומדריגת אור דחיתגליא ע"י זיכוך וטהרת חומרו וגופו ואז במדריגתו ומעלתו אין לדיקים גמורים יכולין לעמוד חעפ"י שהלדיק גמור עוסק בתורה ותפלה יומם ולילה רק שלא הגיע למדריגת אין בזיכוך חומרו וגופו ואז הוא במדריגת אור דחיתגליא ולא במדריגת אור דחיתגליא כמו הבע"ת הג"ל וזהו ואל חילי בני ישראל לא שלח ידו ויחזו את האלהים ויאכלו וישתו כי חילי הוא מלשון חלילות שבזיכוך חומרו וגופו מכל וכל הגיעו לסוד אור דחיתגליא ועי"ז יכול להעלות לעולם חלילות סוד אור דחיתגליא לא שלח ידו פי' שלא הגיע להם שום היזק מחמת המדריגה הגדולה הזאת שהגיעו לסוד אור דחיתגליא שלא נשבר הכלי מחמת רצוי' האור וזהו זיחזו את האלקים כי חזיון מורה על עביות הדבר ומראה מורה על דקות הדבר כמו חספקלריא המאירה וחזיון היא ענין חזיון וחלום וזהו זיחזו את האלקים כי חלקים שהוא הלמאוס סוד חיר דחיתגליא הי' להם צבחי' חזיון כי הם הגיעו לסוד אור דחיתגליא סוד חספקלריא המאירה שהיא המדריגה הזאת גדולה מצחי' חזיון וזהו ויאכלו וישתו שהש"י קבל תענוג ושעשועים מהם מה שהגיעו למעלות ומדריגת אור דחיתגליא ומתפאר מהנשמה כזאת וזהו ויאכלו וישתו שהוא פועל יולא ולא אמר ואכלו ושתי אך ויאכלו וישתו הוא לסון מפעיל כי עשו נחת רוח להש"י וקיבל תענוג ושעשוע מהם וזהו אם צחוקתי חלבו היא מלשון חג חוגה חלבו היינו שילכו ממדריגת הלימאוס שהיא סוד אור דחיתגליא להגיע למעלה ומדריגת אור דחיתגליא כמו הבע"ת הג"ל ששז ממדריגת הלמאוס כמו קן כאן שילכו מהלמאוס סוד אור דחיתגליא ויגיעו לסוד אור דחיתגליא ויקבל הש"י עונג ושעשוע מזה וזה ג"כ שכתוב אחריו בסוד הברכה ואכלתם יסן

נושן וישן מפני חדש תוליאו כי סוד אור דאחכסיה והלמלוס נקרא ישן והוא סוד הלדיק גמור הג"ל מחמת שפענוג תמידי אינו תענוג וסוד הלמלוס נקרא ע"ש תמיד מחמת שהוא צבחי' גבול ותכלית רק עיקר התענוג הוא צסוד חדשים לבקרים עצודה חדשה מה שלא היה ציוס העבר והוא צסוד צע"ת הג"ל סוד אור דאחגליא ששז מאור הלמלוס סוד אור דאחכסיה להיות צסוד אור דאחגליא צלא למלוס עד א"ס ותכלית וזה נקרא צשס חדש כי אור הלמלוס מוכן ועומד הוא מקדמת דגא וע"כ נקרא צשס ישן ודבר שהוא צלא למלוס צכל יוס מתחדש אור חדש וע"כ נקרא צשס חדש ולכן אמר ואכלתם ישן טשן שתראו להיות תחלה צעצודה ישנה צסוד לדיק גמור צתורה וצתפלה וצמעשה המלות צסוד אור הלמלוס אור דאחכסיה ואח"כ ע"י הזכות חומרס וגופס צציעול המליאות מגיע לסוד האין הגמור ואז יכו לעלות למעלה ומדריגת אור דאחגליא המפונה צשס חדש כג"ל והוא מעלת ומדריגת הצע"ת הג"ל וזה שמפורש ואמר וישן מפני חדש תוליאו שתראו להוליא סוד הלימלוס ותגיעו למעלה ומדריגת חדש סוד אור דאחגליא כי תענוג תמידי אינו תענוג כג"ל

אמן כי"ר

באופן שציעי אס צחקתי תלכו והוא קרוצ' לאופן חמישי רק צהתרחצות הציאור ולהסמיק מה שכתוצ ונתתי משכני צצוככס ולא תגעל נפשי אחכס והתהלכתי צצוככס והייתי לכס לאלקים שיחדיו ידצקו ויהיו שייכות זה לזה והוא כי גוף האדם נצנה מארבעה יסודות אש רוח מים עפר אש היא למעלה מן הרוח והרוח הוא למעלה מן המים והמים מן העפר כי העפר הוא הגרוע מכולס ולעומתס ניתן צהאדם נפש רוח וגשמה וגשמה נפש כנגד יסוד העפר ורוח כנגד ריח וגשמה כנגד יסוד המים וגשמה נפש כנגד יסוד האש וכמו שהארבעה יסודות הם זה למעלה מזה כמו כן הארבעה צחי' הג"ל צר"ן וגשמה ל'גשמה זה למעלה מזה ומשתלשלים מן הארבעה עולמות עשי' ילירה צריאה אלילות שהמה ג"כ זה למעלה מזה נפש משתלשל מן עשי' והרוח מן הילירה וגשמה מצריאה וגשמה נפש מן האלילות והארבעה עולמות הג"ל נמשכים וגשפעים אורס מן הארבע אותיות הוי' צ"ה עשי' מן ה' אחרונה וילירה מן הואי של שס הוי' צ"ה וצריאה מן ה' ראשונה ואלילות מן ה' יוד של שס הוי' צ"ה וכנגדס צכסא הכבוד יש ארבע חיות הנוספיות את הכסא סוד שזר נשר ארי' אדם והאדם הוא הגדול שצכולס כמאמר יחזקאל הכציא ועל דמות הכסא דמות כמרחה אדם עליו מלמעלה ורהנה אס האדם מוכך ומעבר גופו וחומריו מגשמייותו ועציותו מכל וכל ואז יכול להגיע למעלה ומדריגת אדם דלעילא הנושא את הכסא א"ך אס ח"ץ

היא

פאר לישראל

הוא להיפוך ע"י רוע מעשיו אז הוא נופל ח"י לדיוטא התחונה היא צחי' עפר הגרוע מכולם צסוד וגחש עפר לחמו לס"א ח"י צרוע מעשיו וזחנה צהטיב אדם דרכו ללכת צעצודה הש"י צזיכך ועהרת גופו וחומריו אזי זוכה לכל המדריגות טובים הנ"ל לצרין ונל"ג ולאדם דלעילא הנושא את הכסא הכבוד שישכנו צחוכו הארבע אותיות הוי' בשלימות כי יהי' כלי מוכן לשכון צחוכו ממש השי"ת מחמת ציטול חומריו וגופו מכל וכל והשגת ציטול המליאות צסוד אין הגמור והחכמה מאין תמלא וזהו אס צחקתי תלכו חקתי הוא לשון חקיקה ר"ל אס תלכו צדרך החקיקה הנ"ל צזיכך ועהרת גופו וחומריו וצביטול המליאות והאין הגמור יגיע לצרון ולארבע עולמות אבי"ע ולארבע אותיות הוי' צ"ה ולאדם דלעילא הנושא את כסא הכבוד שישכון צחוכו השי"ת ממש הארבע אותיות הנחקקות ואז הוא מוכן לקבל האור דאחגליא ויקיים צכס ונחתי משכני צחוככס ולא תגעל נפשי אהכס נפשי היא לשון רלון כי כך הוא רלון הש"י צצריאת העולמות שיקבל תענוג ושעשוע מנשמות עמו ישראל צעצודה תמה כזאת וזהו ונחתי משכני צחוככס כי הוא כלי מוכן לשכון צחוכו הש"י ממש כנ"ל והתהלכתי צחוככס והייתי לכס לאלקים כי צעצודה הזכה והתמימה כזאת יאירו צכס כל הארבע אותיות של הוי' צ"ה צתכלית השלימות והצבירות כנ"ל והש"י יזכינו לקיים אגס"ו

ש"ה פ' שר"ח רמב"ד רי"ה.

ש"ה לך אנשים ויתורו את ארץ כנען אשר אני נותן לבני ישראל הכה הגס שדרך צזה הדרך כמה פעמים אך ששינה את טעמו ויאל לידון צדבר החדש צפסוקים חדשים וצפרע שפרשה זו יפה נדרשת ופתח ואמר הוצח כתיב אלקים הצין דרכה שזה הפסוק יפה נדרש מרישא נסיפא ומסיפא לרישא פשוטו נדרש מרישא לסיפא שאלקים מצין ויודע כל דרכיו ומעשיו של האדם כמו שנאמר הנסתרות לה' אלקינו וכן נוכל לדרוש מסיפא לרישא שהאדם השלם שעובד הש"י צאמת אזי צכל דרכיו ומעשיו הוא מצין צחכמתו וצניחו, אלקים, שכה הש"י וחיותו צכל דבר שצא לכלל הוי' ולולא כוחו וחיותו יהשפעת אורו יה' כלא ובאין וכאפס נחשצו וכן אמרו חז"ל הוא מקומו של עולם ואין העולם מקומו כי חלק אור מעלמות א"ס צ"ה נלעמלס צירידתו למטה לקיום עולם ומן המעט האור ההוא מוטים ונחפרכסים כל הדברים שצא לכלל הוי' כי האור ההוא מחו' ומהוה אותה צסוד ומלכותו צכל משלה כוד דה' אחרונה כוד המלכות כנזכר כמה פעמים ולכן היא מקומו של עולם מקום הוא לשון מלכות שהוא למלכות של עולם כנ"ל ואין עולם מקומו כי אור

עלמות א"ס ז"ה זלתי גזול ותכלית גזול זכות הצהירות השכל הנעלם
 מרעיון בני אדם שלא יוכל להשיג לא מיני' ולא מקלתו וזהו דכתיב עיני ד'י'
 משוטטות בכל הארץ כי כמו האדם הגשמי עינים שלו הם חלק מהגוף מהרמ"ח
 אברים שיש בו כמו כן כביכול בהש"י עניו סוד חלק אור מעלמותו שהאור
 החלק ממנו הוא בסוד עיניו סוד ההשגחה שלו שמחי' ומהוה כל הדברים
 שבאו לכלל הוי' שלולא אורו וחיותו כלא היו וזהו משוטטות בכל הארץ שהשגחתו
 ית' בכל הארץ ככ"ל דכתיב עיני ה' אל ירחיו שלאדם השלם צמעשו צעבודת
 הש"י ציזיך חומרו וגופו והגיע לסוד יראה עילאה אללו תמיד עיני ה'
 שרואה ומציט תמיד על הרוחניות והחיות של אור א"ס ז"ה ששופע ושוכן
 בתוך כל הדברים שבאו לכלל הוי' הנקרא בסוד עיני ה' ככ"ל וז"ש טוב
 עין הוא יצורך כי לאדם המשוקע אחר חמירותו ועביותו ועם עיניו מראות
 כמי עיני ה' ככ"ל רק למלאות גופו וחומרו וכריסו אזי נדמה ונראה אללו
 שכל הונו וטובו שמגן לו הש"י רוב חכמתו ועולם ידו עשה לו את כל הכבוד
 הזה ואז עינו רעה בשלו שרע צעיניו להפריש מהונו וטובו למרות הש"י כי
 הוא חושב דעתו ששלו היא ולא מאת הש"י והוא עינו רעה בשלו היינו מחמת
 שחשב צדעתו ששלו הוא ולכך עינו רעה אבל לא כן הוא האדם השלם שהוא
 בסוד עיני ד'י' אל ירחיו ככ"ל אז הוא בסוד טוב עין הוא יצורך שעיניו
 תמיד אל הטוב המלושב בכל הדברים ששופע ושוכן שם הכח והחיות של אור
 א"ס ז"ה וכל הונו וטובו ומאודו יודע הוא שהכל הוא ממנו ית' אזי הוא
 בסוד טוב עין הוא יצורך אדם כזה הוא יצורך שמפריש ברכה לאחרים כי
 הכל הוא מהש"י וזהו חס האדם מוזך ומטהר גופו וחומרו לזלתי ראות
 על החומריות והגשמיות של כל הדברים למלאות תאוותיו הגופניות המכונים בשם
 ארץ כי גוף האדם נקרא בשם ארץ אדם מאדמה כי יסודו מעפר רק שרואה
 ומסתכל תמיד על האור של עלמות א"ס ז"ה ששופע ושוכן להחיותו ואז צעבודה
 תמה כזאת עליו כאמר השמים שמים לד' והארץ נתן לבני אדם ר"ל שאפילו
 הארץ הניתן לבני אדם החומריות והגשמיות של הדברים והגוף של האדם
 המכונים בשם ארץ נעשה הכל בסוד שמים שמים לד' שעולה הכל בסוד
 שמים שמים לד' כנוי נחמה עילאה ואז ישמחו השמים ותגל הארץ שר"ת
 היא שם הוי' ז"ה ותגל הארץ ר"ת ו"ה ו"א"י היא הת"ת סוד הששה ספירות
 שמושך חיות ושפע מאותיות י"ה סוד חכמה וזינה לד"א אחרונה סוד
 המלכות השוכנת בכל הדברים התחתונים להחיותם בסוד ומלכותו בכל משלה
 אז צעבודה תמה כזאת נעשה השם שלם בר"ת הוי' ז"ה של ישמחו השמים
 ותגל הארץ והכסא שלם סוד התכסות ה' אחרונה בסוד ומלכותו בכל משלה

פאר ישרים

בכל הדברים שצאו לכלל הוי' נעשה שלם שעולה השל לגבוה נחממה וזכיה כג'ל בסוד התגלות האור מכסיוו וזהו דכתיב הידעת חקת שמים אם תשים משפטו בארץ ר"ל שאם האדם השלם ישים משפטו בארץ סוד הגוף לזכו ולפטריו בממשלתו עליו כפי' משפטו לבטחי הנוך אחריו למלאותו בתאותיו והנאותיו למלאות בריכו הגם והעצ רק לראות אל האור השופט והשוכן בתוך הדברים הגשמיים להחיותם ואז בעצודה תמה כזאת והי' יודע חוקת השמים כינוי לחכמה עילאה ולעולמות עליונים כי אין מסך מזדיל זינו לזינס בסוד ישמחו השמים ותגל הארץ ר"ת הוי' כג'ל אזל אם ח"ו להיפך שלטוט חמיד למלאות תאותיו והנאותיו הגשמיים והעציים יום ולילה לא ישבות וינח מזה ועם מראת עיניו על האור יהכה של א"ם ב"ה השופט והשוכן שם ואז בעצודה רעה כזאת ח"ו גורם להיות השלך משמים ארץ שגורם השלכה לארץ סוד הגוף כג'ל משמים כמו לעולם העליון וחכמה עילאה שאין לו תקומה עולמית שמשליך אותה לנדת"ר בעצודה רעה כג'ל וגורם השלכה לארץ סוד שכינה תתאה סוד המלכות ד"ו אחרונה המלוכשת בכל הדברים כג'ל ואפילו בתורה והתפלה שלו שטושה עם הגוף המשוקע בגשמיות ועציות' גורם כי וחיות לס"א כי מסטרא דיליה וכל מה שטושה הוא עושה לעצמו ולהנאותו ולהתפאר תפארת לעושי' ותפארת לו מן האדם ובעצודה רעה כזאת גורם והשליך אמת ארלה כי אמת היא סוד התורה והתפלה ומחמת גשמיותו ועציותו גורם להשליך אמת ארלה סוד הגחש והילנה"ר והס"א בסוד ונחש עפר לחמו כג'ל אזל בעצודה השלימה באיכוך חומרו וגופו אז גורם אמת מארץ תלמח שגם אויביו ישליח אמו והתורה והתפלה הכל יעלה למעלה וז"ש דהע"ה נר לרגלי דצריך ואור לנתיבתי כי דהע"ה באיכוך חומרו וגופו בעצודת הש"י הי' אללו דברים של השי"ת התורה והתפלה והמלות לרגילות בהתמדתו עליהם יומם ולילה וההרגל נעשה טבע שני וזהו נר לרגלי דצריך דצריך הם לי לרגלי סוד הרגילות ובסוד נר להאיר לו ללכת יומם ולילה בהם כי ההרגל נעשה טבע שני וזה ג"כ מה שאמר ישעי' הנביא ע"ה אז תקרא וה' יענה אז היא ארץ זיין ארץ היא סוד אליפו של עולם כי אלף אורחו יוד ואו יוד י' בתחלתו זי' בסופו והוא א"ו באמליעתו ומספרו כ"ו כמספר שם הוי' בה' וזיין הוא סוד השבע מידות שהאדם יכול לתפוס בהם הן בהרע מעשיו והן בהיפוך משבע מידות הטובות וע"ז אמר אז תקרא וה' יענה אם אתה האדם השלם תקרא צדיק' אז ר"ל שתקרא לחופו של עולם סוד הוי' כג'ל וזיין מידות שלך באיכוך חומרו וגופו שיפסון בו השם הוי' ב"ה בכל הזיין מידות באיכוך חומרו וגופו ואז וה' יענה כי הבא לעהר מסייעין

לו וזהו שלח לך אנשים חנשים הוא לשון חשיבות כבידשו"ל שיראה אדם לשלוח החשיבות שמגיע מן לך שהוא כוד הגוף המפתה את האדם לסוד הגשמיות והעצמות למלאות תאוותיו והנאותיו ולמלאות כריסו מתענוגי אוכל שהוא צבחינות לך וזהו ויתרו את ארץ פנען. ויתרו הוא מלשון ולא תתורו אחרי לבצבס שהיא ענין הסרה. שיראה האדם להסיר את הארץ היינו מן הגוף הנקרא ארץ כנ"ל. יתרו את הכנען סוד הילה"ר הנקרא כנען כמו שנא' ויהי כנען עבד למו וכתוב תחת שלש רגזה ארץ תחת עבד כי ימלך ועבד הוא הילה"ר המולך והשליט על הגוף הנקרא ארץ כי אז בודאי הרבה הרגזה יש לארץ סוד הגוף וזהו ויתרו את ארץ כנען שיסירו מן הגוף הנקרא ארץ את הכנען סוד הילה"ר ואז כשיהיו כן יקיים אשר אני נתן לבני ישראל. כי אני הוא סוד הוי' ז"ה שיעבור רוח העומאה מן הארץ הוא סוד הגוף ואז יהיו אשר אני נתן לבני ישראל סוד הוי' ז"ה שיהיו הכל יודעים ומכירים ומציינים על אור חיותו וכוחו ית' השיפע והשוכן שם. וזהו אשר אני נתן לבני ישראל שגא לשם נתינה לזה העולם כנ"ל אגס"ז כי"ר :

פ' קרה תקצ"ו לפ"ק

ויקה קרה פרש"י שלקה עלמו לנד אחר להיות נחלק מתוך העדה לעורר על הכהונה ובמדרש איתא ויקה קרה שלקה מקה רע עלעמו הגה ידוע למי שידוע וכן היא האמת שרעון הצורא ית' צבחיאת העולם לאעיב לצבחיאים בתכלית הטוב הגמור ושיכירו עוב אורו והסדרו הגדול וכן היא מצואר ממאמר חז"ל שאמרו על מאמר צבחיית צרא אלהים שמהלה עלה צמחשבה לצרוא את העולם צמה"ד וראה שאין העולם יכול להתקיים הקדים מדה"ר ושפיה למה"ד כדי שיוכל העולם להתקיים הה"ד ציוב עשית ד' אלקים ארץ ושמים. כי עוב ד' לכל ודרך הטוב להטיב והנה האדם. שהיא תכלית המכוון אם הולך צדרך הטוב והישר בעבודת הש"י ומקבל עליו עול מלכותו ית' מכל הדברים שצאו לכלל עשי' וילירה וצבחיאה ידומם לומח חי מדבר לבלתי ראות על חומריות ועציות הדברים רק על החיות והכה ושפע אלקי השוכן שם צתוך כל דבר שמהי' ומהוה הדבר הוא שאלולי שכעת כוחו וחיותו בלא וכאפס וכאין נחשבו. ואינו ממלא כריסו ותאוותיו והנאותיו מחומריות ועציות הדבר רק שמתענג ונהנה מרוחניות ושפע אלקי השוכן שם אזי נמשך על האדם בעבודה בואת התכלית הטוב שהיה צרעון הצורא ית' צבחיאת עולמו והנה בשלשה דברים שהם עיקר לרבי האדם שאלולי הם

פאר יישרים

ו אינס חיים. שהם חיי בני ומוזי המה גמשכים מן העבודה הזאת
ס האדם מקדש ומטהר עלמנו ומחשבותיו ורעיונותיו מויוג המותר לו לבלתי הלך
לאות תאותו והנאותו הגשמיות רק להשלים רעון הצורא ית' ולהכניס התענוג
אמלה ולהנות מתענוג המלה של הצורא ית' אזי ממשיך האדם עליו
עבודה הזאת השפיע של בניס כפי עבודתו בניס כשרים והגונים והן אם
אדם-מפריש מהינו ורכושו להנאות אחרים ולעשות חסד ולגמול לדיקה משלו
אין עינו רואה בשלו דהיינו לחשוב בשלו הוא וכחו ועולם ידו וחכמתו עשה
ו את כל הכבוד הזה. רק שמאמין באמ"ש שהצורא ית' פעל לו כל חלה
אזי באמונה כזאת אין עינו לרה מלפרוש מהונו לתת לאחרים. אזי ממשיך
עליו בנתינת הדיקה הזאת השפיע של חיים עוצים וכן אם האדם מקבל
עליו עול מלכותו ית' מכל הדברים שבאו לכלל הוי' כנ"ל אזי ממשיך עליו
בעבודה השפיע של מוזנות בהרוחה וכבוד אבל אם ח"ו הוא להיפוך בכל
הדברים הנ"ל אזי גורם האדם בעבודתו הרעה השלשה דברים הנ"ל לרעה
ח"ו שאינם בשלמות אללו שלפי פעולתו כך תשלום גמולו ובעלמנו גרם לו
זאת בעבודתו הרעה כי אין רע יורד ממנו ית' כי אללו ית' כתיב לא יגורך
רע רק שמעשיו ופעולתו של האדם גרמו לו את כל הרעה הזאת :

והנה קרה במחלקותו הרע גרם לו שירד הוא וכל אשר לו חיים שאולה
וזה שפרש"ז"ל ויקה קרה שלקח מקה רע לעלמו ר"ל שבעלמנו לקח
לו את כל הרעה הזאת. כי מעשיו ופעולתו הרעה גרמו לו הרעה הזאת
כנ"ל וזהו ג"כ שפרש"ז"ל. לקח עלמנו ללד אחר להיות נחלק מן העדה, לעורר
על הכהונה כי צעת צריחת העולם היו המתקת הדין כנ"ל, ציוס עשות
ד' חלקים ארץ שמים שנמתק הדין, בהוי' שהוא רחמים ונעשה אחד, אבל
קרה במעשה הרעה של המחלוקת גרם להיות ללד אחד להיות הדין יולא
מהשיתוף שהיו צסוד המתקה סוד האחד, וגרם להיות ללד אחד הדין לצדו
והוי' סוד הרחמים לצד להיות הדין חל על ראשו במעשיו הרעים לשלם גמולו
בראשו ולשלם לאיש כמעשהו וזהו ללד אחד כנ"ל ולהיות נחלק מן העדה
כי עדה היא לשון אסיפה, כי בתחלה היו הדין עם הרחמים כנ"ל ובמחלקותו
הרעה גרם להיות הדין יולא מהשיתוף שהיו צסוד אחד, וגרם להיות הדין
יולא מהשיתוף לחול על ראשו, ולשלם גמולו וזהו לעורר על הכהונה כי כהן
הוא סוד החסד והדין מתנגד אל החסד ובהיפוך ללד אחד לחול על ראשו כנ"ל :

וידון ג"כ פירוש המדרש ויקה קרה שלקח מקה רע לעלמו, ר"ל שהלקיחה
של הרע שעבר עליו במחלקותו בעלמנו לקח לו ורוע מעשיו ופעולתו
הרעה גרמו לו זאת כי אין רע יורד ממנו ית' כנ"ל .

באופן אחר ויקח קרח ותרגמו ואיתפליג קרח כי הנה ידוע למי שידוע וכן היא האמת, כי נפש חיה היא שמו ר"ל שהחיות של הנפש הוא שמו שהאחיות של שמו הוא החיות שלו שהם סוד נשמתו כי האחיות של שמו המה ממשיכין על האדם חיות ושפע מאור ח"ס ז"ה כי אורייתא וקב"ה וישראל חד אינון, כי אור ח"ס ז"ה נתלמס בהתה"ק סוד האחיות בלירופי שמות הקדושים ונשמות ישראל המה ג"כ חלק חלקי ממעל שנחלצים מתחת כסא כבודו ית' חלק אור מעלמות ח"ס ז"ה ונתלמס אור של הנשמות בגופים וחומרים נבדלים, והשני למלומים הנ"ל אינם שוים בענינם כי האחיות של לירופי שמות המה לבוש דק וגבוה ביותר ויכול להתלבש בהן אור גדול וחזק וזהיר ביותר אבל הגוף שהוא חומר עב וגשמי מוכרח להתלבש בו מעט אור ממנו ית' ברבוי לימלומים ולבושין כי רבוי השמן גורם כבוי הנר

כידוע

ורבן חס האדם מזכך ומטהר גופו וחומריו מגשמייתו ועצמותו אזי יכול להשיג האור היותר גדול וזהיר כי לפי זיכוך חומריו וגופו כך הוא השגת רבוי האור כדי שלא תחטט הכלי והלבוש מהיכנו כמו שא' הרשב"י זכה יתיר וכו' ויכול האדם בזיכוך חומריו וגופו לעלות למעלה היותר גדולה וגבוה ממלאכים ושרפים כנזכר כמה פעמים וע"כ קרח מלאך בשם עומד והלדיק בשם מהלך

נמצא שאם נשמית ישראל המה כ"כ גבוהים ורמים לכן מוכרחת הנשמה להסתלק מן האדם צעת חטאו צרוע מפעליו כדי שלא תראה צרעות גופה וחומרה כי חלק העוב ישגא חלק הרע מן הקלה אל הקלה ואינו יכול להיות עמו צנושא אחד ומוכרחת הנשמה להסתלק לשרשה צעת רעת המעשה של הגוף והצורה ז"ה צרחמיו והסדיו הגדולים מהזיר לו הנשמה אחר החטא כצראשונה רק בלבוש היותר עב והגשם כדי שיוכל הגוף והחומר שנתגשם ונתעבה ביותר אחר החטא לסובלה מחמת רבוי הלבושין לה אחר החטא יהן הם הכתמים שככתמה הנשמה מכל חטא וחטא

העולה מזה שעשיית החטא היא רק צנפס ורוח כי הנשמה מסתלקת צעת החטא כג"ל וזהו ג"כ חסד אל שמשאיר לו הנפש והרוח צעת החטא כי לולי הם היו הגוף והחומר כפגר מוצם צעת החטא והנה ידוע למי שידוע וכן היא האמת כי הנה כתיב עין ה' אל יראיו ר"ל שהיראים והשלמים להם תמיד עין ה' ר"ל שהם מהתכלים ומציעים תמיד בכל הדברים שבאו לכלל הוי' על הכה והחיות ושפע חלקי השוכן שם ולא על גשמיית ועציות הדבר וזהו עין ה' שרואין ומסתכלים תמיד על הכה והחיות של הוי' ז"ה

פאר לישראל

ז"ה השוכן שם ולא לילך אחר הנחת ותארת של גשמייות ועציות הדבר הג"ל :
וְגִדְדוּרָא לַעֲנִין רִאשׁוֹן שֶׁצִּעַת הַחֶמְטָא שֶׁל הָאָדָם מִסְתַּלַּקַת מִמֶּנּוּ הַנֶּשְׁמָה כִּכ"ל
והנה צעוד שהנשמה בגופו אזי נקרא בשם אדם כי אדם גימ'
מ"ה כמספר הוי' ז"ה במלואו כי שורשה ביהו' חלק חלקי ממטל ככ"ל
וצעת החטא שאז מסתלקת הנשמה ממנו אזי נקרא הגוף בשם בשר אדם
כי אד"ס סוד הנשמה סוד הוי' במילואו נסתלק ממנו וגשאר רק בשר
של אדם סוד הגוף והחומר וזהו שאמרו חז"ל איזהו שוטה המאבד מה
שנותנים לו כי השוטה בשטותו ובמעשיי הדעים מאבד את השם מ"ה סוד
האדם סיד הנשמה בי מסתלק ממנו צעת שטותו ככ"ל והנה קרה שטשה
מחלוקת על מרע"ה אודות הכהונה והמלכות שהיו הכל עפ"י ליוו הצורא
ית' ולא עפ"י משה עלמנו כמחשבתו הרעה של קרה בזדאי אין לך חטא
גדול יותר מזה לחלוק על הלוי של הצורא ית' ואז בזדאי נסתלקה ממנו
הנשמה צעת מחלוקתו ככ"ל וזהו ויקח קרה שתרגמו ואיתפליג. היא לשון
הפלגה וחלוקה שאיתפלג ממנו אריות של שמו סוד הנשמה. כי נפש היה
הוא שמו סוד הנשמה ככ"ל שהלכה ונסתלקה ממנו הנשמה אריות קרה
מחמת חטא המחלוקת ככ"ל וזה שפירש"י וכי קרה שפיקח היו מה ראה
לשטות זה ומתוך עינו הטעתו ר"ל שקרה היה בזדאי אדם גדול וחשוב
משצט לוי וזדאי היה לו נשמה גדולה וע"ז מתמא רש"י ז"ל פקח היה. וזדאי
הי' לו נשמה גדולה מה ראה לשטות זה לאבד הנשמה שלו צעת מחלוקתו
ככ"ל איזהו שוטה המאבד מה שנותנים לו היינו שם מ"ה סוד הנשמה
ככ"ל וזה מה ראה לשטות זה לאבד סוד הנשמה ככ"ל ואיתפלג קרה.
שהפליג ונסתלק ממנו אריות קרה סוד הנשמה ככ"ל וע"ז מתוך
עינו הטעהו. כי כהיב עין ד' אל יראיז שהיראים והשלמים עין ד'
להם שרואים ומסתכלים תמיד על הוי' ז"ה ר"ל על הכה והחיות והשפע
חלקי השוכן בכל הדברים ככ"ל והוא לא הי' לו המעלה הזאת וזהו עינו
הטעתו ומחמת זה נפל במחלוקת ונסתלק ממנו סוד הנשמה ככ"ל וזהו
שעמד משה בתפלתו צעת שאמר לו השי"ת הבדלו מתיך העדה הרעה
הזאת ואכלה אותם כרגע. אמר משה בתפלתו אל חלקי הרוחות לכל בשר
האיש אחד יחטא ועל כל העדה תקטוף. כי ידוע למי שיודע וכן הוא
האמת כי כל ישראל ערבים זה בזה וטעם הערבות הוא מחמת שנשמות
עמו ישראל כולם נלקחים ממקום אחד מתחת כסא כבודו ית' חלק חלקי
ממטל וכל הגלקה ממקום אחד אזי כל הדבר ההוא יש לו התחברות אחד כמו
הגוף מחמת שגלקה ממקום אחד לכן יש לכל האברים התחברות אהד ולכן

אס יכאז ח"ו אזר אחד מרמ"ח אזרים שלו אפילו הקטן שבקטנים מרגישים כל הרמ"ח אזרים הכאז מחמת התחברות אחד שיז להם שגלקחו כולם ממקום אחד ומחמת זה כל ישראל ערבים זה בזה ולכן מחויב כל אחד מישראל להוכיח את חברו כמו שנא' הוכיח תוכיח את עמיתך. כי כל ישראל הם קומה אחת מחמת חלק אלקי השוכן בתוך כולם שממקום אחד יהלכון מתחת כסא כבודו ית' ולכן כ"א מישראל נתפס בחטא חברו כי המה קומה אחת כנ"ל והנה קרה במהלוקותו מחמת גודל חטאו אמר הקב"ה למשה הבדלו מתוך העדה הרעה הזאת ואכלה אותם ברגע. שרלון וחפץ השי"ת לבלות כל ישראל מחמת מחלוקתו כי כל ישראל ערבים זה בזה ומגיע הפגם של המחלוקת לכל ישראל כנ"ל, וע"ז אמר משה בתפלתו אל אלקי הרוחות לכל בשר וכו' תפס הלשון אל אלקי הרוחות לכל בשר כי מחמת איזו טעם אתה רולה לבלות כל ישראל בחטאו של אחד מהם הוא מחמת שכל ישראל ערבים זה בזה מלד נשמתה שגלקה ממקום אחד כנ"ל אך צעת החטא נסתלק ממנו הנשמה וגשאר רק הרוח והבשר, סוד הנפש לצד כנ"ל שבטוד הנשמה צו נקרא אדם וצעת חטאו נקרא בשר אדם, וע"ז אמר מרע"ה בתפלתו אל אלקי הרוחות לכל בשר תפס לשון הרוח והבשר כי נסתלק ממנו הנשמה כנ"ל וא"כ נסתלק הערבות ג"כ וע"ז אמר ה'איש אחד יחטא ועל כל העדה תקטוף שלא ראוי לעשות כך כי צטל ממנו הערבות ופעל ממנו יס' צטענה הזאת כי צוטל הערבות כנ"ל ולא יכלה את כל ישראל בשביל חטאו :

ועוד בא צטענה אחרת להמליץ צעד קרה עלמנו שלא יענש בחטאו ואמר אל אלקי הרוחות לכל בשר אל הוא סוד החסד כדכתיב חסד אל

כל היום והראיה שאתה צעל החסד שאתה אלקי הרוחות שאפילו הס"א הנקראים צטם רוחות אתה מהי' אותה ע"י שס אל שהוא סוד החסד כנ"ל כי הס"מ שהוא הקליפה הגדולה סוף שמו הוא אל והוא מהי' אותן ונותן צו כה לעשות פעולתו. ונמלא שאפילו הס"א והרוחות אתה מהי' ומהוה אותם. ועוד ראוי שאתה צעל החסד, כי אפילו האדם צעת חטאו שאז מסתלקת ממנו סוד הנשמה כנ"ל אעפ"כ אתה מהי' אותן ע"י הרוח והנפש, שאם יסתלק ממנו הרוח והנפש ג"כ נשאר מת ר"ל ולא הי' צו כה לעשות החטא ואעפ"כ נשאר צו הנפש והרוח צעת החטא וזהו חסדו ית' וזהו שהמליץ משה צעד קרה שלא יענש קרה בעלמנו ואמר אל אלקי הרוחות לכל בשר ר"ל שאתה אל של חסד והראי' שאתה אל של חסד שאתה אלקי הרוחות כנ"ל, ושצב שנית שאתה אלקי הרוחות לכל בשר היינו שבצעת חטא האדם שאז מסתלקת הנשמה ממנו וגשאר רק בשר

פאר ליישרים

אדם כנ"ל אעפ"כ אהה בעל החסד ואהה מחי' חותן ע"י הגפס והרוח כנ"ל וזהו חלקי הרוחות לכל צער ועל זה אמר איש אחד יחטא ועל כל העדה תקלוף כי יחטא הוא לשון חסרון שאם אפילו יחטא ר"ל שנחסר ממנו הגשמה שנקראת צסס איש ע"ד שנאמר איש חלקים ועל כל העדה תקלוף, כי עדה היא סוד הגפס והרוח כי עדה היא לשון חסיפה והגפס והרוח אפילו צעת החטא המה נאספים יחד באדם, ולמה תקלוף עליהם לכלותם מחמת החטא, ולמה יגרע כח- קרח מס"א והרוחות שאתה מחי' אותם בחסדיך על ידי שס אל כנ"ל ולא פעל ע"ז מרע"ה במליכתו על קרח עלמו מלד גדול חטאו, ד' יזכו לעשות ראונו אמן כס"ז

פרשה נח ש' תקצ"ו לפ"ק

אלה תולדות נח נח איש לדיק תמים הי' בדורותיו את האלקים התהלך נח, פירשיו"ל אלה תולדות נח עיקר מעשיהן של לדיקים מעש"ט, אמת צוה מתורץ מה שלא הזכיר תיכף אחר תולדות נח ויולד נח וכו' אבל כפל תיבת נח נח אינו מתורץ, וגם פרש"י על איש לדיק תמים הי' בדורותיו, ויש דורשין לשבח ויש דורשין לגנאי לשבח כש"כ אילו הי' בדורו של א"א הי' לדיק יותר, ולגנאי אילו הי' בדורו של א"א נח הי' נחשב לכלום, הוא תמא על הדורשין לגנאי שהתח"ק מעידה עליו שהי' לדיק תמים איך יכולים לדרוש אותם לגנאי פתח ואמר הגה כתיב חלקים הבין דרכה כי זה ידוע למי שידע וכן היא האמת שטיקר כוונת הבורא הי' בצריאת האדם להראות נשמתו החלוצה מתחת כסא כבוד ית', ולהלביש אורו הזך והזהיר בצלמאס אחר למאס כדי להכניסה בגוף החומר"י העצ"י והגשמי כדי שיוכל לקבל האור שלא יצטל הכלי מהכנו מחמת רצוי האור הי' כוונתו בזה כדי שיקבל תענוג ושעשועין מן האדם בהיעיב דרכו בעבודת הבורא ית' בזיכוך חומרו וגופו, ובכל הדברים הבאים לכלל בריאה כו' דלח"מ שיקבל האדם מכל הדברים הנ"ל עול מלכותו ית' כי כתיב בראשית ברא חלקים, חלקים גימ' העצב כי הבורא ית' למאס אורו בצריאת העולם בכמה למלומין ולבושין וכסויין, שכאו"א לפי מזגו וטבעו שהיה צעת הבריאה צעת שעלה ברעונו הפשוט לבראותו, כך נתלמאס אורו הרב בכל דבר ודבר שצא לכלל הוי' חלקים היא סוד הלמאס וזהו בראשית ברא חלקים דהיינו בראשית הבריאה צעת בריאת העולם ברא כל הדברים בסוד חלקים סוד הלמאס וכוד העצב, כי הוי' צ"ה סוד התפשטות אור צלי לימאס כאשר יתבאר בפרשת בהעלותך ביותר ומשם תדרשנו לכאן, וזהו ציוכ טעות ד' חלקים ארץ ושמים שאמרו חז"ל שטמד ושיתף מדה"ר סוד התפשטות האור בלא

בלא לימלוס זאלקיס סוד מדה"ד סוד לימלוס האור לכל או"א לפי מזגו וטבעו כנ"ל ותכלית זריחת האדם הי' כדי שיקבל הש"י תענוג ושעשועין כשיקבל עליו עול מלכותו ית' מכל הדברים כנ"ל לבדתי הלוך אחר חומריות הגוף ועציותו רק לילך אחר רוחניות וחיות ושפעת אלקי ששוכן בתוך כל הדברים כנ"ל וזאת לא יגיע רק בזיכוך חומריו וגופו כדי שעי"ז יתגדל אור נשמתו כמו שזכרתי כמה פעמים ומלא מין את מינו וכיעור ואז צעזודה כזאת ימלא רלוגו ית' שהי' צעת זריחת את העולם וזהו החכם עיניו זראשו ר"ל החכם נקרא שמזכך חומריו וגופו כנ"ל אז עיניו ר"ל ההשגחה והסתכלות שלו הוא על ראשו ר"ל על שרשן של כל הדברים על החיות ושפעת אלקי ששוכן בתוך כל הדברים כנ"ל שהוא ית' שורש כל הדברים ר"ל וכן כל לרכי האדם אכילה ושתי' ושינה ומלבושיו ושאר תענוגים שטבעו של אדם נמשך וכרוך להם מי שהוא צסוד החכם כנ"ל אזי עיניו זראשו כנ"ל וזהו סוד הפסוק ה' הוא האלקים ר"ל מי שמזכך חומריו וגופו לבדתי הלוך אחר חומריות ועציות הדברים למלאות תאוותו רק השגחתו על רוחניות ושפעת אלקי השיכן שם אזי יודע צעזודה כזאת כי הוי' הוא אלקים, היינו אלקים הוא סוד הטבע שנתלמס שם אורו ית' כנ"ל אזי ריאה אדם השלם שהוי' הוא סוד החיות והשפעת אלקי השוכן שם ולא על הלמלוס סוד הלבוש והחומר סוד הטבע סוד אלקים כנ"ל, וזהו ג"כ מה שכתוב ויבן ה' אלהים את הללע הוא סוד המלכות סוד אשה יראת ד' סוד החיות ושפעת אלקי ששוכן בזה העולם בכל הדברים שצאו לכלל הוי' סוד ומלכותו בכל משלה כידוע למי שידוע סוד למלוס האור שהי' צעת הזריחה כנ"ל למי שהוא צסוד החכם והנבון אזי מבין זדעתו שה' סוד הוי' הוא אלקים כנ"ל, וזהו ויבן ה' אלקים את הללע ר"ל שהחכם כנ"ל מבין צסוד הללע סוד המלכות סוד החיות ושפעת אלקי ששוכן בתוך כל הדברים שצאו לכלל הוי' המכונה צסוד מלכות וסוד ללע אזי מבין שד' הוא החיות והשפעת אלקי שנתלמס אור של הוי' זאלקיס סוד הלמלוס והטבע ולא על גשמיות ועציות הדברים המכונים צסם אלקים, וזהו דכתיב אעשה לו עזר כנגדו כנ"ל שכנגדו הוא לשון התנגדות הדבר והפוכו שהגוף והחומר שדרכו תמיד להיות להובע וזהו אחר חומריות וגשמיות הדבר למלאות תאוותיו והנשמה דרכה תמיד לראות ולהנות מרוחניות הדבר והחיות ושפעת אלקי שנתלמס שם ומגיע לאדם השלם המהפך חומר ללורה עזר וישע מן כנגדו שמקבל ממנו הזורא ית' תענוג ושעשוע שממלא רלוגו ית' שהיתה צעת הזריחה כי הירידת נשמתו היתה לזו הכוונה שיהפך החומר ללורה בזיכוך חומריו וגופו מן כנגדו שהרוחניות הוא מתנגדת להגשמיות ומגיע לאדם השלם עזר וישע כזכר למעלה .

פאר לישראל

והנה ידוע למי שידע וכן היא האמת שטיקר קבלת המלכות שהוא סוד
ה' תתאה שהוא החיות של העוה"ז כנ"ל ועיקר קבלתה וחיותה
מן הששה מדות חג"ת נה"י וזה נכללים כל הששה מדות שהוא בסוד השביעית
סוד המלכות סוד **ה'** תתאה והששה מדות הנ"ל הם סוד הוי' סוד המשכה
מן למעלה מהן סוד הצינה סוד שכינה ואימא עילאה לסוד המלכות
שכינה ואימא תתאה ע"י הוי' סוד ששה מדות הנ"ל ומתמת שטיקר קבלתה
של המלכות מן הששה מדות הנ"ל והוא החיות והשפע של העוה"ז לכן
מתמת זה נתחלק כל התאות והנאות של העוה"ז על ששה מדות הנ"ל
שהם אהבה יראה והתפארות וכו' וכל שהוא בסוד החכם עיניו צראשו
כנ"ל אזי הוא ממלא רטונו ית' שהי' צעת צריחת העולם והאדם ומקבל
הצורה ית' תענוג ושעשועין בעבודתו כנ"ל שהוא בסוד העלאת מ"כ אזי מן
התענוג שמקבל הצורה ממנו בעבודתו כנ"ל מוריד הצורה ית' שפע אורו
על האדם השלם ומשיג ומגיע למדרגת היותר גדולה והרמה והוא סוד
הורדת מ"ד ונעשה מאותיות רטון שעשה רטון הצורה ית' אותיות לינור
להוריד שפע ואור לאדם השלם כנ"ל

והנה אותיות נח הוא אותיות חן והן הוא סוד הרטון כי בהן ממלא
רטונו וברטון הוא סוד הלינור כנ"ל והכל ע"י לדיק סוד האדם
השלם בעבודתו כנ"ל

וזהו אלה ר"ל אלה הוא מספר ל"ז סוד ששה מדות כנ"ל כי כ"א מששה
מדות הנ"ל כליל מששה וששה פעמים ששה עולה במספר ל"ז והוא
סוד הוה"ז סוד ששה מדות הנכללים במלכות שמקבלת מכלם סוד שכינה
תתאה וכו' כנ"ל וזהו אלה סוד ששה פעמים ששה צנימ' "אלה",
סוד המלכות כנ"ל סוד ההולדה היוצא מן אלה הנ"ל ע"י האדם השלם
בעבודתו כנ"ל הוא צמוד נח ונה הוא צמוד חן וחן הוא צמוד רטון ורטון
הוא צמוד לינור כנ"ל כי נח ומן הם חד וכן אותיות רטון ולינור הם חד
כנ"ל לכן זכר צפרשה נח נח שהוא צמוד גיחא לעילאה גיחא לתתאה
לתתא צמוד הרטון לעילא צמוד הלינור, והכל ע"י הדיק בעבודות כנ"ל וזהו
שפירשו ז"ל עיקר הולדותיהם של לדיקים מעש"ע ר"ל שבכל המעשים שלהם
שהם עושים המה צמוד טובים סכל עשייתם וראייתם המה להם הכל
צמוד הטוב שלא להנות ולא לראות על גשמיות הדברים רק על רוחניות
ושפע חלקי והאור השוכן שם שנקרא צמס טוב כנ"ל וזהו וירא חלקים
את האור כי טוב, וזהו איש לדיק תמים היה בדורותיו שהי' לדיק תמים
סוד נח שהוא סוד חן ורטון ולינור כנ"ל וזהו את האלקים התהלך נח כנ"ל

צסוד אלקיס הצין דרעה שפירושו שהאדם השלם הנ"ל יודע ומצין בכל דבר
 שצא לכלל הוי' סוד המלמס והעצב סוד אלקיס כנ"ל מצין בדברים הנ"ל
 דרכ"ה ר"ל דרך ה' סוד החיות והרוחניות ושפע אלקי ששוכן שם סוד שכינתא
 תחאה כנ"ל זלא על גשמיות הדברים וזהו אלקיס הצין דרעה ר"ל שצכל דבר
 שהוא סוד המלמס והעצב סוד אלקיס הצין דרעה דרך ה' סוד המלכות כנ"ל
 וזהו את האלקיס התהלק נה אלקיס הוא סוד המלמס והעצב כנ"ל הלך נה
 והביע על רוחניות הדבר אזל ח"ו אם האדם הוא להיפוך שרואה ומסתכל
 תמיד על גשמיות ועציות הדבר למלאות תאוותו והנאותו וכריסו מגשמיות
 ועציותו ואז בעצודה גרועה כזאת גורם ותשהת הארץ לפני אלקיס שמחמת
 אלקיס סוד המלמס והעצב כנ"ל שאינו מביע ומסתכל על רוחניות ושפע
 אלקי ששוכן שם בכל הדברים רק להיפוך על גשמיותו ועציותו כנ"ל גורם
 להשתתה להארץ במעשיו ולפני הוא לשון בעבור וזהו לפני אלקיס כנ"ל צרוך
 ד' לעולם אמן ואמן

באופן

אחר אלה תולדות נה נח איש לדיק תמים הי' בדורותיו, הנה כל
 מקום שנאמר אלה פסל את הראשונים ואלה מוסיף על הראשונים
 הנה ידוע למי שידע וכן היא האמת כי פתיב דור הולך ודור בא כי באמת
 בזה"ו אין יורדת נשמה חדשה לעוה"ז מן העולם העליון מחמת חומריות
 ועציות העוה"ז מן הגלות וחשכות העולם שאין יכול לזכך ולטהר גופו והומרו
 מגשמיותו ועציותו כרעון הצורא ית' שהי' בעת בריאת העולם והאדם וכתב
 הן יפעל אל פעמים שלש עם גבר, ר"ל שהצורא ב"ה צרוז רחמיו וחסדיו
 שדרך הטוב להטיב ורולה לצל ידח ממנו נדה אזי מגלגל הנשמה שאינה יכולה
 לטהר כראוי ונכון כרעונו ית' אפילו פעמים ושלש שאם לא זכה צפעס ראשונה
 מגלגל אותה צפעס שני' ואם לא זכה צפעס שני' מגלגל אותה צפעס שלישית
 עד שתהא טהורה וזכה אזל אם ח"ו לא זכה צפעס שלישית אזי כאמר ועל
 ארבעה לא אשיבנו ונמלא שצדורות הללו כל הנשמות המה צסוד הגלגולים
 מחמת כווד וחשכות הגלות א"א להיות נשמות חדשות בעוה"ז וז"ש שהע"ה
 דור הולך ודור בא ר"ל שהדור בעלמו שהולך, הוא בעלמו בא צסוד הגלגול
 כנ"ל והו ג"כ שאמר אין כל חדש תחת השמש ר"ל תחת השמש נקרא זה
 העולם צכמ"ש כי שמש ומגן ד' אלקיס ר"ל כי כמו שהשמש לריכה למגן
 סוד פתיקה מחמת גודל בהירתה כך הוי' צרוך הוא סוד אורו ית' לריך
 לאלקיס סוד המלמס והעצב נמלא שתחת השמש נקרא דבר המלמס
 סוד ה' אלקיס כנ"ל שהוא סוד העוה"ז וז"ש אין כל חדש תחת השמש, ר"ל
 שצומן הזה אין יורדת נשמה חדשה לזה העולם שהוא מקונה בשם תחת השמש

פאר רישרים

כ"ל אזל לעתיד לבוא כתיב כי כאשר השמים החדשים והארץ החדשה אשר אני עושה ור"ל שאז יהא הארץ חדשה צעוב האור שאור הלבנה יהי' כאור החמה ואור החמה שצבעים יהי' כאור שבעת הימים ואז יוכל להיות סוד השמים חדשים סוד נשמות חדשות בעולם ההוא וז"ש חז"ל הילודים למות והמתים להחיות שהי' לו לומר החיים למות אזל לפי דברינו א"ש, כי בזה"ל אין יורדת נשמה חדשה מטעם הכ"ל רק צסוד הגלגול ככ"ל צסוד דור הולך ודור צא ככ"ל.

וְיִשְׁׁ בלחות לשונם הילודים למות שר"ל שמדבר מאותן נולדים, עכשיו בזה"ל אומר עליהן הילודים למות שמחמת זה נולד עכשיו שהוא מחמת שמת קודם והולך להיות צסוד הגלגול ככ"ל והמתים להחיות ג"כ ככ"ל ר"ל מי שמת עכשיו בזה"ל הוא מוכרח להיות צא צסוד הגלגול ככ"ל וז"ש חז"ל עשרה דורות מאדם ועד נח שהיו מכעיסין וצאין עד שצא נח וכן עשרה דורות מנח ועד אברהם נאמר ג"כ מכעיסין וצאין שתיבת וצאין היא מיותר אך לפי דרכינו א"ש כי זה ידוע למי שיודע וכן היא האמת שמעשרה דורות שמאדם ועד נח הולרכו להיות צסוד הגלגול שמחמת שהיו קרובים לחטא אדם הראשון וחטא הפלגה לכן הולרכו להתגלגל בצלגול אחר גלגול לתקן את אשר עוותו בחטאים עד נח ולא עד בכלל ומחמת זה נאמר הלשון מכעיסין וצאים שהיו מכעיסין הולרכו להיות צסוד וצאים להתגלגל בצלגול אחר גלגול ולבוא בצפסם שנית צסוד דור הולך ודור צא לתקן את אשר עוותו וכן מעשרה דורות מנח ועד אברהם נאמר ג"כ הלשון מכעיסין וצאים שמחמת חטא דור המבול הולרכו ג"כ להתגלגל בצלגול אחר גלגול ועד אברהם שנאמר לו התהלך לפני והי' תמים כמלא שהם שניהם ר"ל נח ואברהם לא הולרכו להיות צסוד הגלגול נאמר עליהם שה תמים וז"ש חז"ל כ"מ שנאמר אלה פסל את הראשונים שאזל נח נאמר אלה תולדות נח שפסל את הראשונים ר"ל שהעשרה דורות שהיו מאדם ועד נח הולרכו להיות צסוד הגלגול צסוד דור הולך ודור צא אזל נח שנאמר עליו איש לדיק תמים הי' בדורותיו שר"ל שתמימות שלו הי' בדורותיו שלא הולרך להיות צסוד הגלגול צסוד דור הולך ודור צא וזה של היש דורשין לגנאי שאילו היה בדורו של א"א לא הי' נחשב לכלום שר"ל בזה שטיקרא שצחו של נח שנאמר איש לדיק תמים הי' בדורותיו שלא הולרך להיות צסוד הגלגול כמו העשרה דורות שהיו מלפניו שלכן נאמר עליו איש לדיק תמים אזל אין זה חשיבות נגד אברהם שאברהם הי' ג"כ צסוד תמים שלא הולרך להיות צסוד הגלגול ככ"ל וז"ש בלחות לשונם שאילו הי' בדורו של אברהם לא הי' נחשב לכלום שר"ל שאין זה חשיבות כלום נגד אאע"ה שהוא הי' ג"כ תמים ככ"ל

כנ"ל ומאי מעלותם נגד א"א ע"ה ואין פי' לגנאי שאין לו שים חשיבות אך פי' לגנאי שאין לו חשיבות נגד אאע"ה שהם שניהם בסוד תמים כנ"ל והי' שניהם לדיקים בסוד התמימות בשוה כנ"ל אכס"ו אכי"ר

בחג שבעות יש תקצו לפ"ק

בה תאמר לבית יעקב ותגיד לבני ישראל ופירש"י לבית יעקב אילו הנשים תאמר להם בלשון רכה ותגיד לבני ישראל אילו האנשים תגיד להם לשון קשה דברים הקשים כגידין, והנה ידוע למי שידע וכן היא האמת כי אורייתא וקב"ה וישראל חד אינון וכמו שהולרך א"ס ב"ה ללמלס אורו מגודל בהירתו והתפשטותו שהיו בלי קץ ותכלית ללורך בריאת העולם כדי שיהיו מקום פנוי ללורך העולמות ומהרשימה שנשאר מחמת למלמו שהוא חלק אור מעלמות א"ס ב"ה הולרכה אותה הרשימה הנ"ל ג"כ להחלבש במידות וספירות ופרלופין כל עולם ועולם כפי כח שיוכל לקבל אור הרשימו הנ"ל כך הוא הלצתו עד מלאכים שרפים ואופנים וחיות הקודש שאז נחלבש וככזה גודל בהירות הרשימה הנ"ל מחמת החלבשותה בעולמות ומדריגות הנ"ל עד שיכול אורה לרדת לזה העולם השפל והגשמי והעציי בצלמלס אחר למלס ולבוש אחר לבוש, עד אין סוף ומספר וקץ ותכלית וגלגלים וכוכבים ומזלות, כמו כן התוה"ק שכתוב אללה ואהי' אללו אמון שעשועים יום יום ויומו של הקב"ה אלף שנה ויום יום הן בסוד תרין יומין סוד אלפים שנה שהיתה התורה קדומה אללו קודם בריאת העולם שהוא חלק אורו מעלמותו ית' ומחמת שהוא חלק אור מעלמותו ית', כצראו זה כל העולמות שכל עולם ועולם לפי גודל בהירתו וזיוו ככה מאירה שמה התורה הק' על לירופי שמותי' וסודתיה ורזיה כל עולם ועולם כפי גודל בהירתו ככה מאירה בלירופי שמותיו הק' בלירופים שונים כל עולם ועולם כפי גודל אורו ככה נתלרפה שמה בלירופי שמותי' וסודותי' ואורותי' הגדולים על לירופים שונים בלירופים הקדושים עד ירדתה לזה העולם הגשמי והעציי בתומרים וגופים הגשמיים והעציים והולרכה להחלבש ג"כ בלבוש הגשמי והעציי בתרין ג' מלות אסור והתר עומאה וטהרה כשר ופסול ודיני ממונות ודיני הנהגת האדם ועל כן מחמת החלבשות כנ"ל נקרא בסוד גופי התורה בסוד הלבוש שיש לה וכפי שכלו של אדם שיכול להגיע ולהשיג ידיעתה אבל כפי שהוא בעולמות העליונים באורות לירופי שמותיה ה"ק והטהורים והבהירים וסודותיה העמוקים כנ"ל אזי נקראת בשם נשמת התורה וכמו שיש בהגשמה חילוקים ומדריגת סוד נשמה חי' יחידה כמו כן התורה שהיו בעולמות העליונים

פאר ליישרים

צסוד נשמה יש לה ג"כ חלוקים כפי גדול צהירות לרופי שמוחיו וסודותיו
צכל עולם ועולם לפי צהירתו וע"כ יש צצעים פנים מחמת ירידתה לזה
העולם ע"י צצעה מידות שגשגלשלו מלמעלה לזה העולם לצורך העולם וכ"א
כלל מעשרה מדות וצצעה פעמים עשרה עולה צצעים וכפי הגהגתו של
העוה"ז כך תורתו ודינו שמתנהג צה :

והנה אם האדם מזך ומטהר חומריו וגופו מכל וכל אזי יכול להגיע
ולהשיג סוד נשמות התורה כזכר צמקום אחר והנה ידוע למי שידע
וכן הוא האמת שאם האב או הרב יתחיל ללמוד אלפא ביתא לתינוק קטן
שמתחיל ללמוד הא"ב אזי צודאי צתחילה כשמראה לו האלף לתינוק אזי לריך
האב או הרב לצמט שכלו הגדול לצורך התינוק להמשיל לו ולהדמות לו
האלף להעץ ששואצים צו את המים וכ' והצ' הוא לריך להדמות לדבר
אחר וכן הג' וכן כל שאר האותיות כי התינוק צלא המשל והדמיון לא
יתפוס תמונת האותיות של האלפא ביתא מהמת שכלו הקטן שלא הורגל
צהן עדיין צכל צדברים של המשל שהורגל צהן מיום הולדו ומחמתם יכולת
צידו לתפוס כל האותיות של הא"ב וכן התוה"ק שלכך הוצרכה להתלבש
ילהתמלט בצצושים הג"ל ולהיות צסוד גופי תורה מחמת טעם משל הג"ל .

וזהו ידיע למי שידע [וכן היא האמת] כי יעקב הוא סוד קטנות השכל
סוד יעקב וישראל הוא סוד גדלות השכל סוד לי ראש וזהו כה תאמר לבית
יעקב ר"ל להלבים התוה"ק צמשלים כג"ל צתרי"ג מלות ודיני או"ה כשר ופסול
ועומאה וטהרה דיני ממונות והגהגת האדם כמו התינוק הג"ל .

אבר ותמיד לצני ישראל ר"ל לגדולי השכל המכוונים צשם ישראל כג"ל
תמיד להם התוה"ק שהוא לשון קשה סוד פנימיות התורה ע"י זיכוך
חומרם וגופם יגיע וישיג לסוד נשמות התורה שאין יכול ולהשיג ולהגיע לזה
רק ע"י ציטול תאותן והנאתן שהוא קשה לאדם כי למדריגת ישראל סוד
ל"י ראש לא יוכל להשיג ולהגיע רק ע"י זיכוך חומרם וגופם. אז יהיה להם
התוה"ק צסוד הגדה שהוא לשון קשה שהוא סוד נשמות התורה מגודל לרופי
שמותי' הקדושים והצהירים צאורותיו כפי שהוא צעולמות העליונים ואפילו אם
ישיגו ויגיעו לסוד נשמות התורה יהיו ג"כ קשה להם התוה"ק עד כי כל
מה שמרצה האדם השלם צידיעת התורה אזי יודע כי תכלית הידיעה הוא
שאינו יודע אם הוא צזיכוך חומריו וגופו צכל לבית יעקב שהם צקטנות
השכל שאינם מזככים חומרם וגופם ומכוונים צשם יעקב כג"ל תאמר להם
צלשון רכה סוד גופי התורה צמשלים והתלבשות כג"ל שטח להם נקבלה כי
לא

לא ישיגו סוד נשמות החורה וישראל ג"כ חד אינון עם אורייתא וקב"ה
 שכמו ששניהם הכ"ל הולכרו להתמלאם ולהלכשה ככ"ל כך נשמות ישראל
 הולכרו ג"כ ללמלאם ולהלכשה לרדת לזה העולם השפל והגשמי בגופים
 וחומרים עבים וגשמיים מחמת שהוא חלק חלקי ממטל אור עלמות א"ס
 ב"ה ומחמת זיכוך חומריו וגופו יכול להשיג ולהגיע לסוד נשמות החורה
 כנזכר למעלה כי מלא מיו את מינו וניטור אכס"ו ככ"ל :

בש"ק ערב חג השבעות שנת תקצ"ו לפ"ק

וספרתם לכם ממחרת השבת כו' הגה כתיב לדיק באמונתו יחי' ר"ל
 מפני מה נקרא האדם בשם לדיק מפני שבאמונתו יחי' ר"ל
 מפני שמאמין האדם השלם בהצורא ית' בכל דבר שבא לכלל הוי' שרואה
 תמיד על רוחניות הדברים לקרב הכל אל שרשו שנקחו משם וכן שמאמין
 האדם השלם שכל פעולותיו ותנועותיו הכל ברעון וחסן הצורא ב"ה ולוי שפעת
 חיותו וכה הצורא ב"ה כלא וכאין וכאפס נחשבו ובאמונה כזאת אינו לזוט
 ובהול אחר תאותיו והנאותיו של העוה"ז כיון שמאמין שפעולתו בגודל חדילתו
 ומחשבתו לא מהני כלום נגד רעון הצורא ב"ה שאפילו יום ולילה לא ישבות
 וינות, בפעולתי אין להוסיף ולגרוע על רעון הצורא ב"ה רק שמוכרח
 לעשות דברים הכרחיים שא"ל לעמוד זולתם כמו שכתוב וברכתין בכל
 אשר תעשה אצל אינו מפנים כל גופו ונפשו ופעולתו לומר כחי ועולם
 ידי עשה לי את כל החיל והכבוד הזה ומחמת האמונה ככ"ל יש לו שפיע
 ועיתים לפנות מהשבתו לעיין ולחשוב להיות ממארי דחושבתא לכל יעבור
 שעה ורגע מטבודות הצורא ית' וע"כ באמונה כזאת נקרא בשם לדיק
 וזהו לדיק באמונתו יחי' ר"ל באמונה ככ"ל נקרא בשם לדיק ככ"ל :

וְזָרְוּ וספרתם לכם ממחרת השבת ר"ל ספירה הוא לשון סיפור וזיכוך
 שאדם השלם לריך לזכך מחשבותיו ומעשיו בדבר שניגע לכם כי פי'
 לכם ר"ל גופו למלאות תאותיו והנאותיו הגשמיות שהאדם השלם לריך לזכך
 ולספר ולטער את ה"לכם" ככ"ל ממחרת ר"ל מחמת שיום המחרת נקרא
 אמונה שאפילו כה שעה ורגע תלי' באמונה שהצורא ב"ה מחי' אותו ונותן
 בו כח ככ"ל וצפרע על יום המחרת שהאמונה יותר גדולה שמאמין בהצורא
 ב"ה שיתן לו חיות וכה וע"כ האמונה נקרא בשם מחרת כמו מחר שאינו
 יודע מה יהי' ואעפ"כ מאמין שבודאי יהי' לכן לריך האדם לזכך ונספר
 ולטער ה"לכם" ככ"ל לדיק באמונתו יחי' וזהו וספרתם לכם שלריך לספר
 ה"לכם" ממחרת ר"ל מחמת מחרת שנקרא אמונה ובאמונה ככ"ל לדיק

באמונתו

פאר לישרים

באמונתו יחי' ויספור ויזכה ויזכך ה, לכס' אבי'ר :

לקיטים

ואתה תזיה את בני ישראל ויקחו אליך שמן זית זך הגם כתיב כי אלקים בשמים ואתה על הארץ וכו' ולהבין זה הלל מלא כל הארץ כבודו ולית אחר פנוי' מניה אך הענין מובן עפ"י מאמר רז"ל הקב"ה מדקדק עם הלדיקים כחוט השערה וכן צבל העולמות העליונים כתיב הן שמים לא זכו בעיניו ובמלאכיו ישים תהלה כי ההנהגה הוא בעולמות העליונים וכן צלדיקים הוא עפ"י שם אלקים שהוא מדה"ד והו' ג"כ, כי אלקים בשמים הם עולמות העליונים וכן לדיקים וקדושי עליון הם נקראים אנשי שמים ואתה על הארץ הם עולמות תחתונים וכללות בשמות ישראל אם הי' הקב"ה מתנהג עמהם במדה"ד לא היו יכולים להתקים ולזאת הקב"ה מתנהג עמהם במדה"ר שהוא עפ"י שם הוי' והו' ואתה על הארץ כי ידוע שחכמה עילאה נקרא בשם אתה וחכמה עילאה נקרא בשם אב הרחמים וכן מדות חסד עליון נקרא בשם אתה כמ"ש אתה כהן לעולם כי כהן הוא איש חסד וכן השכינה נקרא בשם אתה כמ"ש ואתה מחי' את כולם ולזה תשובה הוא דוקא לזה העולם ולא לעולמות העליונים כי ע"פ מדה"ד אין תשובה מועלת כ"א עפ"י מדה"ר שהוא שם הוי' והו' ואתה דוקא על הארץ וכמו שהקב"ה מתנהג עם בריותיו לריך הלדיק שהוא מנהיג הדור להתנהג עם כל הסרים למשמעתו במה"ר כי אם יתנהגעמהם במה"ד לא יוכל להתקשר עמהם כי אין ערך כלל ביניהם וגבהו דרכיו מדרכיהם וא"כ ג"כ הם לא יכלו להתקשר אליו לזאת בזה הליווי למרע"ה ואתה הו' עפ"י מדות החסד והרחמים להשפיל עלמו ממדרגותיו הנעלה להתקשר עם כלל ישראל, תזיה הוא לשון לזאת ולהסתכל עליהם בעין טובה ובחמלה יתירה ולזאת גם הם יכלו להתחבר אליו והו' ויקחו אליך וכמו שהי' הליו למרע"ה כן לריך כל לדיק ומנהיג הדור להתנהג עם האנשים החפלים להתקשר אליו כי אתפשמותא דמשה עד ס"ר וכו' וכמו שמלינו ענין. זה צתלמוד צמסכת שבת גבי רשב"י ור"א צנו שישבו במערה י"ב שנה וכד נפקי ממערתא וחזי אנשי דקא חרשי וזרעי אמר מניתיך חיי עולם ועוסקין בתיי שעה כ"מ שנתנו עיניהם מיד נשרף ילאתה צ"ק ואמרה להחריב עולמי ילאתם חזרו למקומכם יתבו תריסר ירחי שתא וכו' בחר דנפקי כל היבא דהוי מחי ר"א הוה מסי ר"ש חזי ההוה סבא דקא נקיע תרי מדחני אסא והוה קא רהיע ואמר לו תסגי

לך צחר ואמר חד כנגד זכור וחד כנגד שמור אמר ליה לצרי' חזי כמה מלות חציבין על ישראל .

שמו זית זך כי ידוע שיש למעלה בחי' שמן ובחי' יין שמן הוא בחי' יראה עילאה יראה בושת שהוא תכלית הציטול והיין הוא ההשגה וההבנה ביראת הבורא ב"ה כ"א לפום מה דמשער בלבי' והעיקר היא להגיע לבחינת שמן כמ"ש בכל עת יהיו בגדיך לבנים בגדיך הם מהדר"מ שיהיו בתורה ומלות זמטש"ט, אך העיקר הוא ושמן על ראשך אל יחסר שהוא תכלית הציטול ותכלית הידועה שלא כדעך אך בכל איש מישראל יש בו ב' בחינות בחי' שמן הקדושה ובחי' חכמה דקליפה שהיא חכמה חילוניות בהבלי עוה"ז וכל אדם ציוני יש בו בחי' עוב ורע אך לדיק הדור וחכם האמת יוכל לברר וכמ"ש בצוה"ק בחכמה איתברירו וזהו ויקחו אליך שמן זית זך ע"י התקשרות להלדיק האמתיי יוכל לברר בחי' שמן שלו שיהי' זך בלי תערובת רע כתיב למאור להעלות נר תמיד, כתיב הוא בשני בחי' אחד שיהי' לו לב נשבר וגדכה ובחי' ב' הוא כמ"ש והם תוכו לרגליך כמו שאמרו רז"ל על אותם שמכתתין רגליהם לשמוע דברי אלהים חיים ובזה"ז הוא אותם שנוסעים ללדיק הדור ומכתתים א"ע ועי"ז יזכו לבחי' להעלות נר תמיד כמ"ש כ נר אלקים נשמת אדם להעלות הנפש למקורה ושורשה דכל עלמין הנקרא בשם חמיד כמ"ש חגי ה' לא שניתו וכו' אמר הקב"ה הוא נשמה של העולמות והתורה רוח של העולמות וישראל הם נפש של העולמות וע"י הממולע היינו התורה שהוא בחי' רוח נעשה התקשרות והתחברות בין ישראל לאבינו שבשמים וזהו אורייתא וקב"ה וישראל חד אינון ומחמת זה קודם בריאת האדם ולא הי' מי לקבל עליו עומ"ש כדכתיב ואדם אין לעבוד כי' נאמר ורוח אלקים מרחפת כי לא הי' לה היכן להיות ממולע וסירסור

להבין למה נקרא ארלנו הק' ארץ ישראל תינח בזמן שביהמ"ק הי' קיים והיו ישראל שרוים על אדמתם היתה נקראת בשם ארץ ישראל אצל צעוה"ר שא"י חריבה וביהמ"ק חרב וישראל מפוזרין בין העמים ובזה"ק אין דרים בה כ"א ערביים וישמעאלים ומתי מעט מאהב"י דרים בתוכה למה נקראת עתה בשם ארץ ישראל, אך הענין יובן כי נודע כי א"י דלמטה מכון נגד א"י דלעילא מעלה מעלה בגבהי מרומים הנקראת ארץ החיים העליונה שכינתא קדישתא עד"מ כמו ארץ הלזו הגשמי אשר הכל הי' מן העפר וממנה נומה כל התבואות וכל הפירות כמו כן למעלה מעלה נקראת השכינה בשם ארץ החיים שממנה נבראו כל הנשמות הנקראות בשם תבואה כמ"ש, קודם ישראל לה' ראשית תבואתה כי יש נשמות הנקראות בשם ח"ה

פאר דישרים

מארי דאורייתא כי חמה בגימ' כ"ב אחויי דאורייתא ויש נשמות הנקראות בשם שטורה בעלי יראה עילאה וגם כל הנצרכים מלאכים רבוא רובין עד אין שיעור ופרטי הנצרכים דלח"מ הכל נצרכי בדבר ה' ורוח פיו שהוא ה' תחאה הדיבור אך נשמות ישראל שרשם מעולם המחשבה ה' עילאה כמ"ש נשמות ישראל עלו במחשבה וכמ"ש ב' צוה"ק תלת קשרין מתקשרין כחדא קוב"ה ואורייתא וישראל, אך ברענו ית' ה' שיהיו נשמות בעולמות צריחה ילדה עשי' בעלי גבול חכלית ויתלכשו בגופים גשמיים דייקא שזה רענו הפשוט לזאת המעבר של הנשמות הוא דרך ארץ החיים ה' תחאה וז"ש אתהלך לפני ה' בארצות החיים ב' ארצות ארץ תחאה היא השכינה תחאה וארץ עילאה היא השכינה עילאה יידוע שבין ארץ תחאה לארץ עילאה יש רקיע הנקרא שמים הנקרא צוה"ק ובע"ח בשם זעיר אנפין ונקרא שמים על שהוא מאש וממים הו"ג הנקרא ת"ת ונקרא ת"ת ונקרא קוב"ה וכמ"ש ואתה תשמע השמים ושכינתא נקרא ארץ כמ"ש והארץ הדוב רגלו וזהו יחוד קוב"ה ושכינת' שמים וארץ והנה כל איש מישראל יש לו חלק אלקי מומעל כלול מכל הספירות יש בו ג"כ מילין אלקים במיחו ולבו וזמן היחוד הוא בכרעות בשעת התפלה ש"ל בדחילו ורחימו להבה היא צהי' שמים שתוכל להיות שתתעורר נפשיו אה"ר מלמעלה בעת רעון וכמ"ש וחסד ד' מעולם ועד עולם על יראו אך היראה אינה באה מלמעלה כ"א כאשר מייגע א"ע להוליד מזינתו רוח דעת ויראת ד' וכמשהו"ל הכל בידי שמים חוץ מיראת שמים וכמ"ש השמים שמים לד' והארץ נתן לבני אדם ובדרך כלל בכל היגס יש בו ג"כ בחינת שמים וארץ שזהו כמ"ש בכל דרכיך דעה וכו' וד"ל וזהו צהי' ארץ ישראל שבחי' ארץ יהיו מיוחד צהי' ישראל, הנקרא שמים כי צהי' הזאת היא הנקרא ישראל זופא ויש צהי' ישראל סבא וכאשר יתיחדו שמים וארץ יוכל להאיר מצהי' ה' עילאה לה' תחאה וכו' ומי שזוכה לבוא לצהי' זו יזכה להיות באה"ק להגיע לשלימות.

קדיש לי כל צפור כי צבור הוא מחשבה ראשונה צקומו צבור לקדש אותה לה' הן של אהבה לאהבה את ד' וכן של שאר מידות וזה לשומת זה בשופל המחשבה עם המידות ס"א נקרא צבור מלרים ועי"ה לקשר המחשבה לשרשה שיהי' בלתי לד' היא צעטיפת לינית כי הלינית עולין ל"ב חוטין והוא השם אשר הבה צבור מלרים כמ"ש וד' הכה כל צבור היינו שם ל"ב וכשמבטל צבור דקליפה מקשר עלמו בצבור דקדושה ולכן חיבך אחר הניחת לינית אפשר להניח תפילין שהיא פ' קדש, והבן, סליק ש"ק

ש"ק שמברכין ר"ח אלול תר"ז אמר

הענין אשר ימים אלו נקראים ימים נוראים היא כך כי ציטות הוא יחוד אמתו וצא חיות חדשות לעולם, וכתיב וישן מפני חדש תוליוו שמקודש שמקבלין החיות החדש לריכין לצוא ליראה גדולה שילא חיות הישנה ויתצטל בשורשו מחמת גודל היראה והפחד מהצורה צ"ה ואז יכולין לקבל החיות החדשה ולהוריד נשמות חדשות לעולם וזה הענין נעשה בר"ה ויו"כ אשר מחמת היראה והפחד מהצורה צ"ה צימים האלו ממש נפשו ילאה צמסירות נפש נה' וכלתה החיות הישנה וכתצטלה בשורש יכולין אח"כ להמשיך החיות החדש אשר נמשך ציטות ע"י היחוד האמתו וזהו צחי' שמאל דוחה וימין מקרבת פי' שמאל שהיא צחי' היראה דוחה חיות הישנה וימין מקרבת שהיא צחי' שפע חדשה וזהו שמאלי תחת לראשי וימינו תחבקי וזהו ג"כ צחי' אלול אני לדודי ודודי לי פי' כשנצטל החיות לשורשה אזי ודודי לי שמשפיע שפע חדשה וזהו ענין קרבן עולה ויורד שיקודס עולה החיות למעלה בצרשה צביטול המליחית מפני היראה ואח"כ יורד השפע וגם צכל יוס יש ענין זה היינו שאחר תפלת שמ"ע מתחיל ירדת השפע ולכן לריך להיות קודם נפילת אפיס צחי' מין נוקצין לה יכלל חיותו בצרשו ואח"כ יוכל להיות ירדת השפע רק צכל יוס היא צפרט וצימים האלו שממשיכין נשמות חדשות ושפע חדשה הוא צכלל.

בשבת חזון שאל למה קורין לשבת זה שבת חזון ואמר כי בשבת זה יכולים לראות מה יהיו צעולם וענין נצואה כשהנציאים רואים ח"ו דבר מה על ישראל רואים כשכבר צא אל המידות כזו דאיתא צוהר אית דמסתכלין צידין ואית דמסתכלין צרגלין וזהו ענין המידות ולכך אינס יכולים להמתיק עוד ולצטל הדבר וזהו מנלפך לופיס אמרו' פירוש מנלפך הם גבורות לופיס הם הנציאים טיכף כשרואים הדבר אמרו לישראל שאין צכוחס לצטל הדבר מחמת שכבר צא אל המידות אצל חכם עדיף מנציא כי החכם עיניו צראשו שרואה הדבר כשהוא עדיין צראש למעלה מן המידות והיינו מחמת שהחכם הוא צצחי' אין ולכך רואה הדברים כן צצחי' אין ולכך יכול להמתיק ולצטל וסיים מה רואה כשרואה אין, רק רואה שאינו רואה וד"ל.

י"שב יעקב צאריך מגורי אציו כי הנה אנו אומרים קודם תפלת י"ח ד' שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך ולכאורא יפלא הלא מקודם אמרע שירות ותשבחות צפסוקי דזמרה גם אח"כ צצרכות ק"ש אין אנו מצקשין ה' שפתי תפתח רק צתפלת שמ"ע אומריה כך ולמה הוא כך אך האמת הוא כי ענין התפלה הוא כנגד ד' עולמות אציו"ע מלמעלה למעלה כנדוע וצתפלת שמ"ע הוא צאליות ואז מגיעין למדריגה גדולה צאורות צבן לפני אב ומחמת גודל התשוקה וההתצטלות אינו

פאר לישרים

אינו יכול לפחות פיו כלל ולכן מבקשין אדני שפתי תפתח :

והנה כשמגיע הלדיק למקום הגדול הזה מחמת רוב תענוג ושעשועין רובה
לישאר בשם ולא לירד ממדרגתו הגדולה לעולמות התחתונים והשפלים

רק שלמים אותו משם כדי להעלות בכל פעם נפשות הנפוליות ונליות הק'
אשר בעולמות התחתונים ושע"י יוסף תענוג למעלה בכל פעם יוהר ויוהר והיו
פידוש ישב עולם לפני אלקים חסד ואמת מן יוגלרהו ר"ל דהלדיק רולר לישב עולם
לפני אלקים ולא לירד ממדרגתו הרמה רק חסד ואמת שעושין עם המחים היינו
הנשמות הנדחות והנפוליות מן יוגלרהו פי' מי יעלה אותם להוסיף תענוג על
תענוג ולכך לריך הלדיק לירד ממדרגתו הגבוה וד"ל

וזהו וישב יעקב בארץ מגורי אביו פי' כשבא למדרגת הגדולים שנקרא מגורי
אביו אזי ביקש לישב בשלהו פי' שלא לירד עוד קפץ עליו רוגזו של יוסף

פי' שלריך לירד כדי להוסיף למעלה תענוג בהעלות ניה"ק וגשמות לשרשן
סיפר כאשר בא הרב מאפעא לעיר יאם ובש"ק אמר תורה גדולה והיו שם
אנשים מכונים בשם חב"ד ישחקו על זה וביום א' בבוקר כתבו התורה
של הרב זללה"ה על החלונות בדרך זילזול ואח"כ הי' הרב ז"ל אלל הה"ק מבא"ד
וספר את אשר עשו לו האנשים האלה מחמת שהרב מבא"ד היה מחיתנו של
הרב מהר"ז ז"ל ולכך שאל הרב מאפעא להרב מבא"ד מה אמרתי בתורה הלו
שהיו כ"כ לשחק ואח"כ אמר בזה"ל בכל דור ודור יש אנשים שמהרהרים אחרי
הלדיקים והביטוי אחרי משה הרב מאפעא בדורו היה בחי' משה יאח"כ אמר
יש שני מיני לדיקים יש לדיקים שעובדים את ה' בתורה ובתפלה ובעבודה ויש
לדיק שעובד את הש"י מתוך אכיל' ושתי' ושאר תענוג עוה"ז ועל לדיק זה יש
אנשים מהרהרין ועל זה הלדיק נאמר לדיקים ילכו בם ופושעים יכשלו בם
לדיקים היינו אנשים הכשרים יודעים שהלדיק עובד בכל דרכיו את הש"י ופושעים
כו' ולמה ברא הש"ת לדיק כזה שיעבוד הש"י בדרך זה הוא מחמת שרוב נופלים
בתאוות עוה"ז ובתענוגים לזאת כשהלדיק עובד להש"י בכל הדברים אלו מעלה כל
העולם אשר נכשלים ונתפסים בזה וכו'

והנה שני מיני לדיקים אלו נקראים עלמא דאחגליא ועלמא דאיתכסיא והם
בחי' לאה ורחל הינו בחי' רחל עלמא דאחגליא הוא הלדיק אשר עבודתו
בפשיטת בתורה ובתפלה וכו' ובחי' לאה עלמא דאיתכסיא הוא הלדיק העיבד את
ד' מתוך אכילה ושתי' ולזה הלדיק מחמת שהוא מעלמא דאיתכסיא מגלין לו כל
המסתורים וכל הסודות ולכך היו לדיקים שהיו אומרים זמן הקץ אבל באמת לא
היי' יודעים אבל אילו שידעו לא היו מגלים וד"ל והיו בחי' יוסף הלדיק שהיו
מסלסל בשעריו והיו עובד הש"י מתוך תענוגי עוה"ז ולכך נקרא לפנת פענח
ומתרגמינין

ומתרגמינן דמתמרן גליין לי' כי ללדיק הלז מגלין כל מסחורין ולכך בלדיק הזה יש אכשם שמהרהרין מחמת שאינם משיגים דרכן בעבודת ה' ולכך כתיב ועיני לאה רכות ומתרגמינן יאין כי אף שגראה שהם רכות אבל באמת הם יפות מאד וד"ל

ובך אמר אדוני אבי ז"ל כי עיקר הלדיק הוא זה שטובד בצחי' עלמא באחכסיא ואמר שלהעלות נשמות ולהוריד נשמות אינו יכול כ"א הלדיק הלז וסימן שרחל הייתה עקרת הבית אעפי"כ רוב שבטי ישראל יולאין מלאה וד"ל, ואח"כ סובב מענין לענין באותו ענין ושאל מה זה שאמרו חז"ל כשיבוא זמן הגאולה ילך הקב"ה לאברהם ויאמר לי בניך הטאו לי ואומר ימחו על קדושת שמך וכן ליעקב ויאחק יאמר פלגא עלי וכו' ולכאורה יפלא אשר אברהם ויעקב שהם מידת החסד והרחמים לא ילמדו זכות על ישראל ויאחק שהיא מדה"ד ממנו תלמח הישועה אך האמת הוא כי בזה שמקבלים ישראל עליהם מידת הפשר והיסורין באהבה מזה תלמח הישועה ובזכות זה יהיו גאלין וזהו פחד יאחק משפטינו האירה פי' מה שהיו ישראל מקבלים עליהם פחד יאחק באהבה זה יהיו לזכות ולמליצה בעד ישראל שהיו גאלים בצ"א

בזאת חנוכה על סעודת ברית מילה ש' תר"ו אמר

אליהן צעיר כלבים משחקים איתא במדרש אילו היו יודעים האומות מן השפע שמשפיע להם הציהמ"ק שלנו לא היו מחריבים אותו כי האמת הוא בשמדת הרחמים גובר בעולם יש שפע וחיות לכל הנבראים בעולם ואפי' הקליפות יש להם חיות ולכך כשהיו ציהמ"ק קיים נאמר בכ"מ אשר אזכיר את שמו אבוא אליך וברכתך שהוא מקור הצרכה והרחמים ולכך גם הקליפות היו יונקים והיו משפיעים ג"כ להאומות וד"ל וזהו אליהו צעיר אליהו הוא צחי' הרחמים שהוא שם צ"ן המושל בעולם העשוי ילכך כשאליהו צעיר גם כלבים משחקים שגם הקליפות מקבלים חיות כנ"ל ואחר זה סיפר מאחד שהיגר לאביו ז"ל שרואה לראות אליהו וכו' ולצפוף אמר כשמאמינים שמלכותו בכל משלה ולית אתר פנוי מיניה זה ענין גלוי אליהו

אמר כשיש ח"ו דינים על ישראל אני הולה ועלוב וכשרחמים על ישראל אני בריא ושמח כי הלדיק יכול להרגיש בגופו כל עניני השתנות שנעשה בעולם בכל פעם מרחמים לדון ח"ו ומדין לרחמים כי כמו שהמכירין במזלות יודעין מה שנעשה בעולם מחמת שהמזלות צנגלליכ והגלגלים קשורים בצפירות וספירות בא"ס צ"ה ולכך כשנעשה חיזה השתנות והתפעלות מדין לרחמים או וכו'

פאר ישרים

וכי' ניכר הדבר תיכף במזלות כן הגוף של הלדיק מקושר לגשמתו וגשמתו להספירות והספירות בא"ס ז"ה ולכך יוכל להרגיש בגופו כל ההשתנות וכו' וזו כעת יאמר ליעקב ולישראל יהי פעל אל פי' כעת כמו שיוכל להזין במזלות שנקראים עתים כן יאמר ליעקב שהוא גופו של הלדיק מה פעל אל, שמרגיש בגופו כל התפעלות מרחמים לדין ח"ו ומדין לרחמים וד"ל, והרב מאפטא סיפר לי שצילדותו התחילו האזרים שלו לומר לו עתידות ובקש מהש"י שיקה הדבר מאתו :

והנה מה איכפת לו להלדיק כשהאזרים אומרים לו עתידות אמנם כאשר הלדיק יכול להמתיק הדינים בשורשן טוב אבל כאשר יש התגברות הדינים ח"ו ולא יש עת רצון כנאמר סכות צענן לך רי' אזי אי אפשר לבאר הכאב לב שיש לו ע"כ טוב לו יותר שלא ידע כלל, גם הלדיק האמיתי אשר רולה רק בדבקות הצורא ז"ה ירא להכניס עלמו בדברים אלו צענין הסתכלות בכדי שלא יתק ממצודת הצורא ברגע ההוא ויפל הנופל ח"ו

בבר ציתי נאמן הוא, כי הלדיק הוא ליטור להשפעה כמו הליטור שמקלח מים לריך לשמור אותו שלא ידבק בו מאומה מרפש וטיע הנמלא בתוך המים כי כשידבק בו רפש וטיע יעכז את קילוח המים כך לריך הלדיק לשמור א"ע שלא יהנה מהשפעות שהולכין דרך הליטור שנושה כי לדיק המשפיע לריך לעסוק בכל עניני עוה"ז והוא לא יהנה מהם כלל וזהו צידי נאמן הוא, כי הנאמן אשר הוא אלל עשיר שכל היגו ורכושו הולכים על ידו והוא אינו נהנה מהונו של צע"ב ויחמת זה נקרא נאמן, כן הלדיק שהוא בחי' משה בדורו כל עניני עוה"ז הולכים על ידו והוא אינו נהנה מהם

בשנתחדש הגזירה של הספרים אמר יכול השטן לשלוט בהתורה כדאיחא בצידי האריז"ל שהעשי' ודיבור של התורה הוא הגוף וכונת הלב של התורה היא הנשמה, ואיחא במסכתא חולין תימק בן יומו חי אין לריך לשמרו מן העכברים עוג מלך הצען מת לריך לשמרו מן העכברים ע"כ מפני שצוה"ר התחילו בני ישראל ללמוד שלא בצוונת הלב והתורה היא כגוף בלי חיות ונשמה ע"כ וכילה הס"א לשלוע בהם ח"ו

יידע היה בצלאר ללרף אותיות שנבראו בהם שמים וארץ, כי כשברא הקב"ה את העולם ברא איתו ע"מ שיהיו כל העולם משכן ומקדש להקב"ה כמו מלאכים ושרפים בעולמות עליונים מרכבה לשכינה כך יהיו כל העולם כולו אך לא היו העולם ראוי לזה ילקח זה הכח מן העולם ובללאל ה' אז חכם אמתי והי' יכול להביא כל העולם אל תכלית המכוון שהיה בעת בריאת העולם שיהי' כל העולם משכן ומקדש להקב"ה, וז"פ יודע ה' בללאל ללרף

ללרף, דהיינו להביא כל העולם לראשית כוונת הקב"ה אני ד' לא שניתי פי' כמו שלמעלה אין בהמקור שום שנוי כך האדם לדיק הדור יחכם אמתית אין שום שנוי באברין דילי' וזהו יודע הי' בללאל ללרף אמתית בו' כי כשהלדיק הדור וחכם אמתית מלרף זה העולם שיהי' כמו עולמות העליונים אין שום שנוי באברין דילי' כי הוא ממש כדוגמת א"ק בעולם העליון כך הוא בעוה"ז ובללאל הי' חכם אמתית והי' יכול לעשות כל העולם כולו כמו עולם המלאכים וגם עכשיו אפשר לעשות כן רק מה אעשה שאין העולם כדאי לזה וזה הפירוש מה שכבר דברתי מזה שישע"ו הנביא אמר לחזקי' המלך לו לביתך בו' ולבסוף הי' חי אח"כ ע"ו שנים ומפני מה לא המתיק ישעיהו הדינים ממנו אך כיון ששרש הנביאים מנלח והוד ושם יש שינויים ומתהפך לכמה גוונים כי באמת מאתו לא תלא הרעה רק אח"כ מתהפך הלירופים שונים בעולמות התחתונים וישע"ו הי' משרש נלח והוד ולא הי' יכול להמתיק ליחזקי' אבל יחזקי' המלך הי' חכם הדור האמתית ולדיק הדור האמתית אמר ליסע"ו זה לפי שורשך אבל שורש שלי כי כך מקובלני מבית אבי אבא, אבא היא חכמה ואבי אבא הוא א"ק ושם אפילו חרב תדה מונחת על לאורו של האדם אל ימנע עלמו מן הרחמים כי הלדיק האמתית הוא בדמות א"ק בעולם ע"כ אינו נעשה שום שינוי באברין דילי' ואח"כ אמר שמע ישראל מה שעשיתי היום המתקה בעולמות העליונים י"ר שלא יהי' שום שינוי בכלם ושתקו כולם ואמר להם שיטנו האמן אחר זה

סיפור מן החומרא של פסח אמר מלאך יכול להחמיר אבל אדם האידך אפשר להחמיר יזקני ר' אברהם ה מחמיר ביותר יעל מלות מליה לקחו המגיד אללו כי הוא הי' יודע שמחמיר ביותר וגם ספר המעשה מר' זאס"א שכסה עלמו בגלגל בחורף וזא עליו יראת המלאכים ולא הי' יכול לסבול וביקש מהש"ת שיסיר מעליו היראה וזה בר' זאס"א, אבל זקני שהי' מלאך בעלמו לא הי' לריך לזה כי אכילה שלו על מעל"ע מעור של בר יונה ואדם אי אפשר לחיות באכילה כזה והנה אופן אחד בארץ שיש אופן אחד בארץ שאופן היותר יפה והיותר מובחר שיהי' מלאך יאטפי"כ יהי' בעוה"ז שאופן הוא מלאך ואטפי"כ יהי' בארץ יזה שכסה עלמו ר' זאס"א בגלגל כי אופן הוא גלגל ואופן הוא מלאך כמו שהגלגל שמגיע לסוף תחזור לתחלתו כך המשך בעשה שכסה עלמו מראשית המחשבה לסוף המעשה והאידך אפשר להיות זה כי כשהדם מקבל ע"ע עיל מלכות שמים באמת ויודע שמלכותו בכל משלה ומישיבי עקרת הבית דהיינו שיחזיר כל מה שבעולם לעקרו ושרשו דכל עלמין אזי אס הבנים שמחה

סיפור בשם המגיד ז"ל אשר אמר בזה"ל כיזד מרקדין לפני הכלה כשהשפע באה משפילין את הרגלים וכשנסתלק השפע מגביהין הרגלים למעלה

פאר רישרים

למעלה ע"כ לשון המגיד ז"ל כתיב ויעקב נסע סוכתה ויבן לו בית ולמקנהו עשה סוכות כי כאשר הלדיק בשלימות מדרגותיו נכון שיעסוק בכל עניני עוה"ז בכדי לקשר אותם להש"י אבל כשאין הלדיק בשלימות מדרגותיו כדכתיב כי שבע יפול וקם אסור לו לעסוק בעניני גשמיות רק לעסוק בתורה ובתפלה ובמעש"ט וזהו ויבן לו היינו שהי' במדרגותיו הגדולה המיוחדת לו ליעקב, בית, אז עשה לו קביעות בעניני עוה"ז כמו בית ולמקנהו כשנפל ממדרגותיו הגדולה כדכתיב כי שבע כו' עשה סוכת עשה מעניני עוה"ז דירת ארעי ודיבק א"ע רק בתורה ובתפלה ובמעש"ט וז"ש אה"ז ז"ל כשהשפע והחיות בא משפילין הרגלים היינו שעוסקין בעניני עוה"ז וכשהשפע מסחלק מגביהין (הרגלים) היינו שמדביקין א"ע לתורה ולתפלה ולמעש"ט:

בריר א' דחנוכה חשבתי דרכי ואשיבה רגלי אל עדותיך בדורות הללו קשה להיות תיקון לנשמתו ע"י תורה ותפלה כ"א ע"י עניני עוה"ז שמכווין בהם לש"ש כי מחמת הגשמות שדורות הללו הם צחי' רגלים כשרואה לקרב א"ע להש"י ע"י תורה ותפלה אינו בטוח בעלמו ויפול עליו פניות ח"ז וגם להלדיק קשה להעלותם ע"י תורה ותפלה כ"א ע"י גשמיות ועניני עוה"ז וזה חשבתי דרכי היינו עניני עוה"ז אכילה ושתי' ושא"ר דברים גשמיים ועי"ז אשוב הנשמות מצחי' רגלי אל עדותיך כי לריך הלדיק לעסיק בעניני עוה"ז ובתאוותיו כדי להעלות הגשמות שדורות הללו שהם קטנים מאוד ורחוקים מצחי' לב שהוא צחי' בינה ולריך כל אדם לראות שיהי' בכל תאוותיו ועניני עוה"ז צצחי' חשבתי דרכי וכו' ועי"ז גם להלדיק בנקל להעלותו והש"י יקרב לבבות ישראל אליו אכי"ר

סיפור אשר בין תלמידי המגיד הגדול ז"ל הי' ויכוח על התורה שאמר המגיד ז"ל זה אמר כך אמר המגיד ז"ל זה אמר כך אמר המגיד ז"ל והשיב להם המגיד ז"ל אלו ואלו דברי אלקים חיים כי הדיבורים שהמרתי כולל דברי כולכם ע"כ דברי המגיד ז"ל ואמר הוא ז"ל כי שבעין אכפין לאורייתא ובאמת נמשכת התירה ממקום האחדות האמתי אמנם התורה במקום שורשה היא אחדות רק כשנמשכת לאלו עולמות נעשה שבעין אכפין לאורייתא בתורתו של ר' מואיר כתיב כחנות אור באל"ף כי ר"מ לקח התורה במקום שורשה ע"כ כתיב אור באל"ף ואלליו כחוב אור בעי"ן עיטה אור כשלמה כי בכל אחד מישראל נמצא אבן עיב היינו כיצד הקדוש אשר לא נמצא כמהו אפילו בהלדיק רק שהאור שלו אינו בהתגלות בשיה אלל כאו"א למשל כאשר יש אבן טוב טוח בכיתל אינו נראה יזוה ואורה וכאשר מנקין אותו מהחומר מתחיל האבן מעט להאיר ובאשר מנקין אותו היטב הוא מאיר ביותר ובאשר לוקחין אותו ומנקין אותו ביותר מאיר ביותר וכ"ש כשמישצין אותו במשכלות כסף וכ"ש בזהב מאיר יותר ויותר וזהו עיטה אור היינו שהשי"ת עיטה אור שלו כשל מ"ה בדרך האדם מתנהג בחלק האור שיש

צי וזהו ולכל צני ישראל הי' אור רק שהחילוק במושבותם היינו צאיזו מקום שהוא מושיב אותם

יש בני אדם שאינם מרגישים את לבם רק כשהם זיהנהגים שלא בדרך העולם בהדרגה רק פעם מתפללין בקול רם ביותר או בלחש ביותר או מוקדם מזמן התפלה ודרך האמת אינו כן כי כשהאדם מתנהג בהדרגה דרגא בחר דרגא כדכתיב ה' לילך שהשי"ת מתנהג עם האדם כמו האל שכאשר האדם מנטע באחד מאזביו מנטע כנגדו וכאשר האדם אינו מתנהג בהדרגה בדרך רובא דעלמא השי"ת מתנהג עמו ג"כ שלא בהדרגה כי פעם לוקחים מאתו החיות לגמרי ופעם נותנים לו חיות יותר שאינו יכול לסבול ועל איש כזה אימרים העולם כי פעם הוא כומר ופעם הוא מלאך |

אתם נצבים היום כולכם לפני ה' אלקיכם הימתי יהי' לכם מעמד ומלכ בעולם כשהיו לפני ה' אלקיכם היינו כשהיו דבקים בהקב"ה כמ"ש ואתם הדבקים בה' אלקיכם היינו כשהיו דבקים להקב"ה חיים כולכם היום, יהי' לכם החיות האמיתי או אתם נלצים כי כאשר שפע הנבואה באה מלמעלה אל הנביאים אין זיכלתו להשאר על מעמדו מחמת שלא הי' יכול לסבול רצוי האור ומחמת זה הי' נראה כמשחגע כמו שנאמר אלל יהו על אחד מצני הנביאים וחכם עדיף מנביא כשמדבק א"ע להשי"י יכול לעמוד על עמדו ולא יהי' נראה צו שום שינוי וזהו אתם נלצים שיהיו על מעמד ומלכ שלכם אך לפני השי"ת היינו שיהיו דבקים בה' אלקיכם

סיפר שהל' ר' מענדלי מוויטפסק ז"ל התנהג א"ע בלבוש גיאוף וסיפר שהרב מפולנאה ז"ל אמר על הגיאוף שלו משל למלך שילא למלחמה ועשה מצלר חזק והכנים שם כלי כסף וכלי זהב ואבנים טובות שלו וזין האבנים הי' לו אבן אחד יקר מכל הון וירא להטמינו אפי' במצלר הנ"ל והטמין אותו באשפה אחת כדי שלא ירגיש צו שום צ"א כך הי' ר' מענדלי מוויטפסק ז"ל הוא מטמין המוחין יקרין שלו בלבוש גיאוף ע"כ א"א ז"ל קרא את הר' מענדלי ז"ל מ"ן ד"ל כי באמת יש בכל דור לדיק אחד שהוא גדול בשורשו ובמעשה עבודתו מכל עולם והוא קטן בעיניו מכל העולם כמ"ש והאיך משה עניו מאוד וזהו הלדיק הוא בחי' כתר מלכות ומידתו נותנת שיהי' גדול מהכל וקטן בעיניו מהכל ועליו נאמר בואת יבוא אהרן אל הקודש כי בא אל הקודש במידת זאת שהיא לית לי' מגרמי' כלום אבל באמת הוא גדול מכל העולם וע"י לדיק הולכים ע"ז כל נשמות ישראל ומחמת זה קרא אחז"ל להר' מענדלי מ"ן ד"ל

בסידור ר' שבתאי גם בסידור משנת חסידים בהפירוש הנוסח במערב, השכיבנו אבינו לא כנוסח שאר הסידורים השכיבנו ד'

פאר רישרים

אלהינו כי זאמת כאשר יתצונן האדם בגדלות הצורא ז"ה אשר לא כל הארץ
כבודו ולית אחר פנוי מינו' ומלכותו בכל משלם שכל עליונים ותחתונים מקבלים
כל חיותם רק מאתו ית' בלחי הפסק רגע, הגה לא יהי' לו העזה לשכזב צמטה
מוצעת ולפציי' אה כל אבריו מצשתו מהצורא ז"ה אשר מכה"כ כו' אמנם כאשר
אומרים השכיבו אבינו נזכר שהצורא ז"ה הוא אבינו ואנחנו בניו למקום ז"ה
יכול לשכזב כזן המתחטא לפני אבינו ומדרך האם לחופף על בנו ולשמרו צעת שיישן
וזהו צקשתנו שישמרנו ויפרוס ענינו וכו' .

בר הרודף אחר הכבוד הצוד צורח ממנו וכל הצורח מן הכבוד הכבוד

רודף אחריו וקשה הגה כפי הנראה זה העונש של הרודף

אחר הכבוד שיהי' הכבוד צורח ממנו ולפי זה למה מגיע לצורח מן הכבוד
עונש כזה שירדוף אחריו הכבוד כי כאשר צורח מן הכבוד מסתמא אינו רוצה
בזה, אך האמת הוא כי הלדיק האמתי אשר הוא למעלה משצטע מידות והוא
צמדרגות השפוחות האמיתיות לדיק כזה יכול לרדוף אחר הכבוד כדי להעלותו, גם
מפני כבוד התורה, כי להחזיק טיביותא לגרמי אין צמחשצתו ורלנו כלל ומפני
לדיק כזה הגבוהות, היינו היל"ה"ר אשר בטבעו להתגאות ולהתנשאות כמו שאור
שצעיסה צורח ממנו כי אדרבא כאשר יצא לפניו יעלהו לקדושה וזהו הפי'
כל הרודף אחר הכבוד היינו לדיק כזה שיכול לרדוף אחר הכבוד הצוד צורח
ממנו מפני היראה שיעלהו לקדושה וישאר אפס ואין אצל הלדיק אשר אינו בטוח
בעלמו שלא יפול צרשת היל"ה"ר זהו שרריך לצרוח מן הכבוד כדי שלא ילכד
בעלת היל"ה"ר ולזה הכבוד היינו היל"ה"ר כנ"ל רודף אחריו חולי יפלהו צרשתו
ח"ו וד' לא יעזבונו צידו

זכות אבות בלא יחוס עלמו אינו שיה כלום כי איתא צגמרא, ומתחת

זרעות עולם אלו האבות ומפני מה המשילו ז"ל האבות לזרעות

מפני שכל השפעות בני ישראל הוא בזכות האבות והנה כל הנותן ומשפיע אחד
לחבירו הוא נותן לו צידו כך מחמת שכל השפעות הן בזכות אבות לפיכך נקראו
זרעות והנה כאשר אחד נותן לחבירו צידו והשני נמשך להלן ממנו וכל עוד
שהוא נותן לו בכל כוחו השני נמשך למרחוק ממנו אינו יכול ליתן לו כלום כך
הם הזכות אבות הם משפיעים אך כשיש יחוס עלמו מקבלים השפע וח"ו כאשר
אין יחוס עלמו הוא כמו האדם המתרחק מהמשפיע לו :

עבשין צדורית האחרונים העיקר שיתחזקו בני ישראל באמונה צייתר כי זאמת

נשמות בני ישראל מתחילים להיות נמשכים מא"ק ונשמת ישראל הם

קומה שלמה וכמו בקומה יש ראש וגוף ורגלים כן הנשמות שצדור האחרון הזה
עיקבא דמשיחא הנשמית הם מצחי' עקביים והנה יש צחי' רחיה חושית ושכליות

ובהגוף יש צחי' רא'י' שכליות כדאיחא הלכ מצין ודבר הנראה לעין אין בזה ענין אמונה כי הלא רואה צעיקו, אך צרגלים שאין בהם שום צחי' רא'י' שייך שפיר אמונה ומחמת זה בגשמות אלו שהם צחי' רגלים אשר עליהם איחא עד דמטי רגלין צרגלין עיקר חיזוק שלהם הוא האמונה היינו להאמין שמלוא כל הארץ כבודו ומלכותו בכל משלה וכל מה דעבד רחמנא לטב עבד וגם יאמין ואל יפול לב אדם הנה הגשמות שבדורות אלו הם ממקום נמוך ומוחות ולבות נמוכים ומה שוים הדיבורים שלי רק יאמין שאפילו דיבור קטן יהודי עושה רושם למעלה כי באמת כמי שהרגלים נריכין אל הראש כן הראש נריך להרגלים שהם מעמידים כל הגוף שכל הגוף נשען עליהם

ויבן לו בית ולמקנהו עשה סוכות כתיב ודמות פניהם פני אדם וכתיב והארץ נתן לבני אדם כי כמו שחיות כל העולמות העליונים ושרפים וחיות ואופני הקודש תלוין בחיות אדם העליון וכו' כך כל הארץ ותכלית כל הצרואים תלוים בפני האדם התחתון הנקרא לדיק יסוד עולם כי זה כל האדם כי בחכמתו שהוא צחי' חכמה כ"ח מ"ה שהוא צחי' אדם ביכלתו להעלות כל הדברים שבעולם הזה הנקרא בית שהוא בית שהוא קבע כי בחכמה יבנה בית ואפשר לו להכניס א"ע אפי' בצחי' בית מחמת טהרתו וקדושתו כי הוא רחוק מזה, והעוה"ז לריך לחיות וטובתו וכלל אמרו מי שאינו לריך לעוה"ז עוה"ז לריך לו ומי שלריך עוד להעולם העולם אין לריך לו כלל וע"ז כתיב במשה כי גם משה הוא צחי' ט' מ"ה ט' הוא שלשה אבות מ"ה בגימ' אדם, בכל ביתי נאמן הוא אפילו בצחי' בית הוא נאמן וע"ז כתיב כתפארת אדם לשבת בית

וזה ידוע שטופרא דיעקב מעין טופרא דאדם והיה ביכלתו וחכמתו כ"ח מ"ה לעלות בחכמתו כל דבר אפי' בצחי' בית דירת קבע ע"כ נאמר ויבן לו בית לעלמו מחמת קדושתו וטהרתו שלא היה לריך לשום דבר גשמי ח"י רק העולם היו לריך לי ע"כ היו יכול להכניס עלמו בדבר קבע אפילו ולמקנהו על אכשיו ע"ד אדם ובהמה חושיע וכו' שאין ביכלתם כנ"ל להס לזה שיהי' להם העוה"ז ארעי כי באמת העוה"ז הוא ארעי ותכלית ועיקר הוא עולם העליון.

ביום שמיני עצרת שאל מ"ט אומרים בכל ז' ימי סוכות באשפוזין אברהם כו' יוסף דוד ובשמ"ע אומרים צמי שצירך מי שצירך אבותינו אי"י משה דוד ושלמה ואין מזכירין את יוסף העגין הוא כי יוסף הוא צחי' משפיע ומידת משפיע הוא משפיע לכל אפי' לאוה"ע כדכתיב ויוסף הוא כו' לכל עם הארץ והנה בכל ימי הסכות מקריבין שבעים פרים נגד שבעים אומות כדי שיהא גם להם קיום לצורך העולם כמאמרם אלו היו יודעים האומות כו' וע"ז מהלריך להזכיר את יוסף כי מדתו להשפיע לכל כנ"ל אמנם בשמ"ע אמר הקב"ה עליו לפני

פאר ישרים

לפני יום אחד כו' אני ואחם כפירוש הפסוק ציוס השמני עלרת תהי' נכס היינו שהשפעה יהי' בעלר לכל ילך לשום מקום ולא ישלעו זה שום זרים ותהי' רק לכם ע"כ מהנורך להזכיר את שלמה שהוא נגד גפן שאינו מקבל שום הרכבה וכמאמר ה' ב' ד' ד' ב' דלתין בכדי שילך השפעות לכם אמן.

ענין המכות אשר נעשו במלרים היו ככה ה' דרך שמותי' הק' פעל ה' להשפיע למול ומהמזל נשפע ענין המכה למלרים והנה מרע"ה ביקש מהקב"ה ולא רלה שיהי' ענין הגאולה דרך זה האופן כי ביד הש"י לעשות באופן אחר לא באמצעות מזלות וכאשר פעל ה' במחנה אשר בימי חזקיהו שהי' הנס לא בדרך אמלעי המזלות רק הקב"ה לא הסכים לתפלת מרע"ה כי רלה שישייר הבחירה בעולם וזה הענין שלא האמין פרעה בעת המכות והמכשפים עשו בלהטיהם ולא רלו להאמין וגם בקריעת ים סוף לא ראו הנס בעלם רק ישראל ומחמת זה דיעות אפיקורסים שהכחישו ענין קי"ם שהי' באופן אחר וזה הכח נשאר כח עמלק להלחם בישראל על כי נשאר ענין הבחירה לאשר לא זכו ישראל ואף שראתה שפחה על הים כו' עכ"ל נשאר דתן ואזכירם מחמת הנשאר הבחירה בעולם ותפלת מרע"ה היה שלא יהיו הנסים דרך המטה ושאר ענינים רק רלה שיחבטל כל הרע ויתגלה האמת רק שלא זכו ישראל עדיין לזה וראש אפיקורסים היה עמלק שהכחיש ענין קי"ם וכל האותות וצודאי היו בעת ההוא חכמים גדולים וראו שפ"י המזל נעשה וכמו דברי פרעה שאמר ראו כי רעה נגד פניכם והביעו עד אחר קי"ם שהכוכב הולך עמהם עד שלא היו יכולים למול את צניהם במדבר ומכל זה כח ה' אשר פעל ע"י שמותיו הק' ע"י מרע"ה כאשר רלה לגאול את בני ישראל ולא הי' אפשר להם להשגיח בענין המזל כי ה' פעל במזלות בכדי שישאר הבחירה ומטומאות מלרים גאל את ישראל ולהם הראה כל הניסים באמת וכעת ג"כ בקשתי מהש"י שלא תהא הגאולה בדרך הטבע כאשר נמלא בספרים שאם לא יזכו צ"י תהא הגאולה בדרך הטבע רק שהש"י יעזור בשינוי גדול אמן כי"ר.

חש בראשו יעסוק בתורה הנה דברי תורה אפילו בלא עיון המה רפואה כי הנה כתיב מי זאת עולה מן המדבר היינו שע"י דיבורי תורה יש עלייה לעולמות מי וזאת שמשם שורש הנשמה עולם המחשבה ולזה מי שחש בראשו היינו במחשבתו יעסוק בדברי תורה וע"י הדיבורים יש עלייה בעולמות הכל ומיאלף יתוקן הנשמה

כך האומר שלמה חטא אינו אלא טועה, ח"ו לדמות שהי' שום חטא רק כל עניני עבודה של שלמה היו להחזיר כל עניני עוה"ז לשורשן ושיתקן ג"כ חטא אדה"ר ויהי' דירתו בתחתונים ועשה כל עניני עוה"ז עבודה להיות נעשה מכל עניני עוה"ז כלים לעבודה הש"י רק באמת עדיין לא הגיע הזמן שיתקן העולם ועבודה

ועבודת שהמע"ה לא הי' ביכולת שתגמור עדיין וגשאריו הכלים שטעה בגודל קדושתו מעניני עוה"ז בלי גמר וזה ענין טעות שהמע"ה שהקדים לעשות כלים קודם הזמן וכשאריו בלא גמר וכן בעת זריחת העולם כמאמר ברא חלקים לעשות שגשאריו בלא גמר ביום שישי והתיקון יהי' אי"ה בעת שיעבור הסומארה ואז יהי' התיקון לכל הקליפות והענין אשר נעשה בעת זריחת העולם שגשאריו וכו' כזה הי' ג"כ מקרה הלי"ע שהמע"ה ל

א"א"ן המגיד זולקלה"ה אמר הפירוש איזהו שוטה המאבד מה שנותנים לו היינו בחי' מ"ה גימ' אדם הגה בלחמת שחתי' מה הוא בכל חצר ואבד של האדם וכאשר פוגם האדם ח"ו בחי' חצר הוא מאבד בחי' מ"ה אדם מזה האבד וממשיך ח"ו בחי' בהמיות בזה האבד :

הנה יש לדיקים שגראה לדיקתם תורחם ועבודתם בהתגלות ולעין כל ויש לדיקים שאין יראה בגולה שלהם כלל ותורחם ועבודתם רק ששפחותיהם נעות זה כדוגמת מש"כ הרמב"ם ז"ל שכל הגלגלים מתענעעים וגלגל היומי מתענעע כל הגלגלים בלא תנועה שמחמת גדלו של גלגל היומי הנה בתנועתו הקטנה שבקטנות שכמעט לא נראה כלל הוא מגענע כל הגלגלים וזהו כל הנחלים היינו לדיקים הולכים אל הים, היינו הלדיק שהוא מגון שע"כ גימ' י"ם אל מקום שהנחלים וכו' שנים ללכת כי הלדיק הגדול נותן שפע וחיות לעבודת הלדיקים וכל ישראל

סיפר מכמה לדיקים שסבלו עניות בעולם, קשה לי תמיד ואיני מצוין למה הלדיקים לריכין להיות מקבלים ארבעה כיון שהם משפיעים לעולם לריכין הם לקבל מן המקור ואח"כ ישפיעו לעולם ולא יעזבו לקבל מן העולם :

אך הטעם לזה הוא ענין אחד עם גלות השכינה כי זאת המדה הנקראת כנסת ישראל היא הנוהגת היות ושפע לכל העולמות ואפי' לקליפות ובפרט לאומות ועכ"ז בזמן ששוישין ראונו של מקום אזי מקבלת לעלמה דיה והמוחר מחלקת לבחות אחרים ובאם ח"ו אין עושיין ראונו של מקום אזי אעפ"י שכל החיות והשפע הולך ע"י אעפ"י היא לריכה לקבל לדרך עלמה וכמו א"י שהוא מקור השפע לכל הארצות כמאמרם ז"ל וכמדוע שבזמן מעלתה היחה ההלחה ובמעלה יותר מכל הארצות ועתה אעפ"י שהיא מקור השפע לכל הארצות אין לה לעלמה כלום כידוע שהאנשים שבתוכה הם אין להם מקור אחר אין להם כלום וזה הטעם נמי בלדיקים אעפ"י שהם משפיעים לעולם בזמן שהעולם נכון לפניו ית' אזי הם מקבלים מן המקור ומדריכים את העולם בדרך הישר ואינם לריכים להם ואם ח"ו להיפך אעפ"י שהם הם המשפיעים לריכים להיות מקבלים כי כך הוא המידה בין שח"ו רעה יורדת פוגעת בכשרים כמש"כ כי תלא אש ומלאה קולים וכאכל גדיש וכו' :

איתא בגמרא ישראל מפרגסין לאביהם שנשמים והאיך שייך לומר כן הלא אין לריך

פאר ישרים

לרייך אפילו לעולמות עליונים כי ח"ו לומר שהוא לרייך לשום דבר ובפרט לעולם
התחתון השפל הזה .

אד הענין הוא כשישראל עושין רלונו של מקום אזי נתמלא רלון ורחמים להשפיע
לעולם, כי בזמן שח"ו אין עושין רש"מ אזי נמנעת מדת טובו מן העולם אבל
בזמן שעושין רלונו, ומדת טובו מתנהגת ומתפשטת בעולם, זאת כביכול הוא פרנסתו
נמלא שהשפעתו הוא פרנסתו וכן בלדיק האמתית הוא מקבל כדי להשפיע וזה
התענוג שלו כי אלו רוחים בזמן שח"ו אין טוב בעולם אם היו נותנים לו כל הון
דעלמא אין לו הגאה מזה אך הגאחו אם ב"י טובים וטוב להם נמלא הלדיק במדתו
הוא ממולט בין האדם ובין סקב"ה כי קבלתו הוא ג"כ כדי להשפיע וזה התענוג
שלו אבל זה שאין זכותו כ"כ גדול שיוכל להשפיע האיד הוא מקבל מדרך בעל משפיע
אטפ"י שאין יכול כ"כ כמו השני אטפ"י כ הוא ג"כ נקרא בעל משפיע אבל מיי שאינו
יכול כלל האיד יכולין לומר עליו שהוא בעל משפיע, כמו כן בלדיקים יש גדולים
וגדולים עד כמה מדריגות כי גבוה מעל גבוה שומר וזה שיכול להשפיע יכול לקבל
והממון רץ אחריו אבל מיי שלא התחיל האיד יכול לקבל הלא הוא כדרך כל המקבלים
אטפ"י שאנו רוחים שיש שהממון רודף אחריהם ואין אנו יודעים מפני מה זה היא
מתנת זכות אבות שגדול מאוד

כתיב ומתחת זרועות עולם, הם האבות שנקראים זרועות כמו שהאדם מפרנס
א"ע ע"י מעשה ידיו כך כל העולמות מתפרנסים בזכות האבות ע"כ
הם נקראים זרועות אך יש נשמה שעושה בעלמה ליגור שפעה לעולם ואינה לרייכה
לזכות אבות אדרבא היא משפעת ונעשית ג"כ זרוע לעולם, וזה גדול הנהגה מייגיע כפו
ואינו לרייך לזכות אבות ולמה יותר מירא שמים מפני שזה הלדיק עובד מאהבה,
יש ליגורת השפע ליגור ימין וליגור שמאל ישראל מקבלים מליגור הימין, והאומות
מקבלים מליגור השמאל ומזמן שחרב ביהמ"ק כתיב חסור ימיו לא ח"ו שנספק
שפע מהימין ומקבלים מליגור השמאל כי זה כח ה"א אך שנסתרב ליגור הימין
והולך במקומות לא טובים דרך בחי' אחרים כי יש בחי' אחר וקדם זלע"ו ושם
אלל השמאל יש אותם הקרובים לקדושה ויש בהם חלק טוב גדול ויש מהם תערובות
טוב ורע ויש מהם שכלו רע ג"כ ע"י שנסתרב בזה העולם

כך נדר וכל שבעות איסר לענות נפש אשה יקימו ואשה יפריו וכו' הנה ידוע
כי הכלל הגדול והעיקר בעבודת הש"י הן בתורה ובתפלה ובמעשה המלית שבכל
דרכיך דעוהו שכל מה שהאדם מרצה להטיב ללכת בדרכי עבודת הש"י רק באופן
ובתנאי בזיכור חומרו וגופו מתאזותיו והנאותיו הגופניות בלתי לה' לבדו אבל לא
עובת עלמו והנאותיו אזי כל מה שמרבה בעבודתו י"ת יודע יותר פחיתות ערכו
בעבודתו ושלא התחיל עדיין אפילו פסיעה אחת לפסוע בדרכי הש"י ולידע גדולתו
ורוממותו

ורוממותו כמו שהמשילו קדמונינו לגר אלל האצוקה שבהתקרבות אורה של האצוקה אזי נתצטל אורה מחמת רצויו וגודל האור של האצוקה וכמ"כ האדם בעבודתו ית' ציזיך חומרו מגשמיותו ועביותו ומכניס לתוכו גודל ורצויו האור של א"ס ב"ה ונתצטל אללו כל העבודות והמחשבות שחשב זהו עבודה שלמה מחמת גודל רצויו האור של א"ס ב"ה השופע ושוכן עליו ואז ידע צדיעה ברורה ואמתיות שלא הגיע והשיג שום השגה לידע גדלותו ורוממותו ואינו יולא בעבודתו והכל היא מחמת התצטלות אורו המעט שנתצטל בגודל רצויו האור של א"ס ב"ה שהכניס בתוכו כי זה כל האדם שידע שאינו יודע וזה ציזיך חומרו וגופו בעבודת הש"י אזי יודע כל הנ"ל בתכלית הידיעה אך אם ר"ז צהיפוך שאפילו מתמיד בדרכי עבודת הש"י בחורה ובתפלה ובמעשה המלות בלא זיזיך כל הנ"ל ודורש טובתו והנחתו עם כל עבודת הש"י אזי כל מה שמרצה ללכת בדרכי עבודת הש"י יודע וחושב שייאלא בזה ידי חובתו ומשיג גדלות ורוממות של הש"י והוא מחמת גשמיותו ועביותו שלא זיזיך עלמו בתכלית הזיזיך הרי רחוק הוא מאור של א"ס ב"ה השופע ושוכן בו ומעט אור התורה והתפלה ומעט המלות שפעל ועשה בעבודתו הוא מאור יותר בקרבו כמו נר בהכניסו למקום חושך אזי מנהיר הגר במקום ההוא, ומחמת זה עולה בדעתו שילא בעבודתו ידי חובתו ויולע בתכלית הידיעה והכיונה וזהו מן דאיהו רב דאיהו זעיר ומאן דאיהו זעיר דאיהו רב כי מי שעולה בדעתו שהוא בתכלית ידיעת דרכי עבודת הש"י מחמת שלא זיזיך חומרו וגופו כנ"ל נר במקום חושך אזי הוא רב בדעתו ובאמת הוא זעיר אבל מן דאיהו זעיר שעולה בדעתו שהוא בתכלית הריחיק מהש"י מחמת שזיזיך חומרו וגופו כנ"ל ונתצטל אורו של תורתו ועבודתו ומעשה המלות שפעל ועשה בגודל הרצויו של אור א"ס ב"ה כנר לפני אצוקה והוא זעיר בדעתו ובאמת הוא רב

וזהו ג"כ סוד אפר פרה שמטהר עמאים ומטמא עהורים כי אפר הוא סוד ענוה ושפלות בסוד ואנכי עפר ואפר ארע"ה ופרה היא בסוד הדינים בסוד פר' ה' שיש פר' דינין וה' גבורות ועם האפר שהוא סוד ענוה יכולים לצטל פר' דינין וה' גבורות והאפר שהיא בסוד ענוה הוא מטהר עמאים כי מי שידע שהוא עמא ושהוא בדרך רחוקה מהש"י ומחמת זה יודע שפלתו ופחיתת ערכו ובעבור זה נשבר לבו בקרבו והוא בתכלית הענוה ואפר כזה הוא מטהר עמאים ויוכל להגיע ולהשיג דרכי עבודת הש"י וגדלותו ורוממותו כי מי שמחזיק ארע"ה בעמא יודע שהוא רחוק מהש"י ואפר כזה מטהר לו ומטמא עהורים דהיינו אם האדם בשפלותו וענותנותו יודע בעלמו שהוא במדת הענוה וכוחו ועולס ידו עשה לו המדה הנ"ל-אפר זה מטמא עהורים שאפילו אם מגיע לאיזה עבודת הש"י"ת העהור מפסיד ע"י זה

פאר לישרים

והנה ידוע כי נדר מרומז על הצינה כאומרם ז"ל כל הנודר בחיי המלך וכל הנשבע כאלו נשבע במלך עלמו והנה כתיב והחכמה תחי' את בעליה נמלא שהחכמה מחי' ומהנה את בעלי' סוד ספירת ומדת הצינה וע"כ נקראת החכמה מלך עלמו שדבר המחי' ומהנה נקרא מלך והצינה נקראת בשם חיי המלך שמקבלת חיות ושפע מן החכמה שמחי' ומהוה אותה וע"כ חו"צ תרין רעין דלא מתפרשין בסוד איסר ואגודה שהם נקשרים ואגודים זה בזה כי הצינה מקבלת חיות ושפע מהחכמה שאין מלך בלא עם כי החכמה שהוא המלך כו' לריך לעם סוד הצינה נמלא ששניהם לריבין זה לזה והיותן בסוד איסר ואגודה והם החכמה והצינה שהם נקראים נדר ושבעה והן תרין רעין דלא מתפרשין ולקמן יבואר יותר סוד החכמה והצינה שהם נקראים נדר ושבעה.

והנה חיצת כל לפעמים משמעותו סוד הרצוי וההפלה כמו כל הדברים שהוא כוללות ורצוי ולפעמים משמעותו סוד המיעוט והפורחא כמו כל שהוא לשון מיעוט ופורחא וזה כל נדר שכל שהוא לשון רבי' כנ"ל דהיינו אם האדם מרבה לילך בדרכי עבודת הש"י צרצוי התצוננות באלקים חיים כמשמעות כל נדר שהיא הרצוי וגדר היא סוד הצינה כנ"ל וכל שבעת הוא ג"כ צרצוי החכמות כמשמעות לשון כל שהיא רצוי ושבעה היא מידת החכמה ואיסר היא סוד הקשר שהן תרין רעין דלא מתפרשין ואם האדם מרבה לילך בדרכי עבודת הש"י צרצויים הנ"ל צרצוי הצינה ורצוי החכמה והאיסר שהם חו"צ קשורין צ"ז בסוד תרין רעין דלא מתפרשין והוא מוכך חומר וגיפו מתאוותיו והנאותיו בלתי לה' לבדו בעבודתו כנ"ל אזי היא האדם לענות נפש שנספשו מעונה וכאנח מאד שהוא יודע פחיתות ערכו וקילורו בעבודתו ית' והוא בתכלית הריחוק מהש"י לידע ולהשיג אפס קלחו כמשל הנ"ל וזהו לענות נפש שנספשו מעונה שאינו יולא ידי חובתו בעבודת הש"י.

ועוד י"ל באו"א כל נדר וכל שבעת איסר לענות נפש שכל הוא מיעוט ופורחא כנ"ל דהיינו אם האדם ההולך בדרכו השי"ת בתורה ובתפלה ובמעשה המלות ובכל דרכי דעהו רק בלא זיכך חומר וגיפו מתאוותיו והנאותיו הגשמיות ודורש להנאותו אזי כל נדר אפי' מעט ההצנה וכל שבעת אפי' מעט החכמה איסר כנ"ל שממשיך ומכניס בתוכו בתורתו ובתפלתו בעבודת הש"י מאיר ומזריח המעט אור של עבודת ה' כנר במקום חושך ואפל וגורם המעט אור של ה' שהכניס לחיבו לענות נפש כי ענות הוא העזה ועזות כמי קול ענות אנכי שומע כי המעט חו"צ שמכניס לתוכו בתורה ובתפלה המעט אור ההוא גורם לו לענות נפש שיעזו נפשו בעבודת הש"י שיאגור שילא בזה ידי חובתו בעבודת הש"י והגיע להשיג תכלית העבודה השלימה וגדולות הש"י ורוממותו כמשל הנ"ל בהכניס אור במקום חושך ואפילה שמאיר בכל סביביו וזהו אישה יקימנו ואישה יסירנו כי הלדיק נקרא בשם אישה כמשי"ת

לקמן שהלדיק בידאי מקיים לפי אופן הראשון שכל שהרבה ללכת בעבודת הש"י יודע בתכלית הידיעה שאינו יודע כנ"ל מחמת זיכוך חומרו וגופו ומקיים הלדיק אופן הראשון והו יקימנו ואשה יפירנו שהלדיק בידאי מופר ועוקר אופן השני :

עז"ר כל נדר וכל שבועת איסר וכו' שנכנס וגמשך שפע צוה העולם התחתון המכונה בשם עולם עש"י המקור של החיות שבכל הילודים והברואים הנפש החיוני שבהם נמשך וגשפע מן ה' אחרונה של שם הוי' צ"ה צסוד שכינה תחלה ששוכנת בתחתונים לאונס ולפרנסס מאורה ומזיוה ומכבודה להחיותם צסוד ומלכותו צכל משלה המכונה בשם אמא תחלה צסוד אס כל חי סוד המלכות והיא סוד נפש האדם המקבלת השפע ואורה מאימא עילאה ע"ו ו' סוד הת"ת צסוד ששה קלוות צסוד ת"ת בעלה והוא"ו היא סוד המשכה שמישך לה ע"י אמא עילאה סוד ה' ראשונה הוא הבינה יאמא תחלה סוד ה' אחרונה סוד המלכות כל שפע החיות מהואו הנ"ל נמשך רוח האדם ומה' ראשונה הנ"ל נמשך נשמת האדם מאימא עילאה סוד הבינה סוד ה' ראשונה שכינא עילאה מקבלת שפע ואורה מסוד החכמה סוד הכתוב והחכמה תחיה את בעליה והוא סוד הוי' שנשם הויה צ"ה המכונה בשם אבא עילאה שמשפיע וממשיך חיות ושפע לאימא עילאה להשפיע לעולמות עליונים כל עוב ומתחכמה שהיא אבא עילאה סיד היו"ד נמשך נשמה לנשמה אס זוכה האדם ע"י מעשיו הטובים צזיכוך חומרו וגופו והנה אס מטהר אדם הנפש שלו סוד ה' ראשונה סוד ה' המלכות החיות של כל עולם התחתון ומקשר החיות של כל הדברים של העולם השפל לשרשם ומקורם של מחלבתם סוד ה' אחרונה לבלתי ראות גשמיות הדברים אלא רוחניותם וחיותם של שרשם ומחלבתם שנחלקו משם ודבר זה לא יכול להשיג ולהגיע רק ע"י זיכוך נפשו שנחלקה ג"כ משם כדי שימלא מין את מינו וניעור ואס האדם מגיע לשרשם ולמקורם כל הדברים הגשמיים אז השכינה תחלה שהיא אימא תחלה נתעלית למעלה ומתפארת באהבת הבנים באומרה חזי צמאי צרא אטינא לגבך ואז אס הבנים שמחה ואז אימא עילאה ממשכת שפע ומשפעת לאימא תחלה ע"י ת"ת בעלה צסוד מ"ד מחמת שאימא תחלה העלה לה תחלה מ"ג צמעשה"ט ואז כל העולמות צחדוה ע"י העלאת מ"ג והעולם התחתון צחדוה ע"י הורדת מ"ד כי נעשה יחוד בשם הוי' צ"ה ה' תחלה סוד המלכות צה' עילאה סוד הבינה ע"י ת"ת בעלה ועי"ו נתמלאו כל העולמות העליונים שפע ואור גדול ומשתלשל למטה שפע צרכה ורחמים אך אס ח"ו הוא להיפוך שהאדם אינו מטהר נפשו צזיכוך חומרו וגופו בעבודתו ורואה ומסתכל על כל הדברים של העולם התחתון על גשמיותם ועביותם ונמשך נפשו וגופו אחר גשמיותם ונשקע בתאוות והנאות העולם התחתון צתמדת גופו ותאוותיו אזי מפריד ה' אחרונה שהוא סוד השכינה תחלה סוד

פאר רישרים

המלכות מן הוואו סוד ת"ת בעלה שאינו יכול להוליך לה השפעתה מאימא עלאה סוד ה' ראשונה שאימא תתאה אינה יכולה להרים ראשה ולהתפאר במעשה הג"ל ואז אימא תתאה ואימא עילאה שניהם בלער ומקונין ומיללין על הצנים שאימא תתאה מקוננת שאין לה להתפאר במעשה הצנים והיא בלער ודחקית מחמת מגיעת השפעתה ואימה עילאה בלער מחמת חיסרון הצנים שאינה יכולה להריק שפעה ואורה שאין ראויים לקבלם ומוכרחת להוריק שפעה לאוה"ע ומאוה"ע לע' שרים ואז כל האומות שלוים ושקטים ועם ישראל בלער ונעשה פירוד בשם הוי' ז"ה שאינה יכולה ה' תתאה סוד המלכות להחיותר עם ה' עילאה סוד הציונה ע"ו ו' ת"ת בעלה להוליך לה השפעתה ואורה מחמת שמוכרחת להוליך השפע והחיות הראוי' לה לחילונים לע' שרים שתחת הם"א ואז השכינה בגלות והשטעבוד גובר על עם ישראל ואז השכינה תתאה שהיא סוד ה' אחרונה בגלות שהאימא עילאה סוד ה' ראשונה סוד הציונה השכינה עילאה מרחיק מדורה דילה ממנה שאינה יכולה להוליך השפעתה ואורה לה ככ"ל וזהו כל נדר וכל שבועת איסר נדר הוא הציונה (סוד ו"ק) בסוד אימא עילאה ה' ראשונה ושבועה היא סוד החכמה סוד י"ה שבשם הוי' ז"ה סוד אבא עילאה וזהו איסר תרין רעין דלא מתפרשין בסוד י"ה שהוא לעניות נפש סוד ה' אחרונה אימא ושכינתא תתאה ככ"ל וזה לענות נפש שהנפש סוד ה' אחרונה גורם העניו והלער להנדר ושבועה שהוא החכמה והציונה סוד י"ה שאינה יכולה להוריד שפעה ואורה לה"א אחרונה סוד המלכות ומוכרחת להוריד שפעה לחילונים וס"א וזה העניו של נדר ושבומה היא מחמת הנפש סוד ה' אחרונה סוד נפש האדם שאינו מטהר נפשו בעבודת הש"י וגורם לער ועיניו לנדר ושבועה וכן הנדר ושבועה גורם לער ועיניו להנפש מחמת שנמשך החיות והשפע הראוי' לה לחילונים ומוכרח הנפש סוד ה' אחרונה להיות בגלות בלער ובדחקות יתיבת הנפש פוסח על שתי הסעיפים לפניו ולאחריו שהנפש גורם העניו להנדר ושבועה והנדר ושבועה גורם העניו להנפש שהעניו של הנדר ושבועה הוא שמוכרחים להוליך ולהוריד שפעם ואורם לחילונים וס"א וכל ישעם יחפסם להטיב לה המלכות והעניו של הנפש בנשיות שאין לה שפעה וחיותה ומוכרח להיות בסוד הגלות במלך ודחקות וזהו אישה יקימו ואישה יפירו כי אשה נקרא סוד ה'לדיק סוד הת"ת סוד הוואו הכלול מו"ק שנכלל בוגם היסוד בסוד לדיק בשבועה נעלם וחו כתיב לדיק יסוד עולם שהיא ת"ת בעלה כי ה'לדיק ודאי במעשיו ולדקתו הטובים בטהרת גופו מייחד ומקשר סוד הנפש שהוא ה' אחרונה סוד המלכות וה' עילאה סוד הציונה נמלא שע"י ה'לדיק שהוא מדת יסוד ת"ת בעלה דמטרוניתא דה' אחרונה נתקשר אימא תתאה עם עילאה ונעשה ממנו יחוד בשם הוי' ז"ה ואז ע"י מעלה מ"נומוריד מ"ד כי הוא סוד הו' הממשיך שפע ובזרחה לאימא תתאה ע"י וזהו אשה יקימו אשה סוד ה'לדיק אוקים לה לשכינתא בגלותא מן המלך והדחקות

כנ"ל ואשה יפירנו אשה סוד לדיק יפירנו כי אין הדינים נתמסקים אלא בשורשם ושורש הדינים והגבורות היא באימא עילאה סוד הבינה כי מינה דינין מתעריין והלדיק הנ"ל חוקים לה' אחרונה סוד המלכות שכינתא תתאה מגלותא שהלדיק הנ"ל מייחד ומקשר לה לאימא עילאה ואין הדינים נתמסקין אלא בשורשם באימא עילאה סוד הבינה סוד הדינין כי ממנה דינין מתעריין וזהו החכם עיקר הגדר מעקרו כי נדר הוא בינה כנ"ל ומינה דינין מתעריין ששם מאיר השם חלקים שיהא סוד הדינין והגבורה והחכם הוא ממידות החכמה שהוא אבא ושם מאיר השם א'כ'ד'ט'ם' שהוא הרחמים והחסדים והשם הזה הוא אלוטיות שלפני חלקים ומעקרו ונתבטל ונתמסק הדין וזהו אשה יקימנו, חלקים ואשה יפירנו כי הדינין נתמסקין בשורשם כי הלדיק מקשר ומייחד השכינה תתאה בשכינה עילאה ונתחבר ה' תתאה בה' עלאה ע"י הלדיק סוד הו' ואז כל הדינין נתמסקין כנ"ל ואז אס הבינים שמחה כנ"ל ב' השכינות שכינה תתאה ושכינה עלאה חמן כ"ר :

עשר תעשר אמרו חז"ל עשר בשביל שתתעשר פי' כי יש עשר ספירות וספי'

עשירית הוא בחי' מלכות ולריך האדם לתקן כל העשר ספירות וכל ספירה כלולה מעשר ספירות היא בחי' פרלוק ע"כ כתיב עשר היינו שיקבל האדם ע"ע עומ"ש באמת באופן שיאמר בה כל העשר ספירות שיהי' בבחי' פרלוק שלם וזהו בשביל שתתעשר היינו שיקבל עומ"ש על כל רמ"ח אבריו וזהו נקרא עומ"ש שלימה היינו שיראה האדם שיהי' בבחי' מלכות שמים בבחי' פרלוק שלם בכל העשר ספירות ובכל הכוחות וזהו עשר בשביל שתתעשר שיקבל ע"ע עומ"ש באמת על כל רמ"ח אבריו כדי שיהיה בבחי' פרלוק שלם :

במדבר תקפ"ד שאו את ראש כל עדת צ"י למשפחותם לבית אבותם

כו' הכה ידוע למי שידוע כי האדם בצבדו ית' צויכך חומרו וגופו ותאוותיו הגשמיות והעביות יכול להגיע למעלה ומדריגתם יותר גבוה מהמלאכים ושרפים ואופנים ותיות הקודש כי נשמות ישראל חלוצות מתחת כס"כ ית' וזה ידוע כי אלל כס"כ כתיב לפני אדם פני אר"י לימין לארבעתם לפני כשר לפני שור לשמאל לארבעתם נמלא שמדריגת אדם הוא מעולה ומשובח יותר מג' חיות הנושאות את הכסא כי הוא מוקדם ונמנה בראשונה וצבדו וצויכך חומרו וגופו יכול להגיע לאדם דלעילא הגבוה והרמה יותר מג' חיות הנושאות את הכסא שהם ג"כ גבוהים ורמים מהמלאכים ושרפים ואופנים בסוד הכתוב יעקב חבל נחלתו שבנענוע קלה האחרון מעורר לאדם דלעילא שהיא למעלה מג' חיות ששוכן עליו השי"ת להיות בסוד הכסא וזהו כמראה אדם עליו מלמעלה שמחמת עבדותיו צויכך חומרו וגופו מתאוותיו יכול להגיע למדריגת אדם דלעילא הנושא את הכסא והוא למעלה ונמנה בראשונה בד' חיות הנושאות את הכסא וזהו שנשמת עמו ישראל לחלוצית מתחת כס"כ ית' בסוד אדם הנושא את הכסא וכן יש באדם מדריגה פחותה שאין למטה הימניה כי זה ידוע למי שידוע שיש ד' יסודות גשמיים אר"מ'ע' ועפר הוא מיסוד הגרועה והפחותה ומעובה שבד' יסודות הנ"ל כי הוא המאוחר שבד' יסודות הנ"ל וכל המוקדם הוא משובח ודק ביותר כי המים הם דקים ורומנים יותר מן העפר ורוח מן המים כי המים הם ממשים ועצים והרוח היא בסוד רוח דבר רוחני ואש יותר גבוה והרמה מן הרוח ללד דקותו ורומנותו וגופו של אדם נבנה ונברא מיסוד העפר הגרועה והפחותה מד' יסודות הנז' נמלא שבאדם יש בו חדא לטובותא וחדא

פאר לישרים

ומדא לגריעותא שאין למטה הימנה ובהטיב דרכו ללכת בעבודת הש"י בזיכור חומרו אזי יכול להגיע למעלה ומדינת יותר מהמלאכים ושרפים כנ"ל ואם ח"ו בהיפוך צרוע מפשיו אזי ח"ו יכול לירד לכדה"ר שחומר ועצמות גופו נלקח מיסוד העפר הגרועה והכל הולך אל השורש ומקורו זה עבודת אדם כל ימי חייו להפוך החומר ללורה בזיכור חומרו וגופו מתאוותיו הבהמיות ולהכניס האור בתוך החושך שיאיר החושך מחמת אור ולא יהי' שום הבדלה ופירוד בניהם וזהו ויהי ערב ויהי בוקר יום אחד כי כ"מ שנא' ויהי הוא לשון לער לבד מה שנא' כאן במע"ב שהיא לשון שמחה כי האדם לריך האור שהוא מכונה בשם בוקר בזיכור מדותיו וחומריות גופו שיהפוך החשכות שמכונה בשם ערב שהוא התאוות הגשמיות להיות לבוקר שיאיר החושך מחוך האור ולהיות חדא לחדא שניהם בשוה שיאיר החושך כמו האור כחשיכה באורה להיות ליום אחד וגם מלאך רע בע"כ יענה אמן שיהפוך לטובה בסוד וירא אלקים את האור כי טוב וזהו סוד הכחוש שבני יעקב קראו גלעד עד הגל הזה שג"ל היא התגלות אלקים שאללם היו בהתגלות בלי שום מילר ודומק כי גופם וחומריותם הי' בתכלית הבהירות והזירות והיו יכולים להשיג אור התגלות אלקות בלי שום טרחה ויגיעה לשבר תאוותם וגשמיותם והי' גופם אך ונקי והאירו בתכלית הבהירות והזירות האירו לבני לבן שנחמדרו יחד והאירו גם הארה גדולה כ"כ עד שבע"כ הודו שמלאך רע בע"כ יענה אמן וקראו לו יגר שהדוחא כי גר הוא לשון מילר ודומק והעידו שאפילו במקום מילר ודחקות שהיא במקום חושך ואפל שהוא בתאוות החומריות והגשמיות וגוף העצור והעצ שם יכולים להשיג התגלות ופרסום אלוקותו בזיכור חומריותו וגשמיותו בסוד הכחוש ויהי ערב ויהי בוקר כנ"ל וזהו ג"כ כוונת הכחוש השמים שמים לה' והארץ נתן לבני אדם שמים היינו כינוי לחכמה עילאה אור אלקותו שנמשך מאותיות שם הוי' ב"ה עלמיות א"ס שהוא לה' לריך האדם דלתתא בזיכור חומריותו וגשמיותו מתאוותיו הבהמיות והגופניות להאיר ולהכניס האור והבהירות שיאירו שניהם בשוה כמו האור העליון בסוד הכחוש ויהי ערב כו' וזהו והארץ נתן לבני אדם שהיא סוד העפר כנ"ל שיאיר ג"כ כמו השמים שמים לה' יחדיו ידבקו שמלאך רע בע"כ יענה אמן וזהו ג"כ פירוש הפסוק אם רוח המושל יעלה עליך מקומך אל תנח שרות המושל הוא כינוי לאור אלקותו חכמה עילאה שהוא למעלה ונצוה הרבה מגוף החומר והעצ וע"כ נקרא בשם מושל וז"ש אם רוח המושל יעלה עליך ר"ל שהשגת והגעת למדריגת חכמה עילאה שהוא אור אלוקותו ופירסום א"ס ב"ה הנקרא בשם רוח המושל כנ"ל וזהו לשון יעלה עליך שהיא באקראי בעלמא וע"כ אמר ומזהיר מקומך אל תנח היינו מקומך שהיא יסוד העפר שנברא ממנו הגוף החומר אל תנח היינו שתראה לזכרו ולבררו בתכלית הזיכור והבהירות מתאוותיו הגשמיות שיאיר ג"כ בתכלית הזירות והבהירות שניהם בשוה שמלאך יענה בע"כ אמן בסוד ויהי ערב ויהי בוקר כנ"ל ותהי' זאת בקציעות ולא בדרך ארעי כמ"ש יעלה בלשון העללה וזהו מי מנה עפר יעקב כי מ"י הוא בינה בסוד נו"ן שע"ב כמהפר מ"י לזה אמר מי מנה אדם הגעת למדרגת מי שהוא סוד הבינה אזי תראה לזכר ולברר הגשמיות והעצמות המכונה בשם עפר יעקב שהיא עפר שיאיר בבהירות וזירות כשו המדרגה של מ"י שהיא סוד נ' שע"ב שניהם בשוה בסוד ויהי ערב כנ"ל ומלאך רע בע"כ יענה אמן ויהי' בסוד האחדות ולא בסוד המספר שהיא סוד החחלקות שיאירו שניהם בשוה ותיבת

מ"י שבחמלת הפסוק הולך על שניהם על עפר יעקב ועל מפפר רובע ישראל שיכניס המ"י שהוא הבינה אל עפר יעקב שהוא הגשמיים וסוד הפפר ואל המספר שהוא סוד החלקות ויהי הכל אחדות אחד אור פשוט כנ"ל ויראה שלא יהיו שני חלקים מחמת עציות וחומסיות הגוף וזהו ג"כ סוד הכתוב שאו מרום פנינוכס וראו מי ברא אלה כי אלה היא מרומז לסוד אברהם יחזק ויעקב שהם בסוד אר"ה שו"ר נש"ר מ"ד חיות הנושאת את הכסא ולריך לעיין ולישא ולדבק ולקשר עלמו תמיד אל השורש שממנו מקור מחלבתו כי נשמות עמו ישראל חלוצות מחמת כס"כ ית' ונלקחות מד' חיות הנושאות את הכסא ונשמתו מסוד האדם שבד' חיות הנ"ל שהוא המיזבחר והמעולה שבד' חיות כנ"ל לחצר המ"י שהיא סוד הבינה עם אלה שהם ג' חיות הנשארות ויטכון עליו השי"ת שהי' מוכן בזיכור חומרנו וגופו שהי' בסוד חיות הנושאות את הכסא לשכון עליו השי"י וזהו וראו מי ברא אלה שיראה שיחבר המ"י עם אלה וזהו בסוד ד' חיות הנשאות וזהו שאו את כל עדה ז"י ר"ל את כר"ן של עדה ז"י הנחונים במוח וראש בזיכור חומרנו וגשמייתם למשפחותם כי משפחה הוא לשון חיבור ודיבוק כמו מספחת שיחבר וידבק את הנר"ג של עמו ישראל בזיכור גופם לבית אבותם שהיא סוד אדם דלעילא שהוא הראשון והמזבחר שבד' חיות הנשאות כי נשמתם ומקירם ממקום ההוא ויהי כחשיכה פאורה שיאיר הגוף כמו הנשמה שמלאך רע בע"כ יטנה אמן בסוד ויהי ערב כו' כנ"ל וזהו לבית אבותם שיגביהם וינשאת אל השורש סוד אדם שבמרכבה דלעילא חו"ש לשון ימיד שאו את ראש כי למעלה הוא אחדות פשוט ויהי כמ"כ למטה שיחדיו ידבקו הכל אור א"ס כ"ה אחדות אחד כי"ר א' פ' גשא ש' חקפ"ח לפ"ק :

נשא את ראש בני גרשון גם הם לבית אבותם כי ידוע למי שידוע כי זלע"ז עשה האקים צעת בריאת שמים וארץ ודורש טוב לעומת רע ורע לעומת טוב והם שני דברים המתנגדים והפכיים זה כנגד זה כשזה קם זה נופל וא"א לעמוד שניהם בגדולה אחת ולהשתמש בכתר אחד כי הטוב הוא עשות רצון הבורא ית"ש ותענוגו שמשחשטע בעבודת האדם בתורה ותפלה ומעש"ט בזהבה ויראה ואתלהבות חזקה כי זה עיקר בריאתו שמים וארץ לעשות רעונו שאמר ונעשה רעונו ורע הוא היפוך זה לרדוף אחר האוות עוה"ז ואחר חמדת גופו למלאות האוותו והנה הטוב הוא מסיטרא דקדושה והרע הוא מס"א מסיטרא דקליפא ועיקר עבודת האדם בעוה"ז שיראה לעשות מן הרע טוב שיזבח ילרו הרע שהוא מס"א ולהכניעו אל הקדושה להפוך אותו אל הטוב יבזה חלוי הגמול והעונש כי זהו עיקר בריאת האדם בשני ילריים לקבל תענוג בעבודת עמו ישראל שיתפאר במעשיהם הטובים חו"ש הפסוק ה' איש מלחמה ר"ל אימתו השי"י מקבל תענוג ושעשוע כשאדם איש מלחמה כשהוא גבור הכובש את ילרו הנקרא מלחמה של אדם כן ימי חיוו שילח הילכה"ר ולהפכו לטוב תחת הקדושה לעבוד השי"ת והנה הרשעים אומרים לטוב רע ולהיפוך הלדיקים אומרים לרע טוב וע"כ רשעים בחייהם קריים מחיס ולהיפוך הלדיקים אפי' במיתתן קרוין חיים כי זה ידוע למי שידע כי נר"ג של האדם נקראים בשם חמה כי נשמות ז"י חלוצות מחמת כס"כ ית' וחומי' של הקב"ה חמת וע"כ נקרא נשמתו של האדם חמת ועוד כמו חמת הם אותיות תחלה ואמצע וסוף מא"ב כ"כ נר"ג נפש היא תחלת הבריאה ורוח היא האמצעית ע"י מעש"ט ונשמה היא לבסוף כמ"ש וכה יתיר יהבין ליה נשמתא נמלא שהנר"ג נקראים בשם חמת ועיקר ירידת הנשמה לפה"ז

פאר לישראל

לעוה"ז שיהפוך הרע לכוב והש"י יתפאר ויקבל תענוג ממנו והנה הרשעים צמעשים הרעים מאבדים את הגר"כ שלהם מחמת שמשוקעים ולהוטים אחר תאוות גופם האומרים לכוב רע שמחמת ריבוי רע שלהם נחבטל הכוב שבהם ונטעים כולם רע והו צחייהם קרוים מתים שנשאלק אלופו של עולם מאותיות אמת וגשאים פחת תאוות עוה"ז וחמדתו ואחר תאוות הגוף שלו ולהיפך הלדיקים צמעשים הטובים נחבטל הרע שבהם ונטעה כולו טוב שנקראים גיבורים כמ"ש אזיהו גבור הכובש את ילרו וכנע וכבש תחת הקדושה לכוף אותו לאזיה לד שהם רולים והו אפי' במיתקן קרויין חיים שאפי' בעת עסק בעניני עוה"ז בלרכיהם הגשמיים בלרכי גופם שנקרא בשם מיתה אפי"כ נקראים חיים כי הם כולו טוב ומצח וכנע ילרם ח"ו להפכו לכל לד שרולים וז"ס ותשלך אמת ארלה כי הש"י שולח הנשמה שהיא נקראת אמת לעוה"ז כדי שעי"ז יקבל תענוג ושעשועים בהפוך הרע לכוב ויהי' כולו טוב והו ותשלך אמת ארלה שהש"י שלח את הנשמה שמכונה בשם אמת ארלה שהוא הגוף מכונה בשם ארץ אמת מארץ תלמח שיראה להלמח את האמת סוד הנשמה מן הארץ סוד העוה"ז צמעשי הטובים שיהפוך ויברר הרע לכוב ויתפאר הש"י צמעשי הם אותיות אמת בסוד הנשמה והו השליך משמים ארץ ר"ל שנשחלחה הנשמה בזה העולם המכונה בשם ארץ כדי תפארת ישראל שהש"י יתפאר וישעשע צמעשי ישראל שיהפכו הרע לכוב והו תפארת ישראל שצ"י ישראל יתפאר צמעשים הטובים שמהפכים הרע לכוב עושים תענוג ושעשוע להשי"ת כי זה עיקר הצריחה שני ילרים שעי"ז יהי' הגמול והעונש והתענוג להשי"ת וע"כ נקראים בשם ברכות כמ"ש וברכות לראש לדיק כי ברכה הוא מלשון לינור והמשכה מלשון בריכה כמו אמת והמים והבריכה שעי"י מעשיהם הטובים בחורה ומעשה המלית באה"י עושין בריכה בזה העולם שמהפכין הרע לכוב ונטעה כולו טוב והש"י מתפאר ומקבל תענוג ושעשוע מזה אזי עושים בריכה והמשכה ולינור מזה העולם לעולם העשי' ואזי בתחלה עושה בריכה ולינור מעולם העליון לעולם התחתון שצמעשי הטובים מהפך הרע לכוב כי הרע היא צעוה"ז ומהפך אותו לכוב לטוב לטוב אור עולם העליון אזי ממשיך אור העניון לעולם התחתון ואזי היא בסוד בריכה בסוד וברכות לראש לדיק ואח"כ הש"י מקבל תענוג ושעשוע בזה שמהפך הרע לכוב ואזי ממשיך בריכה ולינור מעולם התחתון לעולם העליון ואזי הוא תמיד בסוד ברכה וע"כ כתיב טיב עין הוא יברך כי עין הוא לשון הסהכלות והבטה כי עין היא חוט הראי' והו טוב עין כי מי שמסתכל תמיד על הטוב ושיהפוך הרע לכוב ויהי' כולו טוב הוא יבורך כי הוא עושה תמיד בריכה והמשכה ולינור כנ"ל כי הוא ממשיך מתחלה הבריכה מעולם העליון לעולם התחתון ואח"כ ממשיך הבריכה מעולם העליון וז"ל לאהרן ולבניו כה תצרכו את בני ישראל כי חיצת כה משמעותי כמו וכזה דהיינו הבריכה כזו כזכר לעיל וברכות לראש לדיק וטוב עין הוא יבורך ברכה כזו תצרכו את ב"י שיהפכו הרע לכוב צמעשים הטובים ויאמר להם יברכך שעי"י יקבל השי"ת תענוג ושעשוע מעמו ישראל וירד המשכה ובריכה ושפע מהש"י מחמת שגרמו תחלה תענוג ושעשוע אליו והו זאת עבודה בני הגרשוני לעבוד ולמשח שצני הגרשוני נקראו הנשמות שנאגראו ונשפלאו מעולם העליון לעולם התחתון בגוף החומר הגשמי והעצבי וגרשוני היא לשון גירושין ותרוכין ומורה לנו התורה אשר נלך בה ואמר זה את עבודת צמ הגרשוני שעיקר עבודה האדם שנשחלחה הנשמה

הנשמה צוה העולם השפל הוא ללורך לעבוד עבודה הזאת שיהפוך הרע לעוב ויקרא בשם גבור הכובש את ילרו ועבודה כזאת הוא צמשא כי לא בנקל יכול לצווא למדריגה כזאת שיקרא בשם גבור שיכנע הרע ת"י ורשותו שיוכל להפוך ולהטות לכל זד שיראה וזהו ולמשא כי משא כבד היא וזהו נשא את ראש בני גרשון גם הם לבית אבותם למשפחותם כי נשא הוא לשון התנשאות ורוממות שיראה לנשא ולרומם את בני גרשון שהם שנתגרשו ונשתלחו לזד העולם כדי שיתפאר ויקבל מענוג ושעשוע מהם ולהם יגיע הגמול והעונש מחמת שני היגרים ולזה לזה הקב"ה למרע"ה שיראה לנשא ולרומם נר"ג הנחונים בראש למשפחותם כי משפחה הוא לשון התחברות כמו משפחת שיראה לחבר אותם לבית אבותם לאדם שנלקחו משם לאדם דלעילא אשר תחת המרכבה ואיך יכול לחבר אותם ע"י שיהפוך הרע לעוב לכי"ר :

פרשה שמות אמר שלשה כהרים יש כתר תורה כתר כהונה כתר מלכות

ולעומתם יש ג' בחי' נר"ג והאיש הזוכה לג' בחי' הנ"ל זוכה לג' כהרים הנ"ל והאיש הזוכה לנשמה שהיא השער הגדול שבג' שערים נקרא איש אמת והוא לריך להיות כמשאה"כ ד' איש מלחמה שהאיש מלחמה הנ"ל הזוכה לנשמה שהיא הלי"ע לריך הוא להיות כ"ה כמו שהש"י היא בכל מקום טומאה ובכ"מ קליפה לא יפול ממדרגתו כלל ח"ו ככה האיש מלחמה אף שהוא בכ"מ טומאה ובכ"מ קליפה לא יפול ממדרגתו אך איך יכולין לצווא לזה הוא ע"י תיקון חטא אדה"ר זוכה להג' שערים הנ"ל וידוע כי יש בית ועליה הנפש נקרא בית והנשמה נקרא עלי' מי שמתקן חטא אדה"ר וזוכה לגרו"ג נקרא איש וביתו איש נקרא מלך הנשמה כנ"ל וביתו מלך הנפש וידוע כי סוד הגלות הוא כדי לברר הנה"ק ממקום שגלו שם וא"א לבררם אלא אופן אנשים שמתקנים חטא אדה"ר גם ידוע כי מלרים היו מקים טומאה וקליפה ביותר ע"כ הולך יעקב ששופרית מעין אדה"ר שבדלתי תיקן חטאו לצווא לשם גם ז"י אשר באו לשם היו להם ג"כ נר"ג ולכן כתיב ואלה שמות ז"י הבאים חזרימה את יעקב איש וביתו באו כי להם ג"כ נר"ג.

פרשה בראשית ויכלו השמים והארץ כו' וזוהר וזוהר וזוהר ויכלו הוא

לשון תכלית אבל ואשתכללו הוא לשון יסוד והתחלה ולכאורה הם ז' הפכיים אבל באמת הנה כל הנבראים המה ענינים כדוריים שמים וארץ כדוריים וכל פירות הארץ כדוריים המה גם כל החיים והאדם נוהג בהם ענין הכידור כי דור הולך ודור בא היום כדורי כי תיבץ ברגע שכלה יום הא' מתחיל יום הב' כמ"ש ויהי ערב ויהי בוקר וכן השבוע והשמיטה והשנה והיובל כמו כן והתורה היא ג"כ כדורית כי גדר הכדורי הוא שנעוץ סיפו בתחלתו וכן התורה נעוץ סיפה בתחלתו ולכן תקף כשמימימין לעיני כל ישראל מתחילין בראשית וישראל הם ג"כ כדורים ר"ל שנהג בהם ענין וגדר הכידור כאשר נבין כי כשארם הולך על דבר כדורי ומסבצו הנה הנקודה שבה מתחיל לסבצו הוא נקראת ראשית ונקראת אחרות ג"כ והנקודה הזאת הוא ראש הכדור וסופו כן ממנה הוא מתחיל ובה הוח מהיים כנ"ל שנעוץ סיפו בתחלתו והנה כל מה שהוא מתרחק מהנקודה הזאת הוא יורד ומתקרב אל הסוף אבל כאשר בא אל הסוף אז נתקרבו ובא לו והגיע אל הראשית יהוא עומד בנקודה הנקראת ראשית כך ישראל כשהם מתרחקים מהראשית ויורדים מגדולתם הם יורדים עד סוף כל המדריגות אבל כאשר באים

פאר לישרים

באים אל הסוף א"כ אז יתקדמו בו אל הראש והראשית כנ"ל בענין הכדור ועתה ישראל כאשר עינינו רואות כי המה צפת הזאת צהכלית השפלות עניינם ומרודים אשר אין להאריך ובעצרת בארץ ר"ו לפי ראות עינינו הם מטה שאין למטה הימנו א"כ הגיעו אל הסוף אשר הוא נעוץ בתחילתו ובכן באו אל צחי' הראשית ורחוים ונכונים שיצוור להם השי"ת להרים עד למעלה ראש כמבראשית משל לאדם שהורידוהו לתוך הבור יש בזה ב' צחי' צחי' א' כאשר יורידוהו בלא חבל אזי לא יקוה עוד להעלות מהצור כי זה לאוה שהשקכהו לאבדין ולא יקוה לאור אבל אם יקשרוהו בחבל יורידוהו שמה אל הבור בלתי ספק שהורידוהו שמה לתועלת מה או לתקן שמה או להעלות משם דבר חפץ וכ"ז שלא הגיע אל הסוף הוא יודע בנפשו כי אריך עוד ליפול ולירד מטה מטה אמנם כאשר יגיע אל סוף הבור אז ינחם וידע כי לא יפול עוד אדרבא יקוה מעתה שיעלו איתו ויביאוהו לאשר ה' שם מקומו בתחילה ויתגשש למעלה אחרית בראשית אמנם מתי יקוה לאור לעלות מני חושך יערפל ולשוב אל הראשית אם זאת ישים אל לבו בכל עתיו ורגעיו לבטחי ישכח אף רגע ח"ו ויחזו בכל כוחו ברוב עוון ותעלמות בראש החבל אשר יקשר בו ובכן תוחלתו נאמנה עד ילא לאור מללמות וכאשר אל מקומו שואף זורח יהי' שם אכן אם ח"ו באולתו שכח ויניח את החבל בריפיון ידים ויפרד מני חבל אזי יקוה לאור ואין ח"ו כי ימשכו את החבל למעלה והוא ישאר במקומו האפל גלמוד אבל כאשר יאהו בחבל מבלי את רפיון אף רגע אז יעלהו המושך בחבל חיש קל מהרה והגמשל מובן מאליו כי הנה כל צ"י נאחזים ונקשרים לחציהם שבשמים סוד הראשית שורש השרשים ע"י חבל אמת ואמונה כמ"ש יעקב חבל נחלתו והיינו ע"י ה' ה' כי ה' ה' הוא תמיד מקושר לחי עולמים יסוד הכל שורש השרשים וכלל ישראל ע"י אמונתם השלימה והחוקה נאחזים ונקשרים לה' ה' נמלאים כל ישראל מקושרים בקשר אמוץ לחי עולמים שורש השרשים ע"י חבל ההוא שהוא אמת ואמונה וכשהלדיק מגביה א"ע יכול להגביה כל נפשות ישראל הנאחזים ומקושרים בנפשו אכן זאת היא אם איש ישראלי נאחז ונלמד אל ה' ה' בכל עוון ותעלמות ולא ישכח רגע חלילה אשר הוא מחויב להיות מקושר אל ה' ה' אל ח"ו אם ישכח מלוח לבו רגע אמת ומפריד א"ע מחבל אמונתו הלא גורם רעה לעלמו והמ"י להיות דבוק ומקושר תמיד לה' ה' ולדיק באמונתו יחי' סליק

מאור

נחפלא על דורות הללו שמשכחים את המפורסם שבדור עם הרבה מופתים והלח מי לנו גדול מאליהו ז"ל מה נאמר עליו במקרא ז' או ח' מופתים ועל אלישע ז"ל פי שנים וכעת מספרים ט"ו מופתים בכל יום ובאמת אריך לזכר שלא לבקש מופת רק מלדיק גדול שהוא מבני עלי' שיוכל להמשיך על האדם שלא יתקלקל במקום אחר וזשאה"כ מי שם פה לאדם או מי ישים אלם דקשה מה ענין שימה אלל אלם כי האלם הוא העדר שאינו יכול לדבר ואיך שיך ע"ז לשון שימה אך הטנין הוא כי הסורה הוא השלימות האמיתי והנה רלה הקב"ה ליתן הסורה לישראל ג"כ ע"י אדם השלם באמת רק שאין שלימות גמור בעולם בלתי לה' לבדו לכך נולד משרע"ה בשלימות גמור בלי חסרון רק שהולך השי"ת לעשות בו שלא יהי' שלם כי אין שלמות רק להקב"ה בלבד אבל באמת בכח ה' משרע"ה בלי שום חסרון כמו שראוי למי שנחנה הסורה ע"י יזהו ענין השימה אלל אלם וז"ש או מי ישים אלם שכח אתה בשלימות גמור רק

שאנכי שמתוך לחלם כי אנכי ה' ואני השלם ולא אחר וד"ל ולכך כשבא לפעמים אדם להלדיק עם איזה חסרון להפלה עליו והלדיק אינו יודע שורש אותו האיש כי לפעמים יכול להיות שבזיון ברא אותו הש"י עם זה החסרון וכשהוא מבקש רחמים עליו הוא מבקש נגד הבורא ית' וד"ל :

נדרה לראש ולא לזנב כי יש כמה וכמה עולמות והסוף של עוה"ז נעשה ראש לעולם שלמטה ממנה וצחינת זנב לגבי עולם העליון שמקבל ממנו וכן עד רוס המעלות ובר"ה ר"ן ישראל לקבל שפעס מאור א"ס ב"ה בעלמו שהוא משפיע לכולם ואינו מקבל מזולתו כלל רק משפיע לכל ע"כ אנו מבקשים נהי' לראש האמיתי ולא לזנב שמקבל מהעליון ממנו רק לקבל מא"ס ב"ה שהוא בחי' משפיע לכל העולמות :

משנכנס אדר מרבין בשמחה כי שמחה יש בעולם כח"ס רז"ל ת"ח מרבין שלום בעולם ג"כ הפירוש כי שלום יש בעולם רק בת"ח מרבין השלום כי

השמחה והשלום נבראי בעולם מכבר וזהו הפי' מרבין בשמחה כי כשאין ישראל על אדמתם אזי ח"ו אין השמחה מתפשט לישראל ומ"מ ישראל זוכים לזה כשמקבלים עליהם עול מ"ש באמת כי יש ב' בחי' אס כבנים אס כעבדים וזמן הגאולה נקראים בשם בנים ועכשיו נקראים בשם עבדים והקב"ה נקרא בשם אדון על כל הארץ ועי"ז נתגלה בחי' אדנותו בעולם וכתבי עזו ותודו במקומו וממילא נתגלה עי"ז בחי' השמחה והמתפשט בישראל ע"י התגלות השם הזה וזהו משנכנס אדר מרבין בשמחה אדר אדר שמכניס אלופו של עילת בבחי' דירה בתחתונים ע"י קבלת עומ"ש כו' ומקיים ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם שכל איש מישראל נקרא מקדש מעט ועי"ז נתפשט ונתרבה בישראל [השמחה] והטעם שהוא בחודש אדר כי יש י"ב לרופי הוי' נגד י"ב חדשי השנה ובחודש ניסן מאיר השש הוי' כסידרו והוא התגלות התחדים ואח"כ נעשה לירופים אחרים בכל חודש וחודש וכל חודש אשר הלירוף מתרחק יותר מהשורש הוא בהסתר ובחודש אדר שמאיר בו הלירוף האחרון הוא בלמזום והסתר יותר מכל חודש וע"כ טעה המן והפיל פור כו' בכדי לעשות רע לישראל ח"ו מחמת שהוא לירוף והסתר האחרון אך טעה כי סוף מפשה במחשבה תחלה ונעוץ סופו בתחלתו כמו שמול יוס ש"ק הוא מול אחרון ודוקא בו יש התגלות הקדושה וכמו שאנחנו בעיקבא דמשיחא שהוא ההסתר היותר אחרון אנו מלפים להתגלות אור היותר עליון כן זה עי"י שישראל מקבלים עליהם עומ"ש שהוא התגלות שם אדני שהוא שם הלאמס האחרון עי"ז יתגלה אור היותר עליון כי בסוף שם אדני הוא יוד והוא התחלה לשם הוי' ב"ה שמחיל בי' וע"כ משנכנס אדר שהוא ההסתר האחרון וכשישראל מקבלים עליהם עומ"ש נעשה א' ד"ר שנעשה דירה בתחתונים לאלופו של עולם עי"ז נתגלה ונתפשט ונתרבה להשיב השמחה לישראל אבי"ר :

בהעלותך את הגרות אל מול פני המגורה יאירו שבעת הנירות הגה ידוע

וכן היא האמת המגורה מרומו על הש"י כי אותיות מטרה היא מ"ה ו"ר כי שם הוי' סתם היא מ"ה והוא מאיר לכל העולמות הנאללים והנבראים והיצורים והנעשים והנה ידוע וכן היא האמת כי אללו ית' כתיב לך ד' הגדולה והנבורה והתפארת והגלח וההוד כי כל בשמים ובארץ כל הז' מדות כי כל בשמים ובארץ היא מדות היסוד כתרוממו דאחיד בשמיא וארעא וכן היסוד מכונה בשם לדיק כדכתיב ולדיק יסוד עולם וכמאמר

פאר לישראל

ובמאמר יסוד לדיק בצבעה נעלם והוא מקשר כל הדברים הנשמיים המכוונים בשם ארץ לעולמות עליונים הנקראים בשם שמים והנה ידוע וכן הוא האמת כי קב"ה ואורייתא וישראל חד אינן וכמו שאללוי'ת' כתיב לך ד' הגדולה וכו' כל הו' מדות אשר אין נופת לזולתו רק לה' לבדו כמ"כ מחויב האדם אשר עליו נאמר ושכנתי בתוכם וכתיב כל העדה כולם קדושים וכתובס ד' גמלא האדם וקב"ה חד אינן ומחויב האדם לנקות ולטהר כל הו' מדות רק לר' לבדו ולא ליקח לעצמו כלום מן הו' מדות שלו ואז יהי' ג"כ בסוד מנורה כי אדם בגימ' מה ג"ר נפש רוח רק אם אינו מנקה ומטהר הו' מדות שלו אזי הוא נרגן מפריד חליף שמפריד אלופו ש"ע ממנו ואין הש"י שוכן בתוכו ואז הוא אינו אל מול פני המנורה וכו' וזה כוונת הפסוק דבר אל אהרן כי אהרן מנורה בשם לדיק כי כהן נקרא העובד השי"ת בכל עת ובכל רגע וזהו דבר אל הלדיק החמים כי הלדיק החמים שבדורו מעלה כל הנפשות והרוחות של ישראל שבדורו ועליו כתיב לך ד' הגדולה והגבורה כו' כן לריך הלדיק הדור לזכות ולזכך את דורו שיהי' אל מול פני המנורה בשוה כי האדם הוא ג"כ בסוד מנורה כג"ל שמאיר שם הוי' בחי' מ"ה הג"ר וזהו יאירו שבעת הנרות היינו שיאירו הזיון מידות בתכלית הזיכוך והיו משכן להשי"ת השם יזכינו לזה אחי"ר :

חייב איניש לבסומי צפוריא עד דלא ידע בין ארור המן לברוך מרדכי כי כתיב וד' נתן חכמה לשלמה ויהי שלום בין שלמה ובין חירם מלך נור ידוע כ"מ שנאמר וד' הוא ובי"ד והיינו כשהקב"ה נוחן להלדיק יסורים וע"י היסורים מעלה הכל לשורשו ונחוסף עי"ז כח החכמה להלדיק לקשר כל הנשמות לשורשם כי יש כמה נפשות שא"ל להלדיק לתקן אותם רק ע"י יסורין כמ"ש ואת הנפש אשר עשו בחרן עשו לשון תיקון כי כמה נפשות תקין ארבע"ה ע"י שהי' עליו חרון אף ומחמת זה בכל דור שיש להלדיק יסורים הוא כדי שיתקן הכל כי הלדיק מקבל היסורין ומעלה אותן לשורשן בכח החכמה כמאמר בולס בחכמה עשית ועי"ז ניתוסף אח"כ כח החכמה אלל הלדיק וזהו וד' היא ובית דינו נתן חכמה לשלמה ואז יהי שלום בין שלמה ובין חירם מלך נור יקרא כח הקליפה והס"א וכו' שאינו מאיר כח החכמה האמיתי עדיין שי"ך החלקות ומחלוקת אבל כשמאיר כח החכמה הל' אזי אין שי"ך החלקות כי נמתק הכל צורשם ואין רע יורד מלמעלה ח"ו וזה נקרא המתקת הדינים צורשם וזהו חייב אינש לבסומי צפוריא שיבוא לבחי' שלמעלה מבחי' החלקות בין ארור המן לברוך מרדכי רק בחי' הג"ל שיהי' שלום בין שלמה בחי' הקדושה ובין חירם כח הס"א כי ימתק הכל צורשם בח"ס ב"ה וז"פ עד דלא ידע מלשון והאדם ידע לשון התקשרות ועד דלא ידע הוא למעלה מבחי' הרגשה שאפילו הי"ע שהוא המשפיע לכל העולמות יבוא לבחי' זו שלא ירגיש מזה כלל שהוא המשפיע ושם נמתקין כל הדינין אין שום החלקות כלל רק כח הקדושה מאיר וזה רק צפורים דוקא כי הגם דפורים הי' ג"כ ע"י שקיבלו סורין שרלו לפשמיד להרוג ולאבד את כל וכו' וכשנבלו היסורין והעלו אותם לשורשם ע"י מרדכי ז"ע אזי נמתק הכל ונתבטלו הדינין ונהפוך לטוב כמ"ש ונהפוך הוא לכן אמרו חז"ל חייב אינש וכו' עד שיבוא לבחי' הג"ל בחי' המדבקות לאדון א"ס ב"ה עלמו :

ואח"כ סיפר שמבואר ברברי הרמב"ם שהיתה שנה אחת שהיו בה כמה מאורעות
לא

לא טובים ובה מלאך מליץ של ישראל וביקש מהקב"ה שיתן לו רשות להנהיג העולם שנה אחת ועשה כל המטרות העולם ע"ל היו"ט בענין הגשמים בכל עת המטרות וכל פרטי הנהגות. והיתה התבואה גדולה ביותר ואח"כ כשקבלו צגורין ודשו אותה היתה זרחה במדה ביותר וכן העיסה נתברכה ביותר רק אחר שנאפה הפת נפרר לפרורים דקים מאד כמו חול ולא הי' מתחבר כלל ולא הי' באפשרי לאכול אותה וזה לפני הקב"ה וישל מה הוא הדבר שלא עשיתי יפה ונחסר הכח מהתבואה לבלתי יכול הלחם להתחבר והשיב לו הקב"ה מדע שכן הולמח הוא מהגרעין אחד שנקרב ונתבטל גם העפר ואז הוא לומח ויש בו כח העפר ולזה יש רוח שלריך להוליח מהתבואה כח העפר כדי שיוכל הלחם להתחבר ואין ידוע לך הרוח ההוא כי אינו נחסר רק הוח בידו ונלטער המלאך ע"ז מאוד כן הלי"ט כשקבל היסורין ואח"כ יולח מן היסורין סובר שעי' שילח מיסוריו נמתקו בשורשן ע"ז נמתק ג"כ בכללות ישראל ללחם מיסורי עושי וגלות רק כשרואה עדיין יסורים של כלל ישראל מבין מזה שנחסר הרוח הנ"ל שהוא ביד של הקב"ה בעלמו רוח חכמה ובינה רוח עלה ובזרה רוח דעת ויראה ד' והוא רוחו של משיח שהוא בידו של הקב"ה ולכך א"ל להלדיק לקבל שמחה מזה שילח מיסורין שלו כיון שנחסר הרוח הנ"ל שהוא רוחו של משיח :

כי תבנה בית חדש ועשית מעקה לגגך כתיב בחכמה יבנה בית וזהו כי תבנה בית חדש. כמתחדש כח חכמה בבחי' מוחין חדשים ללדיקים כפי צרכם ולאנשים פשוטים כמי צרכם מלוח לנו התי"ק ועשית מעקה לגגך. מעקה הוא לגג כן לריך להקדים יראה ד' להחכמה ומוחין הנ"ל כדי שיהיו לשמירה שלא יפול הנופל ממדרגת חכמה ומוחין הנ"ל כמ"ש כי יפול הנשל ויעשה מעקה היינו שיקדים יראה לחכמה ומוחין הנ"ל אזי יהי' שמירה לכח החכמה ומוחין שיהוסף מדרגה אחר מדרגה לטוב כי לריך כ"א בכ"י לחזק באמונה ולהמשיך ע"ע בחי' חכמה ומוחין חדשים כי אדם נקרא ע"ש אדמה לעליון וכמאמר המחשש בכל יום תמיד מעשה בראשית וכחיד כולם בחכמה עשית שמחדש הקב"ה בכל יום כח החכמה לחיות העולמות רק לריך כ"א לחדש כח החכמה בבחי' מוחין חדשים לעבודת ה'ת, בהתקרבות ודבקות לאור א"ס ז"ה באמת וע"ז נאמר ועשית מעקה שיקדים היראה כנ"ל :

איזהו שוטף המאבד מה שנותנין לו אמר בשם המגיד זללה"ה איזהו שוטף המאבד כח מה שיש בו כי יש אלל כאו"א מישראל כח מ"ה ובשארם אינו הולך בדרך הישר אזי ח"ו מאבד כח מה שנותנין לו ונעשה בחי' יש ואני אומר הפי' כי הלדיק האמיתי הוא בחי' מה כי אדם בגימ' מ"ה כי הלדיק הוא מרכבה לבחי' שם מ"ה והוא המשפיע הן גשמיות בני חיי ומוזני והן רוחניות היינו חיות רוחניות לכל ישראל ובפרט להמקושרים אליו ואפילו בעלמא דאחי ע"י גשפע להם כל טוב ולריך כאו"א להאמין כ"ז באמ"ש וזהו איזהו שוטף המאבד מה שנותנים לו. היינו שמאבד האמונה שעי' הלדיק גשפע לו הכל והוא סובר שקבל בעלמו בלתי הלדיק ח"ו וזהו נקרא שוטף שאפי' בעלמא דאחי נקרא הלדיק הנשר הגדול שנושא כל המקושרים אליו בכוחו בבחי' ואשא אתכם על גפני נשרים ע"כ מי שמאבד כח זה ואינו מאמין בכח הלדיק נקרא שוטף כי עיקר חיות האדם היא אמונה זו : **אלה תולדות נח** נח איש לדיק פמים הי' בדורותיו אה האלקים התהלך נח ופרש"י

פאר לישרים

פרש"י עיקר תולדותיהן של לדיקים מצש"ט. הנה כשהלדיק בא למדריגתו הגדולה עד חין חקר כפרש"י שמציא חכמתו במעש"ט לריך להשפיל א"ע ולא להסתכל ח"ו למעלה ממדריגתו כדכתיב במשה כי יראו מהביט אל האלקים ועינה לזה, איך אני בו"ד יכול להלך בהיכל המלך ואני עפר ואשר והגם שלפי השכל הוא אחרונה שבד' יסודות ארמ"ע פוף מעשה במחשבה חחלה ע"כ בחי' טפר דוקא במחשבה אופיות בשמחה וז"פ אלה אלה תולדות נח. היינו כשבא למדריגה כנ"ל שנקרא תולדות נח שדרך לעמוד ולא להביט למעלה וזה נלמוד מן היסוד העפר שהוא דומם ונח וזהו נח.

ועוד טעם שהלדיק ירא מחמת הדור שאינם ראויים לכך וזהו הפי' איש לדיק תמים הי' בדורותיו ומחמת הדורות עלה מורא על ראשו כי ח"ו אם יביט עוד יפול ממדריגתו וז"פ את האלקים שההלך נח. ומחמת זה אני מזהה לכל האנשים שלי שלא יעלו למעלה ממדריגתו שלא יפול ח"ו הוא חסיד ובמדריגת צע"ת ובאשר יביט למעלה ממדריגתו יפול הטופל ח"ו:

ואני תפילתי לך ה' עת רצון אמר שיש שני בחי' בלדיקים יש לדיק שאינו יכול להמתיק דינין בשורשן ולדיק כזה לריך להזמין לו עת להתפלל בזמן שהוא עת רצון למעלה ח"ס ואני תפילתי אמת כשהוא לך ה' עת רצון ופוד יש לדיק גדול מזה שיכול להמתיק בשורשן ולדיק כזה מזדמנים למעלה להתפלל בעת שאינו עת רצון כדי שיעשה הוא בתפ' לתו עת רצון וזהו ואני תפילתי. כשאיני מתפלל נעשה לך ד' עת רצון מלמעלה למטה ומלמטה למעלה וכל הנ"ל הוא רק כשמתפלל הלדיק בשביל עצמו אבל כשמתפלל בשביל אחרים אז גם להלדיק הגדול לריך שיזדמני לו למעלה עת רצון וזהו ואמתחן אל ד' צפה התיא כי משרע"ה התפלל בשביל ישראל שרצונו הי' להכניס בעלמו את צ"י לאה"ק ואם הי' רק מצדדים דרך אה"ק הי' מבגים דרך ג"ע התחטון ע"כ הי' לריך ומן שיהא עת רצון מלמעלה כמזכר לפיל:

ה' ירחם לכם ואתם תחרישין מפני מה נריך לשחוק בזה הזמן שהוא יומא דדינא כמו בר"ה שנאמר בו ויבא בני האלקים וכ' כך בזה הזמן נתעורר הקטרוג הללו עובדי ע"ז וכי' ובר"ה מחויבים ללצטק דיוקא בקול שופר והיום לריך לשחוק דהנה הכלל שהעולם מתנהג עפ"י מדות ובכל מדה ומדה יש בו כח ההיפוך יותר דהיינו במנחת החסד יש בו כח הגבורה ביותר ובמדת הגבורה יש בו כח החסד יותר וכמו שאנו רואין ברוחות העולם ענין כזה היינו בדרכים שהיא מדת החסד הוא חס ביותר שהוא מדת הגבורה ובכוח הלפון שהוא מדת הגבורה הוא קר ביותר שהוא מדת החסד ולפי"ז למה נקרא מדת החסד ומדת הגבורה גבורה הלא במדה"ח יש יותר גבורה ובגבורה יש יותר חסד אלא שעי"ז נקרא בשם מדה כי לסוף הפועל המדה כשמה היינו במדה"ח נשאר חסד ובמדה"ג נשאר גבורה ע"כ בפסח שהוא קו הימיני שהיא מדה"ח אעפ"י שהדין היו ביותר הללו עובדין וכי' אעפ"כ נשאר בחסד ואין לריך לעקף ובר"ה שהוא קו השמאל שהוא מדת הגבורה אעפ"י שמאיר בו קול השופר שהוא רחמים פשוטים לסוף נשאר בגבורה ולריך לעקף זה מצויר בדף ע"ד ביותר באר היטיב:

טוב עין הוא יבורך כי כאשר האדם עובד את הבורא ב"ה בלתי לד' לבדו לא נשום

לשום הנחת עלמו גם לא לקבלת שכר יש לו הענוג גם משאר האנשים העובדים את
 הש"י וידוע אשר ע"י אכילה ושתי' מעלין הנלוין מהוך הקליפות והלדיק פשוט בלתי
 להו לבדו כנ"ל הוא טוב עין מאד כי יש לו הענוג גם כאשר עוד אחד מעלה נילוליות
 ק' כי מלחמו נתן לדל היינו שהלדיק הזה מעלה ע"י אכילתו נילול' ק ממקום ד"ל
 וסופו ומוסיף כח להשכינה הק' :

ח' איש מלחמה ד' שמו כתיב בלוח"ס אעפ"י אד' איש מלחמה אעפ"י כ
 כדי הוא ד' שמו ומעשה במלך ומלכה שהי' להם בת יחידה
 והי' להם עלי' הרבה געגועין קודם שנתגדלה וקודם שנתארסה ואחר שנושאת ונתעברה
 פחדו האב והאם לפי שהבת יחידה שלהם יודעת מהגעגועין שלהם עלי' וגם היא
 אלסם יקרה מאוד ופחדו פן בעת לדתה ילעטרו ביותר ייהיו להם יסורים מה עשו
 קודם הלידה עשו עלמם חולים כדי שתראה הבת שהם חולים ולא תלער אותם וכשהגיע
 עת לדתה הי' הלידה בקושי גדול ולעקב בקול גדול והם עשו עלמם כאלו יש להם כאב
 ופי' די לה בזה שהאב והאם חולים ואין לאל ידם לעזור לה ואעפ"י עשו לה נער יותר
 שלקחו רעוה והכו אותה שמחמת הלער חלד מהר וז"כ ד' איש מלחמה ד' שמו אעפ"י
 שה' איש מלחמה כדי הוא שהי' ד' שמו מומדת הספירת :

מזבח אדמה תעשה לי היינו שתעשה לי מזבח מעבין שתיקה ואם מזבח אבנים היינו
 מאותיות לא תבנה אהן גינת היינו שלא יהיו הדיבורים שלך גזוים ופסולים
 [בל"א אפ גיטעסין] כי חרבך היינו שרריך אמה לדעת שהדיבורים שלך היא חרב
 פיסיות הנפת עלי' כאשר אמה מתרומם ומניף עלמך ע"י הדיבורים ותחללי'

מי יודע עוז אפיך ע"י המידה הנקראת מי יכול הלדיק לשבור הדינין יודע לשון
 שביר וזהי מ"י ע"י מ"י יודע עוז אפיך יכול לשבור החרון אף כי וכיראתך
 עברתיך היינו כמו שהלדיק מושל ביראת אלקים כן מושל בעברתיך הוא הדיניש לבטלן
 ולהמתיקן .

ודיה אם שכוח השכח היינו כאשר הפול במ"ש ותשכח במדת השמחה כפי' והי'
 ודאי תשכח את ה' כי עוז ותדוה במקומו גם ע"י מ"ש תתק מדביקות
 הבורא ית' וז"פ והיה אם שכוח כאשר תאבד מדת השמחה עי"ז תשכח את ד' אלהיך :
באו"א והי' אם שכוח השכח היינו כאשר תשכח את ד' אלהיך ויהי' לך עוד שמחה
 מזה במקום שהי' לך שברון לב ורוח נשברה, תשכח את ד' אלהיך אז
 עבירה גוררה עבירה ותשכח את ה' מכל וכל .

רשב"י אמר על יהודא בן גרים עדיין יש לזה בעולם והדבר נפלא כי הלדיק הק'
 רולה בודאי אפי' בטובת רשעים רק האמת כאשר נתפס רשב"י למלכות
 הלה רשב"י בעלמו כי חטאו נחלבש בז'מלער איתו כמאמר תיסרך רעתך ונטמן במערה
 ופשה תשובה גדולה בדביקות גדול וכשילא רשב"י מלער מערה וראה אותו קיים במעמדו
 הראשון מלה עוד החסרון בעלמו שבדאי לא עשה תשובה כהוגן וזה נתן עיניו בו ר"ל
 בעלמו טעפה רשב"י חשבון עם נפשו וכאשר הוסיף תשובה על תשובתו נעשה גל של
 עלמות .

פתח לבאר ענין שבירת הכלים הנה מחטא אדה"ר שחטא בשעה עשירית והיו
 אז רוחות הרבה שנבראו ג"כ ביום זה והיו לריבין גופות ומחמת חטא אדה"ר

פאר לישרים

שפגם והכניס וזהמא בעולם ועירב עוב ברע והגיע פגמו מראש עד סוף כל הנבראים
ובבל כל ילורי תבל לא נבראו הנופים הנריכין לאותן רוחות וגשאריו גולמי כלים
וכשנכנס יום ש"ק ובא נייחא לעולם נשתקעו אותן הרוחות בעומקא דתהומא רבה
והן המה הקליפות. והנה אין דבר בעולם שאין בו חיות וניליץ הקדוש המח' ומהוי'
את הדבר הזה ובלתי יתצטל הדבר ההוא והיו כלא היו בצוד ואתה מחי' את כולם
בסוד ומלכותו בכל משלה מראש כל המדריגות עד סוף תבל וארקא והנה גם אותו
החיות והנוה"ק הנגלה בין הקליפות במקום חושך וללמות נקרא ה' ואל מקומו שואב
לשוב אל שרשו וזאת היא עיקר עבודת הלדיקים שצכל דור ודור העומדים לבקש ולקבץ
את ניה"ק הנפורים בכל אפסי תבל וארקא להעלותם מעימק צור ודות ולהשיבו אל
אביו שורש השרשים וזוה הלוי עיקר תקין ימי עולם עד בוא ימים המקוים לנו בביאת
ג"ל צ"א אשר אם גחולת עולם תהי' לכל הניה"ק וישיבו למקורן ויעלו וייתחדו כאחד
ומיוחד כי ביום ההוא יהי' ה' אחד ושמו אחד וזהו בנין קומת השכינה ובנין ביהמ"ק
והנה לריך להשכיל עוד ולהבין הענין הטוב איך ובמה יכול הלדיק להעלות הניה"ק
ממקום האפל אל האור הלח ומלוחלח הנה כתיב ורוח אלקים מרחפת על פני המים
מאמר הזה למד דעת את אחד העם לדיק הדור איך לבקש מזור והעלה לרות נדכאים
ונפזרים בעודה"ר להעלותם משם ולהביאם למקום הקודש פנימה היינו. ורוח אלקים
מרמו על גשמת לדיק הדור הנקראת רוח אלהים כמבואר בכתבי האריו"ל היינו שהי'
מתהלכת בין החיות ונליצות ההם במורד המדריגות מקום חשוך ושפל ואפל הנק' מרחפת
שהיא אותיות מ"ת רפ"ח ר"ל רפ"ח נילוצות שהיו בבחי' מת ומקום היא בעומקא
דתהו"ר לבו ינהרו ויקוו כל אותן הנליצות שוכני בתי חומר אשר צבור הזה ומשם
יעלה את הגולה כל הנלוויה אל נפשו ויביאם אל פני המים המרומז על מקור הכל
עלמא דחירות וזאת לדעת כי מקום זה הוא מסוכן מאוד לנפש הלדיק להכניס שמה
כי לריך זהירות יתירה ושמורה מעולה וכולא האי וחולי יכול להיות שישתקע שם בתיעוב
וזממת החשך והללמות אשר בעולם ההיא כי שם ירדה הוהמא הגסה והמגושמת ביותר
מכל והיא סכנה גדולה ונופל הלדיק אמנם הלדיק האמת יש'ם נפשו צכפו תמיד למסור
נפשו רוחו וכשמחו ממש בעבור דרך וגבול להטו החרב המתהפכת על מקום מת וללמות
לברר ולקבץ משם כל נילוי הקדושה להחיר להם נתיב ומסלול בנתיב לא ידעו עיע
והכל בעבור כבוד שמו ית' בכדי שיתגדל ויתקדש שמי' רבה וזה מלאנו ג"כ בחאפ"ה
דכתיב ואת הנפש באברהם אע"ה דכתיב ואת הנפש אשר עשו בחרן ופרש"י ז"ל
אברהם שנייר האנשים שרה מגיירת את הנשים ומעה"כ כאלו עשאים ולריך להבין
מה המרדה הגדולה הזאת שמפני שגיירות יחשב להם כאלו עשו את האדם ממש ומה
העבודה הזאת להם לשם ולתהלה האם מכבד העבודה על הלדיקים להטות גבר על
אורחות חיים. אמנם לא כן הכוונה האמיתית להבאים בצוד ד' משכילים כי הם
ישכילו ויבינו המכוון בזה כי האנשים החטאים האלה בנפשותם הם מגואלים ומחועבים
בזוהמת הקליפות המחועבות החזקות ואתם אחוזת נחלתם בעומק עכור הנ"ל עמקא
דתהו"ר מרוב התעבות והשקליים אשר ישקלו את נפשותם בכל התעבות אשר שגא
ד' אלקים והרחיקם מפניו להיותם משוקעים שמה את כל אלה עשו אנשי הארץ ההוא
ויסעו מקדש מקדמונו של עולם וישבו בחרן בין הקליפות אשר במקום ההוא ויחזו

גם כמבואר בכתבי הארז"ל והיו משוקעים שם עד בא אברהם ושרה ומסרו נפשותם על קדושת שמו ית' והשליכו נפשם מנגד ללול במולות ים בעומק דהסו"ר ויבאו עד חרן היא מרחפת כנ"ל ויתנו אות מלחמה לד' וירצו במחנה הקליפות בקול ענות גבורה בעו' ותעלמות וישמו נפשם בכפס על כבוד מלכותו שיגדל ויתקדש שמו רבה ויבניעו הקליפות וישפילים ויולאו יקר מזולל את כל נפש חו' משרשי הקדושה וכלה"ק אשר היו בגולה וינטלם וינשחם להשיבם אל מקורם ויבאחו תחת כנפי השכינה אם כל חו' ולזאת מעה"כ באלו עשאים כפרש"י ז"ל כי באמת מסרו נפשם ורוחם ונשמתם עליהם עד הביאם אל מקומם לחכות בסתר עליון ובכתבי הארז"ל מזהיר למסור נפשו בשעת נפילת אפים ומצינים העולם שהוא לקבל ע"ע ליהרג על קדושת ה' ובאמת ז"א מ"ג כ"א מסירת הגוף כי רק הגוף נהרג והנפש הלא הנשא עוד למעלה למעלה בגלל הדבר הזה ואיך נקרא זה מ"ג חמנס כונתו ג"כ על מסירת נפש כנ"ל לרדת במחשבה שבמותו והרהורא לדיבא עם נר"ג שלו בעומקי הקליפות להעלות משם נוס"ק אשר היא באמת סכנה גדולה לנר"ג של הדיק כנ"ל והלדיק עושה זאת שיגדל ויתקדש שמו רבה זהו סוד ג"א וסוד שצירת הכלים :

טוב עין הוא יבורך כי מלחמו נתן לדל. משל למלך שטויה לכל עבדיו לעשות לו כתר מלכות מפואר מאוד מי שאוהב למלך

כלתה נפשו ותשוקתו להכין הכתר ולהביא לפני המלך הכתר בחלית מפואר בחיש מהר לעשות כ"ר להמלך ואין חילוק אללו אם הוא עושה הכתר או אחרים משתדלים לעשות הכתר רק כונתו לעשות כ"ר להמלך שאמר ונעשה רעונו אבל מי שאינו אוהב רק אוהב א"ע רעונו שיעשה הוא בעלמו לכבודו הכתר ולא לכבוד המלך אעפ"י שיתמהמה בעשותו וזה ידוע באכילה ושת' שאדם אוכל לריך להעלות ניה"ק מכל מאכליו לעשות מזה כתר מלכות ומי שהוא טוב עין שרואה לעשות כ"ר להמלך ולהעלות נוס"ק בחוש מהר אין חילוק אללו אם אחרים אוכלים לפיכך הוא יבורך כי מלחמו נתן לד"ל פי' שיעלה נוס"ק המשוקעים אפיו במקום ד"ל פי' הנוה"ק המשוקעים בעומקא דהסו"ר : **וירא משה** כי קרן עור פניו ויתן על פניו מסוה כי משה הו' עניו מאוד יוכל האדם ומשה הו' כלול משלשה אבות הק' והי' משה ניתן פגם

בעלמו שלאברהם הו' נחסר תחלה אות ה' משמו והי' שמו אברהם ולינחק נולד לו זויגו כשהי' בן מ' שנה ויעקב הו' לו בעת שירד למצרים רק ס"ו נפש כי יוסף מחמת מכירתו הו' במצרים. וזהו ויתן על פניו מסוה פי' שנתן בעלמו פגם היינו נתינת מסוה היינו מ' מילחק ס"ו מיעקב ה' מאברהם אמר כך מקובלני מבית אבי אבא אפי' חרב חדה מונחת על לוארתי של אדם אל ימנע עלמו מן הרחמים ופירש"י אבי אבא דוד וקשה הלא מדוד עד חזקיהו היו כמה דורות גם איתא חכס עדיף מנביא וקשה הא אין השכינה שורה אלא על חכס גבור ועשיר חמנס לפי שכל נביא אמר נבואתי לפי מראות נבואתי ולא אמר רק מה שראה במראות הנבואה ולא יוצר אבל חכס בחכמה עילאה יכול להמתיק דיכיס בשורשן ולהפוך מדה"ד למדה"ר ומה שאמר חזקיהו כלה נבואתך ולא כך מקובלני מבית אבי אבא כי אבא הוא חכמה ואבי אבא היא חכמה עילאה ואני מקובל מבית אבי אבא פי' שקיבל החכמה מחכמה עילאה הנקראת אבי אבא ואוכל בהחכמה להמתיק הדיכיס בשורשן ואפי' חרב חדה מונחת על לוארתי אל ימנע

פאר לישרים

עלנו מן הרחמים וזהו שפרש"י ז"ל אבי אבא דוד כי דהפ"ה ה' חכם בחכמה עילאה :
הוא היה אומר כל שמעשו מרובין מחכמהו חכמתו מתקיימת וכל שמחמתו
מרובה ממעשיו אין חכמתו מתקיימת להבין סתירת הדקדוקים
אמר שיש חכמה הפנימית וכנגדה יש חכמה חיצונית ר"ל ועבור זה לריך כלי להחזיק
החכמה הפנימית שלא תלא ח"ו החכמה להחיצונית והכלי המחזיק את החכמה היא
מלות ומעש"ט שהאדם עושה המעש"ט המה כלי ונרתיק המחזיקים את החכמה שלא
תלא לחוץ לחיצונית וזה ידוע כי הכלי המחזיק אינו ברכה הניתן בה לריך שתפי' הכלי
גדולה מהניתן בה. וזהו כוונת המשנה כל שמעשיו מרובין מחכמתו פי' שהכלי גדול
כ"כ שיוכל להחזיק את החכמה שלא תלא לחוץ כנ"ל חכמתו מתקיימת אבל אם הכלי
מעשיו אינם גדולים ואפילו שוים לחכמה אין הכלי יכולה להחזיק את החכמה ואין
הדקדוקים פותרים זל"ז וזהו כוונת ותרבו ותגדלו ותבאו בערי עדיים שדיים נכנו
ושערך לומח וזהו ערום וערי' וכו' כי במלרים קודם הגאולה היו ישראל משוקעים
במ"ט שע"ט ותיקף הש"י הופיע להם שער החכמה עד שהשיגו כל שערי הקדושה
עד שער הנ' ובאם שלא יהיו להם שום מלות הי' אפשר שתלא ח"ו החכמה לחיצונית
לפיכך נתן הקב"ה לישראל ב' מלות היינו דם פסח ודם מילה שיהיו אלה ב' מלות
כלים המחזיקים את החכמה שלא תלא לחיצונית ר"ל ח"פ הפ' ותרבו ותגדלו היינו
שהרבה החכמה והשכל שלהם ותבאו בערי עדיים עד שבאו לשער היובל הוא שער
הני"ן הנקרא עד שדים נכנו היינו שיש לך בינה גדול ע"ד ש"א דהע"ה שעשה שדיים
במקום בינה ושערך לומח יהיו ח"ו השערים לומחים לחיצונית ח"ו מחמת שלא היו
שום כלי להחזיק את החכמה כי לא היו להם עדיון שום מלה ואעבור עליך ואראך
מתבוססת בדמיוך היינו שיש להם ב' מלות דם פסח ודם מילה ואומר לך בדמיוך ח'
ואומר לך בדמיוך מיי היינו שיש לך מלות שני הדעיה ועבור זה חיי היו שנעשה כלי
לחכמה שלא תלא ח"ו החכמה להחיצונית ר"ל :

השמים

שמים לר' והארץ נתן לבני אדם. לריך האדם לקרב כל הארציות לה' ית'
ואז נקרא אדם השלם ויוכל אז לקרב כל העולם כולו לה' ית' והוא אדם
כי יקריב מכם קרבן לה' ר"ל קרבן היא שמקריב א"ע להש"ת והתעניות היא ג"כ
קרבן שממעט חלבו ודמו אבל מי שלימד ומתפלל הוא ג"כ בחי' קרבן שבוה הוא
מקרב א"ע להש"ת ויוכל אז לקרב את כל העולם כולו והרב מאפסעא סיפר לי
שבנערוהו הי' מחענה ושאל להרב ר"א זל"ל עילה ע"ז והשיבו לו אם תוכל לאכול אחר
התענית א' מלכות קווארט קשיח שהיא ד' לוגין אוי מותר לך להסענית ואמר בזה"ל
באם יהיו לי עוד שנים להלערך עמי לבטל הארבעה תענים הייתי מבטל אותם ע"פ
דבריו וכשם שמלה להזכיר את ישראל מעבירה כן מלה להזכיר כל איש מישראל
שאם יש לו מעט רפיון כח שלא יתענה כי חז"ל לא הביטו עד הנה כי היו סוברים
שיתנהג דור אחר דור חבל שיהי' דור חלש כמונו לח ראו ועיקר שאדם לריך להתנהג
לעבודה הש"י בדרך האמת ר"ל שלא ירגיש בשעת עבודתו ולא יתפחד בזה שהוא עובד
להש"י ואף שאדם נכרא בהרגשה ואיך יוכל שלא ירגיש אמנם נראה כשהוא עושה
רעון הלב החש תרגיש שום התפעלות מזה עבור שעושה רעון הלב זאת לא יהי' אדרבא מקבל
מזה חיות כן האדם כשמתפלל או לומד יקבל רק יותר חיות בכל פעם מהצורא ב"ה וכו'.

אדם כי יקריב מבט קרבן לר' איתא בס' מכ"ס ר"ח מדה כנגד מדה ולכן דורות הראשונים היו מהעניים ומסגפיים א"ע לפי שהיו בעולם הענונים ושמחה והיו להם רמימות הדמים ע"כ היו גריבין להפענות ולסגף א"ע מכ"מ אבל בדורות הללו א"ל רק להיות זבחי אלקים רוח נשברה כי הדור חלש למאוד והמוחין והלזכות הם קטנים לכן לריך כאו"א להספיל לפני אלקים ברוח נשברה לב נשבר וגדכה ועוד כשארם אוכל הוא מקרב כל מדריגות דלח"מ להשי"ת אבל כשמחנה לא זו בלבד שמויק בגשמיות חלא אף זו שיוכל להזיק א"ע ברוחניות ג"כ .

והיה כי תבוא אל הארץ אעפ"י שהאו"ח אמר שהשמחה הוא כי תבוא אל הארץ עליונה ואני אומר להיפוך שעיקר השמחה הוא בהטיבו דרכיו בעוה"ז כי אין זה שכל שניהרין ל' שבילין דרקיע כשבילי דנהרדעא רק העיקר להנהיר שבילין דנהרדעא כשבילין דרקיע .

ולקחת מראשית היינו מראש היום ואם ח"ו מצלבנ ראש היום אעפ"י שאח"כ עומד ומחפיל עכ"ז הבל המה מעשה תעוהוים ולהיפוך אם מקדש ראש היום לר' אזי יהי' בטות שכל מפשי היום יהיו לש"ש וז"ש אלקים אלי אתה אשמך פי' לשון שחרית ראש מחשבה דשחרית הוא לך למאה לך נפשי כמה לך בשרי אזי בדרך ל' יעוף בלי מים אפי' אלך אח"כ בארלויות היינו צמו"מ בלי מים בלי חורה כן בקודש חותך אעפ"י כ אוכל לחותך איתך בקדושה וז"פ מפני שיבה תקום היינו קודם שמוזקין היום תקום היינו בחחלת היום וזהו לעיר אנכי לימים כמו לעיר שיש לו כח יותר מהזקן כן ל"ל לעיר לימים. למשול על הימים ולא הימים עליו ח"ו וז"פ המכס עיניו בראשו היינו עכל הראשויות בר"ה ובר"ה ובראש השבעה ובראש היום וזקני המגיד ז"ל אמר ושמת בטכ"א ר"ת טעמים נקידות אוחיות היינו שלריך ליקח ראשית המחשבה וליתן בכל יום ואז היא טוב .

ולקחת מראשית פרש"י ז"ל מראשית ולא כל ראשית מראשית נקרא לדיק הדור ולא כל ראשית שיש הרבה לדיקים אבל לריך כל איש לדבק א"ע [להנדיק הדור] וזהו מראשית כי הלדיק הדור יש לו בחי' ליגור כמו שדרך הליגור יורדים כל המים למטה כן דרך לדיק הדור יורדים כל השפעות ולכן לריך לדיק הדור לראות שלא יפסוד בו ח"ו איוה דבר כי אזי לא יוכל לירד השפעות לעולם ח"ו היינו על הארץ החיים ועם מקור השמחה אז יוכל לקבל השפעות מלדיק הדור ויש אנשים שומים מחנגדים ששואלים להחסידיים למה לך ליסע להנדיק ומה פעולה פועלת אללו אבל הם שומים מחנגדים ואינם יודעים פעולה הלדיק גם אמר כשלריך לעשית ליגור ליוק בו לריך לעשות מדבר כזה שלא יוכל לשאוב בחיכי הדבר אשר יזקק בו כי צאם נעשה מדבר כזה אשר יוכל לקבל לחון עלמי אזי לא יוכל להשפיע לזולתו רק הלדיק הדור כל השפעות שנשפע לו ככה משפיע לזולתו שלא יקבל להנחת עלמו כלום וז"פ הפסוק ולקחת מראשית ולא כל ראשית :

כי שבע יפול לדיק וקם כי יש ב' בחי' א' בחי' עומד חכו בחי' מלאך ובחי' ב' הולך וזהו בחי' לדיה ובזאת גדול האדם מן המלאך ועוד ב' בחי' בענין נפילה ח"ו כהלדיק בחי' א' שיפול ממדריגתו עד למטה ח"ו ובחי' ב' שמדרך הלדיק להיות חמוד בבחי' הולך ולפעמים הוא כופל מן מדריגת הולך ונשאר במדריגת עומד וזהו ג"כ נפילה אללו

פאר לישרים

אללו אך עכ"פ לדיק נקרא ו"פ הפסוק שזע יפול לדיק אפי' שזע פעמים יפול הלדיק ממדרגתו וקס אך עכ"פ נשאר בבחי' קס היינו בחי' עומד ג"כ נקרא לדיק גדול כי עכ"פ נשאר בבחי' מלאך וז"ע אם הרב דומה למלאך ד' זבאות ר"ל אפי' כשיפול ממדרגתו עכ"פ נשאר בבחי' עומד ודומה למלאך תורה יבקשו. כי נקרא ג"כ רב ולדיק ואס לא פי' שהגפילה שלו היא עד מדריגה התחתונה ר"ל שלא נשאר אף בבחי' עומד אל יבקשו תורה מפיהו ולכן הלדיקים הראשונים נשפיו לריבון להטיב לעולם היה ע"י תורה ותפלה כי העולם הי' בבחי' גדולה אבל עכשיו שהעולם הוא בבחי' קטנה לכן כשנר"ך הלדיק להטיב לעולם א"א כ"א רק אך ע"י סיפורי מעשיות ודברים פשוטים וז"פ הפסוק אחות לנו קטנה ושדים אין לה אחות נק' כנ"י כשישראל הם בבחי' קטנות ושדיים אין לה היינו חו"ב מה נעשה לאחותינו מה יכול הלדיק לעשות טובה לבנ"י בזים שידובר בה היינו אם שדיבר הלדיק סיפורי מעשיות בזה נעשה טובה גדולה ופי"א בא לאבי זל"ל (ראנדאר) וסיפר לו שהאדון רולה לדחיתו מהארענדיא קודם פתח ואבי זל"ל הי' יושב ודיבר סיפורי מעשיות כל העת וקודם הליכתו אמר לו רבי מה תשביני ע"י אמר לו אבי זל"ל לך כי כבר עשיתי לך טובה על ידי הסיפורים :

הצדיק

עם שבת הם בחי' אחד היינו שבת הוא חיות מכל השבוע היינו שאס יש לאדם איוו חסרון בעצמותו כל ימי השבוע וכאשר בא ש"ק ישיג שלימות על החסרון שלו וזהו בא שבת בא מנוחה כי איש הישראלי אין לו שום מנוחה כי כל הגדול ממזכרו ילרו גדול הימינו ובכל שבוע ושבוע יש חסרון אחר אך כאשר בא שבת ישיג מנוחה מן החסרון כולו ילדיק הוא ג"כ כך כי כל איש הנוסע להלדיק אם יודע החיסרון שלו שעל זה נוסע אזי מוצתם שהלדיק יעשה לו בודאי טובה גדולה לפי החיסרון שלו :

ועשו לי

מקדש ושכנתי בתוכם ואחז"ל בתוכו לא נאמר אלא בתוכם מלמד שהקב"ה ליה שיהיה משכן הקב"ה בחוץ לבית ז"א ושאל מדוע לזה הקב"ה שיהי' הלב משכן להקב"ה אך נראה באיזה זמן הי' המשכן כי המשכן הי' אחר חטא העגל כי בעת שילאו ישראל ממלרים פסקה זובמתן ואח"כ בקבלת התורה הי' משכן אלקים בכל העולם כי היא התגלות אלקותו ית' כאשר יהי' בביאת משיח ב"א ויהי' אז ומלאה הארץ דעה את ד' ולא הי' לריך לעשות משכן כי הי' התגלות על כל הארץ אך אח"כ כאשר חטאו בעגל נעשה פירוד גדול ולא הי' יכול עוד להתגלות אלקית על כל העולם לזאת לזה הקב"ה לעשות משכן מיוחד להשראת שכנתו ועכ"פ שם יהי' התגלות אלקות וכן כאשר האדם מעשה עמדו על דעתו הוא מתקן ומטהר מעשיו אזי הוא ישיג התגלות אלקית על כל גופו ואיבריו ואף כאשר ח"ו האדם מקלקל מעשיו אזי א"א עוד להיות עוד התגלות כזאת עכ"פ יטבר לבצו שזעם יהי' עכ"פ התגלות אלקותו רחמנא לכו צעי סליק .